

T.C.
BARTIN ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
ORMAN MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI
ORMAN ENTOMOLOJİSİ VE KORUMA BİLİM DALI

**BARTIN İLİ AV VE YABAN HAYATI POTANSİYELİ VE AVCI
PROFİLİNİN BELİRLENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**HAZIRLAYAN
GÖKÇE ALİ KELEŞ**

DANIŞMAN
Yrd. Doç. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ

BARTIN-2014

KABUL VE ONAY

Gökçe Ali KELEŞ tarafından hazırlanan "BARTIN İLİ AV VE YABAN HAYATI POTANSİYELİ VE AVCI PROFİLİNİN BELİRLENMESİ" başlıklı bu çalışma, 10/07/2014 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oy birliği ile başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan : Prof. Dr. Azize TOPER KAYGIN

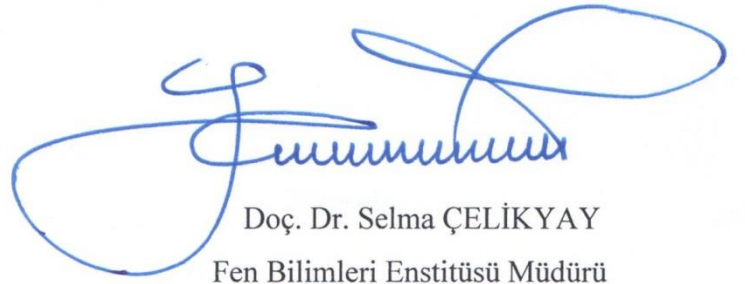
Üye : Doç. Dr. Bülent KAYGIN

Üye : Yrd. Doç. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ (Danışman)

Bu tezin kabulü Enstitüsü Yönetim Kurulunun .../.../... tarih ve sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Doç. Dr. Selma ÇELİKAY
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

BEYANNAME

Bartın Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü tez yazım kılavuzuna göre, Yrd. Doç. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ danışmanlığında hazırlamış olduğum "BARTIN İLİ AV VE YABAN HAYATI POTANSİYELİ VE AVCI PROFİLİNİN BELİRLENMESİ" adlı Yüksek Lisans tezimin bilimsel etik değerlere ve kurallara uygun, özgün bir çalışma olduğunu, aksinin tespit edilmesi halinde her türlü yasal yaptırımını kabul edeceğimi beyan ederim.

10 / 07 / 2014

Gökçe Ali KELEŞ

ÖN SÖZ

Bu çalışma sürecinde çeşitli konularda deneyim ve bilgilerine başvurduğum, desteğini gördüğüm danışman hocam Sn. Yrd. Doç. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ'a, Bu tezin oluşmasında bilgilerini aldığım Bartın İl Emniyet Müdürlüğü yetkililerine, anket uygulaması sırasında anketime katılan ve sorularımı cevaplamaya zaman ayıran katılımcılara, avcılara ulaşmamızı sağlayan il ve ilçe avcı dernekleri başkan ve üyelerine, çalışmalarım süresince maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen, anket çalışmalarım için bana zaman ayıran, sevgili arkadaşım Orman Mühendisi Yağmur YEŞİLBAŞ'a ve aileme içten teşekkür ederim.

Gökçe Ali KELEŞ

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

BARTIN İLİ AV VE YABAN HAYATI POTANSİYELİ VE AVCI PROFİLİNİN BELİRLENMESİ

Gökçe Ali KELEŞ

Bartın Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

Orman Mühendisliği Anabilim Dalı

Orman Entomolojisi ve Koruma Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ

Bartın-2014, Sayfa: xxi+129

Bu çalışma kara avcılarının profilini oluşturan temel unsurlardan avcılık eğitimleri, avcıların avladığı ve avlamayı tercih ettiği av ve yaban hayvanları, avlak tipleri ve avcılık denetimleri gibi konuları içermektedir. Bu amaçla Batı Karadeniz bölgesinde bulunan Bartın ilindeki avcılar ile örneklemeler yapılmıştır. Bu kapsamda 260 avcı ile görüşülerek anket yolu ile veriler toplanmıştır. Elde edilen bulgular değerlendirilmiş, araştırma sonuçları istatistiksel değerler halinde sunulmuştur.

Anket yapılan avcılarda avcılık belgesi ya da diğer yasal izinlerin olması gibi herhangi özel bir kritere sahip olma özelliği aranmamıştır. Ankete katılan avcılarının %26'sının 25-36 yaş grubunda bulunduğu ve %59'unun 1-12 yıl arasında eğitim aldığı belirlenmiştir. Bu avcılarının %24'ünü öğrenciler, %18'ini memurlar ve işçiler oluşturmaktadır. Avcıların %43'ünün aylık geliri ortalama asgari ücret seviyesindedir. Tüm avcılar içinde avcılık belgesine sahip olanların oranı ise %61'dir. Avcıların %71'i 11-30 yıl arasında avcılık deneyimi olan avcılar olup, %25'i avcı ailelerden gelen bireylerdir. Avcıların avlanma nedenlerinin başında doğa sevgisi ve zevk için avlanma gelmektedir. Avcıların %38'i kuşları avlarken %36'sı memeli yaban hayvanlarını avlamayı tercih etmektedirler.

Avlanılan alanlara bakıldığında %62 oranında ormanlık alanların tercih edildiği görülmektedir.

Avcıların %35'i haftada üç defa ava gitmektedir. Avcıların %50'si usulsüz avlananları gördüklerinde bu kişileri ikaz edeceğini ifade etmiştir. Avlanmanın yasak olduğu alanları bildiğini söyleyen avcılarının oranı %92'dir. Avcılık hayatları boyunca avcılarının %45'i hiç av denetimine rastlamamıştır. Avcıların %45'i avcılık denetimlerini Orman Bakanlığı birimleri tarafından yapılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Yapılan anketler sonucunda avcılar avcılıktaki temel sorunları; eğitimsizlik, kaçak avcılığın fazla olması ve denetimlerin neredeyse hiç yapılmaması olarak belirtmişlerdir. Milli Parklar ve Av-Yaban Hayatı Başmühendisliği personeli ile avcılar arasındaki iletişimin güçlendirilmesi, avcılarının eğitimi, bilinçli avlanma, avcılıkla ilgili yasaların güncellenmesi ve tavizsiz olarak uygulanması sonucunda av ve yaban hayatının devamlılığının mümkün olabileceği avcılar ile yapılan bu anket çalışması sonucunda ortaya çıkan en önemli sonuç olmuştur.

Anahtar Kelimeler

Bartın, avcılık, avcı profili, avlanma, avcı sorunları

Bilim Kodu

502.02.01.

ABSTRACT

M. Sc. Thesis

BARTIN, THE POTENTIAL OF HUNTING AND WILDLIFE, AND DETERMINING THE PROFILE OF THE HUNTER

Gökçe Ali KELEŞ

**Bartın University
Graduate School of Applied Sciences
Department of Forestry Engineering
Forest Entomology and Protect**

**Thesis Advisor: Assist. Prof. Dr. Nuri Kaan ÖZKAZANÇ
Bartın-2014, Page xxi+129**

In this work the land hunter profile of the basic elements of the education hunting, hunters, perhaps, and prefer to hunt in the hunting and wild animals, type of hunting and hunting controls. For this purpose, the Western black sea region in the role of the samples with hunters. In this context, 260 hunter discussed with the survey data were collected through. The findings of the evaluation of research results is presented in the case.

A survey of the hunters in hunting meet any particular criteria, such as the ownership of hunting licence is not required. Participating in the survey, hunters and 26% of the age group of 25 to 36, and where 59% of 1 to 12-year education has been identified. This hunters 24% of students, and 18% of civil servants and workers. Hunter 43% of the average monthly income in the level of the minimum wage. All interviewers for those who have hunting 61%. Hunters 71% 11-30 years between hunters hunting experience is 25% of the hunter from families with individuals. Hunters hunting caused by the beginning of a love of nature and to enjoy hunting. Hunters and 38% of the birds of prey, while 36% of

mammal hunting for wild animals prefer. Done, when we look at areas in 62% of the forested areas are preferred. Hunters 35% three times a week to go on the hunt. Hunters, 50% of the illegal cases of hunting in seeing this warning people that will be expressed.

Hunting is forbidden on the area known as the hunter said, the rate of 92%. Hunting, throughout the life of hunters, with 45% no hunt controls have been attested. Hunters, with 45% of hunting control of the ministry of forestry, the units should be done by as he did.

The survey of the hunting of the basic education problems caused by due to the illegal hunting of the controls, and made almost no non-originated, are stated in the form. National Parks, game and Wildlife, personnel and technical staff with enhanced communication between hunters, hunters education, conscious of hunting, the age and the updating of the uncompromising implementation of the continuity of wildlife and hunting the hunters would be able to with the result of this survey is the most important data.

Key Words

Bartın, hunt, hunter profile, hunting, problems of hunters

Science Code

502.02.01.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
KABUL VE ONAY	ii
BEYANNAME.....	iii
ÖN SÖZ.....	iv
ÖZET	v
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER.....	ix
TABLolar LİSTESİ	xiv
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xvii
KISALTMALAR DİZİNİ	xxi
BÖLÜM 1 GİRİŞ	1
BÖLÜM 2 GENEL BİLGİLER	4
2.1 Literatür Özeti.....	4
2.2 Avlanma ve Avcılık.....	6
2.2.1 Avcılığın Kısa Tarihi	6
2.2.2 Avcılığın Özü.....	7
2.2.3 Avlanma Yöntemleri.....	8
2.2.3.1 Ormanda Sürek Avı.....	8
2.2.3.2 Bekleme Avı (Bek).....	8
2.2.3.3 Yaklaşma Avı.....	8
2.2.3.4 Arama Avı	8
2.2.4 Avcılığın Basamakları.....	9
2.2.4.1 Öğrenme Basamağı	9
2.2.4.2 Sınırlara Ulaşım Basamağı.....	10
2.2.4.3 Trofe Basamağı	10
2.2.4.4 Metot Basamağı.....	10
2.2.4.5 Sportmenlik Basamağı	11
BÖLÜM 3 MATERYAL VE YÖNTEM	12

	<u>Sayfa</u>
3.1 Materyal.....	12
3.1.1.Araştırma Alanının Tanıtımı.....	13
3.1.1.1.Coğrafik Konum.....	13
3.1.1.2 Araştırma Alanının Kültürel Yapısı	17
3.2 Yöntem	18
3.2.1 Verilerin Elde Edilmesinde İzlenen Yöntem	19
3.2.2 Verilerin Analizi ve Değerlendirme.....	19
3.2.3 Genel Değerlendirme-Öneri.....	19
BÖLÜM 4 BULGULAR.....	20
4.1. Ankete Katılanlar Hakkında Genel Bilgiler	20
4.1.1. Avcıların Eğitim Durumu	20
4.1.2. Avcıların Meslekleri	21
4.1.3. Avcıların Yaş Dağılımı	22
4.1.4 Avcıların Gelir Durumu	23
4.1.5. Avcıların Avcılık Belgesi Durumu ve Kulüp Üyeliği	24
4.1.6. Avcılık Geçmişi	26
4.1.7Ailedeki Diğer Avcı Bireyler	28
4.1.8. Avlanmaya Başlama Ve Avlanma Nedenleri	29
4.1.9. Avcıların Sahip Olduğu Tüfek Sayısı	30
4.1.10. Avcılık Eğitim Kursu Fayda Durumu ve Avcıların Eğitimciler Üzerindeki Değerlendirmesi.....	31
4.1.11. Tercih Edilen Av Hayvanı ve Avlak Tipleri.....	33
4.1.12. Av Sezonunda Bir Gün İçin İzin Verilen Av Limitlerinin Uygunluğu.....	35
4.1.13 Av Sezonunda Bir Hafta İçin İzin Verilen Avlanma Gün Sayısı	36
4.1.14 Avlanma Sıklığı	37
4.1.15.Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler.....	39
4.1.16. Avlaklarda Av ve Avcı Varlığı	40
4.1.17. Avcıların Avcı Dernekleri İle İlgili Düşünceleri	42
4.1.18. Denetim ve Kontroller	45
4.1.19. Av Cezaları	49
4.1.20. Avcılıkla İlgili Devlet Kurumlarıyla İrtibat.....	50

4.1.21. Usulsüz Avlananlara Karşı Avcıların Düşünceleri	51
4.1.22. Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	52
4.1.23. Avcılığın Temel Sorunları ve Yaban Hayatını Korumaya Yönelik Avcıların Düşünceleri	53
4.2. Ankete Katılanların Sorulara Verdiği Cevapların Demografik Açıdan Değerlendirilmesi	55
4.2.1 Yaşa Göre Değerlendirmeler	55
4.2.1.1 Avlanma Nedenleri	55
4.2.1.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi.....	56
4.2.1.3 Av Tercihleri	57
4.2.1.4 Avlak Tipleri	58
4.2.1.5 Avlanma Sıklığı.....	59
4.2.1.6 Avlanma Günleri	60
4.2.1.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler	61
4.2.1.8 Devlet Kurumları İle İrtibat.....	62
4.2.1.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi	64
4.2.1.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu.....	65
4.2.1.11 Av Denetimleri	66
4.2.1.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı.....	67
4.2.1.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu	68
4.2.1.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?	69
4.2.1.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	70
4.2.2 Eğitime Göre Değerlendirmeler.....	72
4.2.2.1 Avlanma Nedenleri	72
4.2.2.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi.....	73
4.2.2.3 Av Tercihleri	74
4.2.2.4 Avlak Tipleri	75
4.2.2.5 Avlanma Sıklığı.....	76
4.2.2.6 Avlanma Günleri	77
4.2.2.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler	78
4.2.2.8 Devlet Kurumları İle İrtibat.....	79
4.2.2.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi	80
4.2.2.10 Avcılık Derneklerinin Hizmet Durumu.....	81

Sayfa

4.2.2.11 Av Denetimleri.....	82
4.2.2.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı.....	84
4.2.2.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu	85
4.2.2.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?	86
4.2.2.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	87
4.2.3 Mesleğe Göre Değerlendirmeler	88
4.2.3.1 Avlanma Nedenleri	88
4.2.3.2 Eğitim Kursunun Değerlendirilmesi	89
4.2.3.3 Av Hayvanı Tercihleri.....	90
4.2.3.4 Avlak Tipleri	91
4.2.3.5 Avlanma Sıklığı.....	92
4.2.3.6 Avlanma Günleri	93
4.2.3.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler	94
4.2.3.8 Devlet Kurumları İle İrtibat.....	95
4.2.3.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi	97
4.2.3.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu.....	98
4.2.3.11 Av Denetimleri.....	99
4.2.3.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı.....	100
4.2.3.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu	101
4.2.3.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalıdır?	102
4.2.3.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	103
4.2.4 Avcılık Belgesine Göre Değerlendirmeler.....	104
4.2.4.1 Avlanma Nedenleri	104
4.2.4.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi.....	105
4.2.4.3 Av Tercihleri	106
4.2.4.4 Avlak Tipleri	107
4.2.4.5 Avlanma Sıklığı.....	108
4.2.4.6 Avlanma Günleri	109
4.2.4.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler	110
4.2.4.8 Devlet Kurumları İle İrtibat.....	111
4.2.4.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi	112
4.2.4.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu.....	113
4.2.4.11 Av Denetimleri.....	114

	<u>Sayfa</u>
4.2.4.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı.....	115
4.2.4.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu	116
4.2.4.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?	117
4.2.4.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	118
BÖLÜM 5 SONUÇ VE TARTIŞMA	120
KAYNAKLAR.....	125
EKLER	127
ÖZGEÇMİŞ.....	129

TABLULAR LİSTESİ

Tablo No	Sayfa No
1. Bartın ilinin yüzölçümü, Türkiye ve bölgeye göre oransal büyüklükleri.....	13
2. Thornthwaite yöntemine göre Bartın İl'inin su bilançosu	15
3. Avcıların eğitim durumu.	21
4. Avcıların meslekleri.	22
5. Avcıların yaş dağılımı.	23
6. Avcıların gelir dağılımları.	24
7. Avcıların avcılık belgesi durumu.	24
8. Avcıların üye oldukları avcı kulüpleri.....	26
9. Avcıların avcılık geçmişleri.....	27
10. Ailedeki diğer avcı bireyler.	28
11. Avlanmaya başlama sebepleri.	29
12. Avlanma nedenleri.....	30
13. Sahip olunan tüfek sayısı.....	31
14. Eğitim kursu değerlendirmesi.....	32
15. Kursu veren eğitimcilerin durumu.....	33
16. Av tercihleri.....	33
17. Avlak alan tercihi.....	34
18. Bir gün için izin verilen av limitleri uygunluğu.	36
19. Bir hafta için izin verilen av limitleri uygunluğu.	36
20. Avlanma sıklığı	37
21. Tercih edilen avlanma günleri.	38
22. Avlanmanın yasak olduğu yerler.	39
23. Av hayvanlarının durumu.....	40
24. Avlaklardaki avcı varlığı.	41
25. Avcılık derneklerine ihtiyaç duyma.	42
26. Avcılık dernekleri hizmet durumu.....	43
27. Avcılık dernekleri dışında herhangi bir kuruluş üyeliği.....	44
28. Av denetim yeterliliği.....	45
29. Avcıların denetime uğrama sıklığı.	46
30. Av cezası alma durumu.	47
31. Av denetimini kimler yapmalıdır?.....	48

Tablo No	Sayfa No
32. Verilen av cezalarının yeterlilik durumu	49
33. Avcılıkla ilgili devlet kurumlarıyla irtibat.	50
34. Usulsüz avlanmayla ilgili düşünceler.	51
35. Yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	52
36. Yaşa göre avlanma nedenleri.	55
37. Yaşa göre kursların durumu	57
38. Yaşa göre av tercihleri.	58
39. Yaşa göre avlak tipleri seçimi.	59
40. Yaşa göre avlanma sıklığı.	60
41. Yaşa göre avlanma günleri tercihi.	61
42. Yaşa göre yasak olan yerler.	62
43. Yaşa göre devlet kurumları ile irtibat.	63
44. Yaşa göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.	64
45. Yaşa göre avcılık dernekleri hizmet durumu.	65
46. Yaşa göre av denetimleri.	66
47. Yaşa göre av denetimlerine uğrama sıklığı.	67
48. Yaşa göre av cezasına maruz kalma durumu.	68
49. Yaşa göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”	70
50. Yaşa göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	71
51. Eğitime göre avlanma nedenleri.	72
52. Eğitime göre kursların değerlendirmesi.	73
53. Eğitime göre av tercihleri.	74
54. Eğitime göre avlak tipleri seçimi.	75
55. Eğitime göre avlanma sıklığı.	76
56. Eğitime göre avlanma günleri tercihi.	77
57. Eğitime göre yasak olan yerler.	78
58. Eğitime göre devlet kurumları ile irtibat.	79
59. Eğitime göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi	81
60. Eğitime göre avcılık dernekleri hizmet durumu.	82
61. Eğitime göre av denetimleri.	83
62. Eğitime göre av denetimlerine uğrama sıklığı.	84
63. Eğitime göre av cezasına maruz kalma durumu.	85

Tablo No	Sayfa No
64. Eğitime göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”	86
65. Eğitime göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler	87
66. Meslek gruplarına göre avlanma nedenleri.	88
67. Meslek gruplarına göre kursların durumu.	90
68. Meslek gruplarına göre av tercihleri.....	90
69. Meslek gruplarına göre avlak tipleri seçimi.	91
70. Meslek gruplarına göre avlanma sıklığı.	93
71. Meslek gruplarına göre avlanma günleri tercihi.....	94
72. Meslek gruplarına göre yasak olan yerler.....	95
73. Meslek gruplarına göre devlet kurumları ile irtibat.....	96
74. Meslek gruplarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.	97
75. Meslek gruplarına göre avcılık dernekleri hizmet durumu.	98
76. Meslek gruplarına göre av denetimleri.....	99
77. Meslek gruplarına göre av denetimlerine uğrama sıklığı.	100
78. Meslek gruplarına göre av cezasına maruz kalma durumu.	101
79. Meslek gruplarına göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.....	102
80. Meslek gruplarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	103
81. Avcılık belgesine göre avlanma nedenleri.....	105
82. Avcılık belgesine göre eğitim kursu değerlendirmesi.	106
83. Avcılık belgesine göre av tercihleri.....	107
84. Avcılık belgesine göre avlak tipleri seçimi.	108
85. Avcılık belgesine göre avlanma sıklığı	109
86. Avcılık belgesine göre avlanma günleri tercihi.	110
87. Avcılık belgesine göre yasak olan yerler.....	110
88. Avcılık belgesine göre devlet kurumları ile irtibat.....	111
89. Avcılık belgesine göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.	113
90. Avcılık belgesine göre avcılık dernekleri hizmet durumu.....	114
91. Avcılık belgesine göre av denetimleri.	115
92. Avcılık belgesine göre av denetimlerine uğrama sıklığı.	116
93. Avcılık belgesine göre av cezasına maruz kalma durumu.	117
94. Avcılık belgesine göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.....	118
95. Avcılık belgesine göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	119

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil No	Sayfa No
1. Bartın İl'inin su bilançosu grafiği.....	16
2. Avcıların eğitim durumunun oransal dağılımı	21
3. Avcıların mesleklerinin oransal dağılımı.	22
4. Avcıların yaşlarının oransal dağılımı	23
5. Avcıların gelir düzeyinin oransal dağılımı.	24
6. Avcılık belgesi olan avcılarının oransal dağılımı	25
7. Avcı kulüplerine üye olan avcılarının oransal dağılımı.....	26
8. Avcılık geçmişine göre avcılarının oransal dağılımı	27
9. Ailedeki diğer avcı bireylerin oransal dağılımı.	28
10. Avlanmaya başlama sebeplerinin oransal dağılımı	29
11. Avlanmaya nedenlerinin oransal dağılımı	30
12. Sahip olunan tüfek sayısına bağlı oransal değerler.	31
13. Eğitim kursunun değerlendirilmesine ait oransal değerler	32
14. Kursu veren eğitimcilerin durumunu gösteren oransal dağılım.	33
15. Av tercihlerinin oransal dağılımı	34
16. Avlak alanları tercihinin oransal dağılımı.	35
17. Bir gün için izin verilen av limitleri uygunluğuna dair görüşlerin oransal dağılımı.	36
18. Bir hafta için izin verilen av limitleri uygunluğuna dair görüşlerin oransal dağılımı.	37
19. Avlanma sıklığının oransal dağılımı.....	38
20. Tercih edilen avlanma günlerine dair oransal değerler.	39
21. Avlanmanın yasak olduğu yerlerin oransal dağılımı.....	40
22. Av hayvanlarının durumuna dair görüşlerin oransal dağılımı.....	41
23. Avlaklardaki avcı varlığına dair görüşlerin oransal dağılımı.	42
24. Avcılık derneklerine ihtiyaç olup olmamasına dair görüşlerin oransal dağılımı.....	43
25. Avcılık derneklerinin hizmet durumu ile ilgili görüşlerin oransal dağılımı.....	44
26. Avcılık dernekleri dışında herhangi bir kuruluşa üye olma ile ilgili cevapların oransal dağılımı.	45
27. Av denetim yeterliliği konusunda alınan cevapların oransal dağılımı.	46
28. Avcıların denetime uğrama sıklığını gösteren oransal dağılım.	47

Şekil No	Sayfa No
29. Av cezası alıp almama durumunu gösteren oransal değerler.	48
30. Av denetimini kimler yapmalıdır? Sorusuna verilen cevapların oransal dağılımı	49
31. Verilen av cezalarının yeterlilik durumunu gösteren oransal değerler.....	50
32. Avcılıkla ilgili devlet kurumlarıyla irtibat kurma durumunu gösteren değerler.	51
33. Usulsüz Avlanmayla ilgili Düşüncelerin oransal dağılımı.	52
34. Yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlerinin oransal dağılımı.	53
35. Yaşa göre avlanma nedenlerinin dağılımı.	56
36. Yaşa göre kursların durumunun değerlendirilmesi.	57
37. Yaşa göre av tercihleri durumu.	58
38. Yaşa göre avlak tiplerinin seçimi.	59
39. Yaşa göre avlanma sıklığının dağılımı	60
40. Yaşa göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.....	61
41. Yaşa göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.	62
42. Yaşa göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.....	63
43. Yaşa göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.....	64
44. Yaşa göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.	65
45. Yaşa göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.	67
46. Yaşa göre avcılarının av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.....	68
47. Yaşa göre avcılarının av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.	69
48. Yaşa göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?” Sorusuna verilen cevapların dağılımı.	70
49. Yaşa göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	71
50. Eğitime göre avlanma nedenlerinin dağılımı.	73
51. Eğitime göre kursların durumunun değerlendirilmesi.....	74
52. Eğitime göre av tercihleri durumu.....	75
53. Eğitime göre avlak tiplerinin seçimi.....	76
54. Eğitime göre avlanma sıklığının dağılımı	77
55. Eğitime göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.....	78
56. Eğitime göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.....	79
57. Eğitime göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.	80
58. Eğitime göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.	81
59. Eğitime göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler	82

Şekil No	Sayfa No
60. Eğitime göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.....	83
61. Eğitime göre av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.....	84
62. Eğitime göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.....	85
63. Eğitime göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?” Sorusuna verilen cevapların dağılımı	86
64. Eğitime göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.....	88
65. Meslek gruplarına göre avlanma nedenlerinin dağılımı	89
66. Meslek gruplarına göre kursların durumunun değerlendirilmesi.....	90
67. Meslek gruplarına göre av tercihleri durumu.....	91
68. Meslek gruplarına göre avlak tiplerinin seçimi.....	92
69. Meslek gruplarına göre avlanma sıklığının dağılımı.....	93
70. Meslek gruplarına göre avlanma günleri tercihinin dağılımı	94
71. Meslek gruplarına göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı	95
72. Meslek gruplarına göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler	96
73. Meslek gruplarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.....	97
74. Meslek gruplarına göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.....	98
75. Meslek gruplarına göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.....	99
76. Meslek gruplarına göre av denetimlerine uğrama sıklığı gösteren değerler	100
77. Meslek gruplarına göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.....	101
78. Meslek gruplarına göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?” Sorusuna verilen cevapların dağılımı	102
79. Meslek gruplarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.....	104
80. Avcılık belgesine göre avlanma nedenlerinin dağılımı	105
81. Avcılık belgesine göre eğitim kurslarının değerlendirilmesi.....	106
82. Avcılık belgesine göre av tercihleri durumu.....	107
83. Avcılık belgesine göre avlak tiplerinin seçimi.....	108
84. Avcılık belgesine göre avlanma sıklığının dağılımı.....	109
85. Avcılık belgesine göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.....	110
86. Avcılık belgesine göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı	111

Şekil No	Sayfa No
87. Avcılık belgesine göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.	112
88. Avcılık belgesine göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.....	113
89. Avcılık belgesine göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.....	114
90. Avcılık belgesine göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.	115
91. Avcılık belgesine göre av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.	116
92. Avcılık belgesine göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.	117
93. Avcılık belgesine göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?” Sorusuna verilen cevapların dağılımı.....	118
94. Avcılık belgesine göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.	119

KISALTMALAR DİZİNİ

AYH	:	Av ve Yaban Hayatı
DKMP	:	Doğa Koruma ve Milli Parklar
KAK	:	Kara Avcılığı Kanunu
KDMP	:	Küre Dağları Milli Parkı
MAK	:	Merkez Av Komisyonu
PE	:	Potansiyel Evopotransprasyon
STK	:	Sivil Toplum Kuruluşu
TÜİK	:	Türkiye İstatistik Kurumu

BÖLÜM 1

GİRİŞ

Dünya üzerindeki yaban hayvanları popülasyonları her geçen gün tehlike sınırları altına düşmekte ve hızla yok olma eğilimindedir. Bunun en önemli nedeni olarak da insan kaynaklı çevrenin tahrip olması ve yaban hayatı alanlarının bozulması gelmektedir. Gerek flora gerekse fauna açısından dünyanın en önemli bölgelerinden biri olan, birçok endemik türü bünyesinde barındıran Anadolu toprakları binlerce yıldan beri çeşitli uygarlıklara sahne olmuştur. Bu dönemler içerisinde doğa çok tahrip edilmiş ve özellikle bu tahrip son 200 yılda daha da artmıştır. Bunun sonucunda ise pek çok hayvanın nesli tehlike altına girmiş veya tükenmiştir (Yıldızbakan vd., 2010).

Yaban hayvanlarında meydana gelen bu yok oluşun en önemli sebeplerinden bir tanesi de hiç kuşkusuz ki aşırı ve yasal olmayan avcılıktır. Dünyada ortaya çıkan çevre sorunlarına bağlı olarak diğer ülkelerde avcılık faaliyetleri ve avcı sayılarında azalma yaşanırken Türkiye’de avcı sayısında endişe verici oranda bir artış gözlenmektedir. Bu durum av ve yaban hayatı kaynakları üzerinde baskıya yol açmakta, popülasyonların korunması, geliştirilmesi ve yönetiminde ciddi sorunlar yaratmaktadır. Mevcut örgütlenmeye ve yasal mevzuata karşı ülkemizde yaygın olan usulsüz ve kaçak avlanmaların önüne geçilememektedir. Avcıların büyük çoğunluğu, yasalara bağlı kalmaksızın önüne çıkan her türden yaban hayvanını avlamaktadır (İğircik vd., 2004).

İnsanoğlunun var olduğu günden beri günümüze kadar uzanan süreçte avcılık, her dönemde insanoğlunun ilgisini çekmiştir. Tarihin ilk zamanlarında besin ihtiyacını karşılamak ve savunmak için yapılan avcılık etkinliği günümüzde; rekreasyonel kullanım, doğayla bütünleşme, psikolojik direnç, bilgi edinme, toplumsal dayanışma, kültür ve ahlak içeriği bakımından önceki dönemlere göre çok daha gelişmiştir (Geray, 1999).

Dünyanın her yerinde, çeşitli toplumsal kesimlere mensup pek çok kişi avlanma etkinliğinde bulunmaktadır. Ortega y Gasset (1997)’de insanları mutlu kılan uğraşları avlanmak, dans etmek, yarışmak ve konuşmak olarak dört ana gruba ayrılmıştır. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de avcılık, bir canlıyı öldürmenin diğer canlıya haz verdiği tek

durum olarak nitelenmektedir. Ancak geçmişin izlerini taşıyarak günümüze kadar gelen avlanma tutkusunun yok sayılması da, gerçekçi bir yaklaşım olmamaktadır. Avlanma etkinliğinin oluşması için avlananın kaçıp kurtulma şansının olması, ya da kaçıp kurtulabilecek güçte olması gerekmektedir.

Sürdürülebilir AYH yönetiminin geçerli olduğu ülkelerde avcılar, AYH'nin faaliyet alanlarını arttırmak için AYH'de yer almakta usulsüz ve kaçak avcılıkla mücadelede önemli görevler üstlenmektedir. Türkiye'de AYH kaynaklarının korunması, geliştirilmesi ve yönetimi konularındaki düzenlemeler ilk olarak 1937 tarihli 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanunu (KAK) ile oluşturulmuştur. 1937 yılının durum ve şartlarına göre hazırlanan kanun, halkın kararlara katılmasını olanaklı kılmıştır. 2003 yılında yürürlüğe giren 4915 sayılı KAK ile AYH kaynaklarının yönetiminde sürdürülebilirlik ve katılımcılık ilkeleri esas alınmış, uluslararası sözleşmelere ve Avrupa Birliği mevzuatına uyum hedeflenmiştir. Yerleşim alanlarının, ulaştırmaya ayrılan sistemlerin, endüstriyel tarım ve hayvancılık alanları ile bunların yakın çevreleri dışında kalan alanlar yaban hayatı ortamları olarak ifade edilebilir. Bu alanları koru, fundalık, çalılık, maki, ağaçlık, mera, çayır, sulak alan, tarım alanı, step, savan ekosistemleri şeklinde saymak da mümkündür (Geray ve Akesen, 2001).

4915 sayılı KAK' na göre Avlanma; avına izin verilen yaban hayvanı türlerini, izin verilen yerlerde, tespit edilen zaman ve miktarlar ile belirlenen esas ve usullerle canlı veya ölü ele geçirmeye çalışmayı veya ele geçirmeyi ifade etmektedir. Aynı kanunda yasa dışı avlanma ise korunan veya avına izin verilen yaban hayvanı türlerini; izin verilen yerler, belirlenen zamanlar, miktarlar dışında ve/veya zehirleyerek, tuzak ve kapan kurarak veya men edilen diğer usullerle canlı veya ölü ele geçirmeye çalışmayı veya ele geçirmeyi ifade etmektedir. Türkiye avcılığını planlamak; ülke avcılığını ve AYH kaynaklarını geliştirmek için avcılarının av bilincinde olmaları ve sorumluluklarının farkında olmalarına bağlıdır. Bunun için avcılarının çok iyi tanınması ve isteklerinin yasal mevzuata uygun olarak kabul edilmesiyle gerçekleşecektir (Şafak vd., 2011). Bu bağlamda araştırmanın temel amacı olan avcılarının sosyoekonomik ve sosyodemografik yapılarına ilişkin bilgi ve verilerin iyi değerlendirilmesi, yani avcı profilinin ortaya çıkarılmasının büyük önemi vardır.

Bu çalışma Bartın için; avcılık, AYH kaynaklarının korunması, geliştirilmesi ve sürdürülebilir bir yönetime kavuşması ve nesli tükenmekte olan yaban hayvanlarının

durumunun avcılara gösterilmesi için etkin bir strateji olarak öngörülmüştür. Bu stratejinin başarıya ulaşabilmesi için avcıların kaynak yönetimi ile işbirliği içinde olması, usulsüz ve kaçak avcılıkla mücadelede görev üstlenmesi gerekli görülmektedir. Böylece, hem AYH kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, hem de usulsüz ve kaçak avcılıkla mücadelede otokontrol bir arada gerçekleşmiş olacak ve avcı profili belirlenmiş olacaktır. Bu tip çalışmalar ile tüm Türkiye’de genel avcı profili belirlenerek AYH’nin etkin şekilde korunması ve sürdürülebilirliği için uygun bir strateji planının hazırlanması mümkün olabilecektir.

BÖLÜM 2

GENEL BİLGİLER

2.1 Literatür Özeti

Ülkemizde avcı profili ile ilgili olarak coğrafi bölgeler kapsamında benzer çalışmalar yapılmıştır. Ülkemizde yapılan av ve yaban hayatı konusunda ki çalışmalar; av ve yaban hayvanlarının biyolojileri, avlanma yöntemleri ve korunmaları üzerine yoğunlaşmaktadır.

Anonim (2000) Türkiye'de Yaşayan Kuşlar isimli kitapta yurdumuzda yaşayan kuşların hangi bölgelerde yaşadıkları ve gözlemlendikleri, yaşama ortamları, üremeleri, tanınmaları, beslenmeleri hakkında bilgiler verilmektedir.

Anonim (2001) Avcılık adlı kitapta, güvenli ve bilinçli olabilmek için yaban hayatı, avcılık, atıcılık, kampçılık ve yürüyüş teknikleri ile ilgili bilgiler açıklanmaktadır.

Anonim (2004), 2004-2023 dönemindeki ülkemiz ormancılığının genel politika, strateji ve eylem önerilerinin yer aldığı Ulusal Ormancılık Planında ise; av ve yaban hayatı kaynaklarının köy tüzel kişiliklerince korunması, avcılarının ve köylülerinin eğitimi, bilinçlendirilme programlarının geliştirilmesi ve sürdürülmesi, av ve yaban hayatı kaynaklarının envanteri, özel avlakların ve köy avlaklarının geliştirilmesi konuları yer almıştır. Planda avcı profili konusu detaylı olarak ele alınmamıştır.

Anonim (2005a) Sürdürülebilir Avcılık İçin Temel Eğitim Kitabı 1. Ciltte av hayvanları ve bunların avcılığı, av silahları, atış teknikleri ve güvenlik önlemleri, harita bilgisi ve kampçılık, av köpekleri, ilk yardım konuları ile avcı etiği hakkında bilgiler verilmiştir.

Anonim (2005b) 2. Ciltte ise avcılıkla ilgili yasal düzenlemeler ve uluslararası sözleşmeler yer almaktadır.

Ay vd. (2005) Ege Bölgesinde avlanma kartı olan avcılarının profilinin belirlenmesi adlı çalışmayla İzmir, Aydın, Manisa, Muğla, Denizli, Balıkesir ve Uşak illerinde 431 avlanma kartına sahip avcı ile görüşülerek anket yolu ile veriler toplanmıştır.

Aydın (1999) tarafından yazılan Kara Avcılığı Teknikleri Adlı kitapta avcılık için teknik ve pratik bilgilerin yanı sıra usta avcı olmanın incelikleri anlatılmaktadır.

Baş (2004) Anketle ilgili olarak yapılması gereken temel işlemlerden planlama, tasarım, uygulama, analiz ve rapor gibi konuları bu yayınında detaylı olarak anlatmıştır.

Fidan vd. (2007) Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Kara Avcılarının Profilinin Belirlenmesi adlı çalışmada avcı ve avlananları temsil etmek amacıyla Doğu Anadolu Bölgesinde ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde de 8'er ilde kara avcılarıyla görüşülerek anket yolu ile veriler toplanmıştır. 345 avcı belgesi olan ve 345'te avcı belgesi olmayan avcı ile görüşülerek yapılan anketlerde avcılarının sosyo-ekonomik durumları tercih ettikleri av alanları ve av hayvanları ile eğitim durumları irdelenmiştir.

Heinzel (1995) tarafından yazılan Türkiye ve Avrupa'nın Kuşları adlı çalışmada Avrupa, Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da yaşayan tüm kuş türleri hakkında ayrıntılı bilgiler yer almaktadır.

Hocaoğlu (1992) tarafından yazılan Av Kuşlarımız isimli kitapta insanlar tarafından yenilen (ülkemizde bulunan serçe ve benzeri küçük kuşlar hariç) av kuşları hakkında bilgi verilmektedir.

Iğircık vd. (2004) Marmara Bölgesi Avcı Profili adlı çalışmada, Bursa, Çanakkale, Kocaeli, İstanbul, Tekirdağ, Kırklareli, Edirne illerinde 300 yivsiz av tüfeği taşıma belgesine sahip avcı ile görüşerek anket yolu ile veriler toplanmıştır.

Iğircık vd. (2008) Kazdağı Yöresinde Yaban Hayatı Kaynaklarının Yönetim Çalışmalarına İlgili Kesimlerin Katkı ve Katılımlarının Araştırılması adlı çalışmasında başta kırsal kesim olmak üzere ilgili toplumsal kesimlerin yaban hayatı kaynaklarının korunması, geliştirilmesi ve sürdürülebilir yönetimi çalışmalarına katkı ve katılım olanakları araştırmış ve 154 denek ile anket yapılmak suretiyle veriler toplanmıştır.

Kızıroğlu (2001) tarafından yazılan Ekolojik Potpuri adlı kitapta Anadolu'da yaban hayatı ve biyoçeşitlilik, kuşlar ve ekolojileri ile anadolu'nun kuş cennetleri konu başlıklı bilgiler yer almaktadır.

Oğurlu (2003) Yaban Hayatında Envanter adlı kitap yaban hayvanları popülasyonlarının sayım metotları, sayım hataları ve kuş sayım tekniklerini içermektedir.

Şafak vd. (2011) Ege Bölgesinde Av ve Yaban Hayatı Yönetimindeki Sorunlar ve Manisa İli Avcı Profili adlı çalışmayla Ege Bölgesi av ve yaban hayatı yönetimindeki sorunları saptamak ve Manisa ilindeki avcılarının profiline yönelik tespitleri yapmak amacı ile 2002-2003 av sezonunda avlanma kartına sahip tesadüfi seçilen 74 denek ile anket yapılmış ve veriler toplanmıştır.

Turan (1990) tarafından yazılan Kuşlar, Türkiye'nin Av ve Yaban Hayvanları adlı kitapta kuşların biyolojik yapıları, duyuları, özellikleri, yuvalanmaları göçleri ve korunmaları ile ilgili bilgileri içermektedir.

Yarar ve Magnin (1997) Doğal Hayatı Koruma Derneği tarafından bastırılan Türkiye'nin Önemli Kuş Alanları adlı kitapta 97 alan üzerinde bulunan delta, göl, ada, baraj, sazlık, dağ, orman, lagün, ova gibi önemli kuş alanları ile ilgili genel bilgiler, bu alanda üreyen kuş türleri, koruma ve sorunları yer almaktadır.

2.2 Avlanma ve Avcılık

2.2.1 Avcılığın Kısa Tarihi

İnsanoğlu var olduğu andan itibaren zorlu doğa koşulları içerisinde yaşayabilmek, varlığını sağlıklı bir şekilde uzun yıllar sürdürebilme mücadelesinin en zor dönemelerini avcı olmasının sağladığı vasıflarla aşmıştır.

Tarihsel gelişimi içerisinde insan avcılığı ilk olarak besin ihtiyacını karşılamak ve yaban hayvanlarından korunmak için yapılmış olsa da, ilerleyen zaman içinde insanlar avladıkları hayvanların kürk, trofe, kemik vb. kısımlarından yararlanmayı öğrenmiş ve bunları alet ve giysi yapımında kullanmıştır (Özkazanç, 2002).

Bugünkü bilgiler ışığında insanlaşmanın öyküsünün Doğu Afrika Serengeti savanlıklarında başlamış olabileceği varsayıldığında; bunun avcılık tarihinin de başlangıcı olarak kabul edilmesi mümkündür. O dönemde yetenekli insan olarak adlandırılan Homo-Habilisler (2,6 milyon-1 milyon yıl öncesi) yaşadıkları bölgelerde bulunan bazalt, kuvars ve volkanik obsidyen taşlarından ilk av aletlerini geliştirmeye başlamışlardır.

Dünyamızın milyonlarca hatta milyarlarca yıl önce başlayan oluşumu içinde bizlerin somut olarak bildiği geçen 10.000 yıllık süreçtir. Bu bağlamda medeniyet tarihi içinde avcı insanın rolü gerçekten çok önemlidir. Çünkü bu rolü sağlayan avcılık içgüdüğü geçmişte vardı, şimdi var ve gelecekte de mutlaka var olacaktır.

Bir milyon yıl kadar önce yaşamak için ihtiyacı kadar avlanan atalarımız gün geçtikçe avcılığı güçlü bir bölgecilik gelişimi, iş bölümü ve konuşma ile yeni bir üretim biçimi geliştirerek günümüze kadar sürdürmüşlerdir. Bu süreçte ortaya çıkan işbirliği, iş bölümü, topluluk içinde bireyler arası sorumluluk dağıtılması ve görevlerin yerine getirilmesi; grup psikolojisi ve grup dayanışmasının oluşmasının nesnel temelleridir (Bora, 2001).

2.2.2 Avcılığın Özü

Avcılığın heyecan dolu evrensel bir etkinlik olduğu, insan mutluluğuna bu denli katkısı olan eylemi anlayabilmemiz için avcılığın özünü bilmemiz gerekmektedir.

İnsanları ava iten neden aslında insanın var olan öz yapısıdır. İnsan yaradılış itibari ile hepçil bir varlık olmuştur. Bu süreç içinde insanların etçil yanı daha çok ön plana çıkmıştır. Öğütücü dişlerinin yanı sıra kesici (incisor) ve delici (canine) dişlerini varlığı doğası gereği insanın avcı niteliğini göstermektedir.

Avcılığı sadece bir etkinlik ya da salt yarar sağlamak gibi geçici amaçları açısından tarif etmek avcılığın özünü anlayabilmemiz için yeterli değildir. Bunlar sadece kendi içinde tutarlı bir yapıya sahiptir. Kurt Lindner, Prehistoric Hunting adlı eserinde avcılığı akıllı kovalamaca olarak tarif etmesi ve insanların sadece avlarını ölü olarak ele geçirmesi ya da onları ehlileştirmesi örneği ile avcılığın tek yönlü olmadığını gözler önüne sermiştir (Bora, 2001).

2.2.3 Avlanma Yöntemleri

Yaban hayvanlarını avlamada kullanılan ve her yönü ile uygun olan avlanma yöntemleri sürekle avı, bekleme avı, yaklaşma avı ve arama avı olarak yapılmaktadır (Özkazanç, 2002).

2.2.3.1 Ormanda Sürekle Avı

Temel ilke orman içine gizlenmiş olan av hayvanlarının avcılarının önüne doğru sürülmesidir.

2.2.3.2 Bekleme Avı (Bek)

Avı yapılacak olan av hayvanı türüne göre farklı bazı teknikler içerse de, ancak avlanacak av hayvanının yaşantısı hakkında bilgi sahibi olduğunda uygulanabilecek bir avlanma yöntemidir. Kuş türlerinden, birçok memeli hayvan türüne kadar oldukça fazla av hayvanında uygulanan bir yöntemdir. Bu avın başarılı olabilmesi için avlanacak olan av hayvanının saklandığı, otladığı, su içtiği ve geçiş yaptığı yerler ve zamanları iyi bilinmelidir. Bu avlanma yönteminin temel ilkesi av hayvanlarının günlük ya da mevsimlik kullandıkları göç yolları üzerinde avın geçmesini beklemektir (Özkazanç, 2002).

2.2.3.3 Yaklaşma Avı

Yaban hayvanlarına gizlice yaklaşarak yapılan bir avlanma şeklidir. Avcının ava yaklaşırken mümkün olduğu kadar sessiz olması gerekmektedir. Bu avlanma şeklinde dikkat edilecek olan önemli bir hususta rüzgarın avcıya ters yönden, yani av hayvanının bulunduğu yönden esmesidir. Geyik, karaca, keçi vb. yaban hayvanları için uygulanan bir avlanma yöntemidir (Özkazanç, 2002).

2.2.3.4 Arama Avı

Genel olarak kuş türleri ile tavşan gibi küçük memeli hayvanlar için uygulanan bir avlanma yöntemidir. Bu avlanma yönteminin en önemli unsurlarından biri iyi bir ferma köpeğinin bulunmasıdır.

2.2.4 Avcılığın Basamakları

Farklı yaş gruplarına sahip avcılarının sergiledikleri davranış biçimleri genellikle değişiktir. Avcının zaman içinde giderek incelik ve tecrübe kazanması, onun daha zor avların peşine düşmesine sebep olur. Günümüz antropologlarından Carleton Coon "bedensel ve akılcıl değişimin sağlanabilmesine yetecek sürenin henüz geçmemiş olduğunu" söylemektedir. Yani bizler, beden ve ruh olarak taş devri atalarımızdan farklılaşacak zamana henüz sahip olmadığımızdan onlara benzer durumdayız.

Avcılığın basamakları; Öğrenme Basamağı, Sınırlara Ulaşım Basamağı, Trofe Basamağı, Metot Basamağı, Sportmenlik Basamağı olarak sıralayabilmekteyiz.

Bu basamakları incelediğimizde her avcının kendisini bu basamakların herhangi birinin içinde bulabileceğini görebilmekteyiz. Burada dikkat edilmesi gereken husus, avcının bulunduğu basamağa ne kadar süre içinde ulaştığıdır (Bora, 2001).

Öğrenme Basamağının geçilmesi için gerekecek maksimum süre, formalı eğitim almak koşulu ile en fazla 2 yıldır. Avcı bu süreç içinde Sınırlara Ulaşım Basamağına da geçebilir. Avcının, Trofe Basamağı ve Metot Basamağının gereklerini uygulayabilmesi için toplam 6 yıl gibi bir süreye ihtiyacı vardır. Bu sebeple 10 yıllık bir avcı Sportmenlik Basamağı sınıfına ulaşmış demek yanlış olacaktır. Çünkü avcı 10 yıllık tecrübe sonunda hala kaç tane av hayvanı vurduğuna dair sohbetlerine devam ediyor olması; onun sportmenlik basamağına ulaşmış olması anlamına gelmemektedir.

2.2.4.1 Öğrenme Basamağı

Bu basamakta avcının ana amacı, nişan alma ve atışla ilgili becerisinin geliştirilmesi ve gelişmiş durumunu başarı ile çevresine gösterebilme çabalarını kapsar. Bir avcının bu basamakta bulunduğunu, sergilediği tavırlardan kolayca anlayabiliriz. Birlikteliğini sürdürdüğü arkadaşları arasında sohbet konularını sürekli olarak silah, nişan alma ve atış teknikleri üzerinde yoğunlaştırılması karakteristik davranış biçimlerinin başında gelir (Bora, 2001).

2.2.4.2 Sınırlara Ulaşım Basamağı

Bu basamakta ana amaç, yasal kurallarla belirlenen sınıra ulaşmak için fazladan av yapmak ve avcılık yeteneğini kendine ve yakın çevresine ispatlamaktır.

Öğrenme basamağını geçen avcı, bu basamakta çok fazla enerji harcamaktadır. Yani, yasaların kendisine hak gördüğü tüm hayvanları bir an önce ele geçirmek, öncelikli hedefi haline gelmiş olacaktır. Bu basamağın içinde bulunan avcı, av gününün başlangıcından sonuna kadar av yapma hırsı içindedir. Başarılı bir av yaptığını evine herkesin göreceği saatte gelmesi, avladığı hayvanları elinde veya kıtgasında belinde uzun süre taşıması, başlattığı her sohbetin ana konusunun bir önceki av olması tesadüfi değildir.

Bu basamakta av tutkusu, gündelik merakı sadece av ve avcılık yönünde değiştirmeye başlar. Düne kadar ilgisini çekmeyen balistik bilgilerin kendisine getireceği kazanımların farkına varmasını sağlar. Ancak bu edindiği bilgileri altındaki basamak grubundaki avcılarla paylaşmaz. Bu basamaktaki avcı bencilleşmeye başlar (Bora, 2001).

2.2.4.3 Trofe Basamağı

Ana amaç, Av tercihlerinde rastgele bir av değil de özenle seçilmiş, belirgin özelliği olan av hayvanını tercih etmektir. Bu noktada geçerli kural, belirgin olarak avcı tarafından üretilmiş değer yargılarıdır. Değer yargıları yüksek olan avcılar, yaşlı bir hayvanı avlamayı tercih ettiğinde kendilerini yaban hayatı içinde bir regülatör olarak görürler.

Bu basamakta karşımızda usta ve seçici bir avcı bulunmaktadır. Geçmiş yıllara göre daha bilinçli olan avcı artık av için yeni stratejiler geliştirerek av sezonunu daha verimli kullanmaya başlar. Neyi, nasıl, ne zaman ve kaç tane avlayacağını önceden planlayarak avlanır (Bora, 2001).

2.2.4.4 Metot Basamağı

Bu basamaktaki avcılar, ava daha fazla kaçıp kurtulma olanağı sağlayan beceri gerektiren avlanma metotlarına yönelmektedir. Bu basamağa ulaşmış avcılar kullandıkları silahların kalibrelerini küçülterek ava kurtulma şansı bırakmaktadır.

Bu basamakta öncelik olan avlanma fiili yavaş yavaş yerini ava gittiği bölgenin sosyal ve ekonomik değerleri hakkında bilgi toplamaya bırakır. Artık avını vurmak ya da kaçırmak, kendisine tanınan avlanma limitlerinin altında av yapmış olması eskisi kadar önemli değildir (Bora, 2001).

2.2.4.5 Sportmenlik Basamağı

Bu basamakta, uzun yıllar boyu edinilmiş bilgiler ışığında, doğa ile ilgili denge kavramları, yaşama verilen değer, doğa ve yaşam sevgisi gibi ana öğeler ön plana çıkmaktadır. Bu basamağa ulaşmış avcılar avcılığın geliştirilmesi, yaban hayatının sürekliliğinin korunması gibi konularda zaman ve para harcamayı tercih etmektedirler.

Genç avcılara; avlanmanın prensiplerinin öğretilmesi, yaban hayatının ve habitatın korunması ve geliştirilmesi için oluşturulan topluluklarda daha fazla görev aldıkları ve avcılık eğitimleri için aktif rol üstlendikleri gözlenmektedir. Bu basamakta ki avcı pek çok konuda deneyim sahibidir. Geçmiş yılların ona verdiği kazanımlar oldukça yüksektir (Bora,2001).

BÖLÜM 3

MATERYAL VE YÖNTEM

3.1 Materyal

Bu çalışmanın ana materyalini Bartın ili ile Bartın iline bağlı olan ilçe ve beldelerdeki kara avcılarının profilini belirlemek için yapılan yazılı ve sözlü anketler oluşturmaktadır.

Çalışma alanındaki avcı sayısı sınırlı bir toplumu oluşturmaktadır. Örnek büyüklüğünün belirlenmesinde, hedef kitledeki birey sayısının bilindiği durumlarda uygulanan aşağıdaki formül kullanılacaktır (Baş, 2003).

$n = \frac{N t^2 p q}{d^2(N-1) + t^2 p q}$ Burada; **n**= Örnek büyüklüğünü, **t**= Belirli bir anlamlılık düzeyinde t tablosuna göre bulunan teorik değer, % 90 güven düzeyi ($\alpha=0,05$ 'de ∞ serbestlik derecesinde teorik $t=1,96$), **N**= Ana kütle büyüklüğünü (yaklaşık 3963 kişi), **p** = Ölçülmek istenilen büyüklüğün ana kütlede bulunma oranı ($p=0.5$ alınmıştır), **q** = $1-p$ (0.5), **d**= Kabul edilen örnekleme hatasını göstermektedir (% 5 alınmıştır).

$n = 3963 * (1,96)^2 * (0,5 * 0,5) / (0,05)^2 * 3962 + (1,96)^2 * (0,5 * 0,5) = 254$ olarak hesaplanmıştır.

Buna ek olarak kullanılan diğer materyaller ise konu ile ilgili olan daha önce yapılmış çalışmalar, araştırmalar, literatür, harita ve ilgili kurumlarla yapılan görüşmeler sonucu elde edilen veriler ile araştırma alanlarında elde edilen verilerdir.

Av ve yaban hayatı konusunda yazılan kitaplar, makaleler, yasal mevzuat, avcı dergileri vb. yayınlar yazılı materyal olarak kullanılmış ve bu bilgilere dayanarak temel bilgiler ortaya konmuştur. Çalışma alanı ile ilgili bilgiler aşağıda verilmiştir.

3.1.1 Araştırma Alanının Tanıtımı

3.1.1.1 Coğrafi Konum

Bartın ili, Batı Karadeniz Bölgesi'nin, 41° 53' Kuzey enlemi ile 32° 45' Doğu boylamı arasında yer almaktadır. Kuzeyde Karadeniz, doğuda Kastamonu, doğu ve güneyde Karabük, batıda ise Zonguldak illeriyle komşudur. Merkez İlçe'nin yüzölçümü 1151 km², ortalama yüksekliği ise 25 m'dir (Tablo 1) (URL-1, 2014).

Tablo 1: Bartın ilinin yüzölçümü, Türkiye ve bölgeye göre oransal büyüklükleri.

İlin Adı	*İlin Yüzölçümü (km ²)	Bölge Yüzölçümüne Oranı (%)	Türkiye Yüzölçümüne Oranı (%)
Bartın	2 076	6.1	0.3

*Göller yüzölçümüne katılmamıştır.

a) Topografik Yapı

Bartın ili, doğu, batı ve kuzeyden yüksekliği 2000 m'yi geçmeyen dağlarla çevrilidir. Dağlar, yüksek olmamakla birlikte oldukça dik, sahillere doğru sarp ve kayalıktır. En yüksek nokta Keçikıran Tepesi'dir (1619 m). İlin önemli dağları; Aladağ, Kocadağ, Karadağ, Kayaardı, Karasu ve Arıt dağlarıdır. Kent merkezini batıdan Aladağ, kuzeyden Karasu dağları ve doğudan Arıt dağları kuşatmaktadır (URL-1, 2014).

b) Toprak Yapısı

Bartın İli ve yakın çevresinde birbirinden farklı altı büyük toprak grubuna rastlanmaktadır. Bunlar Kahverengi Orman (2003.45 km²), Gri Kahverengi Podzolik (1367.21 km²), Kırmızı-Sarı Podzolik (384.10 km²), Kireçsiz Kahverengi Orman (334.0 km²), Alüvyal (153.93 km²) ve Kolüvyal (44.97 km²) topraklardır (Yılmaz, 2001).

c) Hidrolojik Yapı

Bartın'ın en önemli akarsuyu, M.Ö.'ki yıllarda Parthenios adı ile anılan ve kente adını veren Bartın Irmağı'dır. Bartın Irmağı'nın iki ana kolunu oluşturan Kocaçay ve Kocanaz Çayı, Bartın merkezinde Gazhane Burnu'nda birleşip 14 km yol kat ederek Boğaz mevkiisinde Karadeniz'e ulaşır. Kocanaz Çayı; güneyden doğup Kozcağız'dan kuzeye doğru akarken, 107 km uzunluğundaki Kocaçay; Kastamonu'dan gelip Ulus'tan geçen Göksu ve Eldeş Çayları (Ulus Çayı) ile bunlara katılan derelerden oluşur. Arıt ve Mevren derelerinden oluşan Kozlu Çayı ile birleşen Kışla Deresi, Akpınar ve Karaçay dereleri Kocaçay'ı besleyen akarsulardır. Diğer önemli akarsuları; Kapısuyu ve Tekkeönü dereleri ile Ulus-Uluyayla'yı sulayan Ovaçayı ve İnönü dereleridir.

Bartın Irmağı; üzerinde 500 tonluk gemilerle Karadeniz'den kente kadar ulaşım yapılabilen en düzenli akarsudur. Akış hızı saatte 720 m. olup, denize her yıl 1.000.000.000 m³ su akıtmaktadır (URL-1, 2014).

d) İklim Özellikleri

Araştırma alanlarındaki meteoroloji istasyonlarından, uzun süreli gözlemler sonucu elde edilen meteorolojik veriler temin edilmiştir. Bu verilerden yararlanılarak Thornthwaite yöntemine göre alanın su bilançosu Tablosu hazırlanarak yağış etkenliği ve iklim tipi saptanmıştır. Thornthwaite yöntemi yağış ve sıcaklık gibi meteorolojik elemanların yanısıra toprağın su depolama kapasitesini de değerlendirmektedir. Bu bakımdan iklim tipinin belirlenmesi açısından daha ayrıntılı ve doğru sonuçlar vermektedir (Özyuvacı, 1999).

Thornthwaite yöntemi aşağıdaki değerlerin hesaplanmasıyla uygulanmaktadır:

$$I_m = 100s - 60d/n$$

$$I_a = 100 d/n$$

$$I_n = 100 s/n$$

I_m : Yağış etkenliği

I_a : Kuraklık İndisi

I_n : Nemlilik İndisi

s: Yıllık su fazlası (cm)

d: Yıllık su açığı (cm)

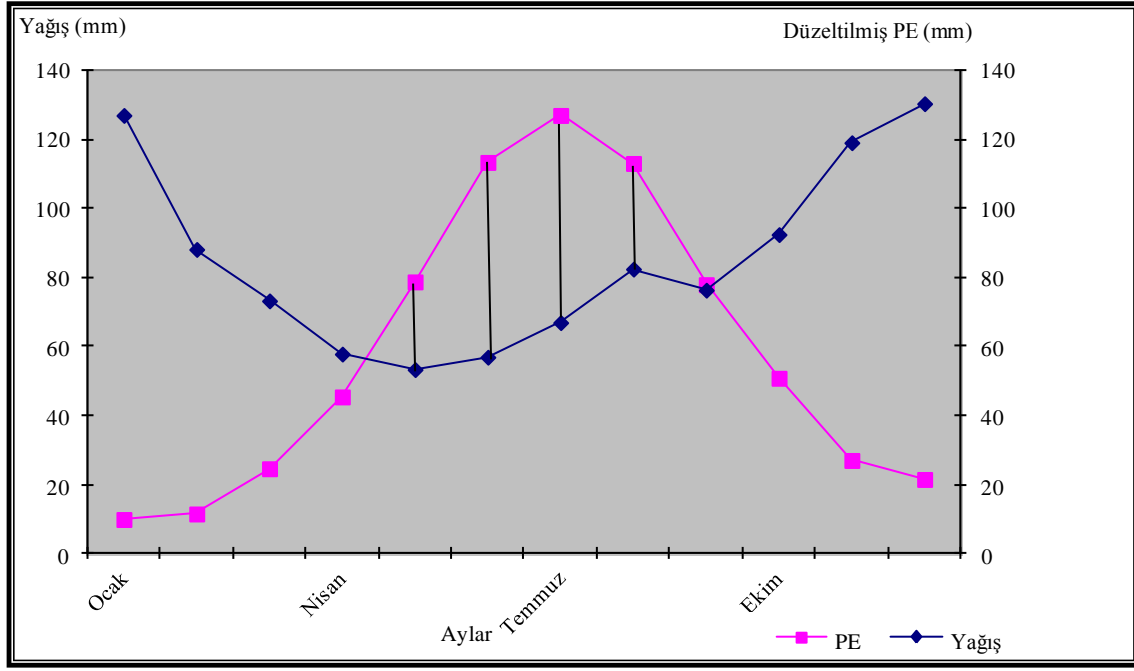
n: Yıllık düzeltilmiş PE (cm)

Araştırma alanının Thorntwaite yöntemine göre iklim tipi şu şekildedir:

Bartın il’inde nemli ve ılıman Karadeniz iklimi gözlenmektedir. 30 m yükseklikte bulunan Bartın Meteoroloji İstasyonu verilerine göre, yıllık ortalama sıcaklık 12,8 °C, en sıcak ay Temmuz (21,4 °C), en soğuk ay Ocak (4,1 °C) ve yıllık ortalama yağış 1024,7 mm’dir. En yağışlı olan Aralık ayında 130,4 mm, en kurak ay olan Mayıs ayında ise 53,4 mm yağış düşmektedir (Tablo 2). Thornthwaite yöntemine göre hazırlanan su bilançosu Tablosuna göre araştırma alanının yağış etkenliği 50,3 olarak bulunmuştur. Bu değere göre araştırma alanı “nemli iklim” tipinde, simgesel olarak “B2” ile gösterilmektedir. Yıllık potansiyel evapotranspirasyon (PE) değerine göre sıcaklık bakımından “mezotermal iklim” tipinde olup “B1” ile gösterilmektedir. Bartın ilinin kuraklık indisi 11,6 olarak tespit edilmiştir. Bu değere göre “su açığı yok veya pek az” olup “r” ile ifade edilmektedir. Yıllık düzeltilmiş evapotranspirasyonun üç yaz ayına ait düzeltilmiş evapotranspirasyon değerleri toplamına oranı %50,4 bulunmuştur (Şekil 1). Bu değere göre Bartın, “tam okyanusal iklim koşulları’nda olup “b4” ifade edilmektedir. Sonuç olarak Thornthwaite yöntemine göre Bartın’ın; “B2B1’rb4” ile gösterilen “nemli, mezotermal, yazın su açığı yok veya pek az, okyanusal iklim etkisine yakın” bir iklim tipine sahip olduğu ortaya çıkmaktadır. Bartın İli’ne ait uzun süreli gözlemlere dayanan meteorolojik veriler Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2: Thornthwaite yöntemine göre Bartın İli’nin su bilançosu.

Meteorolojik Gözlemler	Aylar												Yıl
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Sıcaklık (°C)	4.1	4.9	7.1	11.3	15.8	19.5	21.4	21.0	17.4	13.2	9.3	8.0	12.8
Sıcaklık İndisi	0.7	1.0	1.7	3.4	5.7	7.9	9.0	8.8	6.6	4.4	2.6	2.0	53.8
Düzeltilmemiş PE	12.0	14.0	24.0	41.0	63.0	90.0	100.0	95.0	75.0	53.0	33.0	27.0	
Düzeltilmiş PE (mm)	10.0	11.6	24.7	45.5	78.8	113.4	127.0	113.1	78.0	50.9	27.1	21.6	701.7
Yağış (mm)	127.0	88.2	73.3	57.9	53.4	57.0	67.0	82.5	76.4	92.5	119.1	130.4	1024.7
Depo Değişikliği	0.0	0.0	0.0	0.0	25.4	56.4	18.2	0.0	0.0	41.6	58.4	0.0	
Depolama (mm)	100.0	100.0	100.0	100.0	74.6	18.2	0.0	0.0	0.0	41.6	100.0	100.0	
Gerçek Evapotranspirasyon	10.0	11.6	24.7	45.5	78.8	113.4	85.2	82.5	76.4	50.98	27.1	21.6	627.7
Su Açığı (mm)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	41.8	30.6	1.6	0.0	0.0	0.0	74.0
Su Fazlası (mm)	117.0	76.6	48.6	12.4	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	33.6	108.8	397
Yüzeysel Akış (mm)	89.9	83.3	66.1	39.3	19.6	9.8	4.9	2.5	1.3	0.7	16.8	62.8	397
Nemlilik Oranı	11.7	6.6	2.0	0.3	-0.3	-0.5	-0.5	-0.3	-0.1	0.8	3.4	5.0	

Şekil 1: Bartın İl'inin su bilançosu grafiği.

e) Flora

Araştırma alanında iklim özelliklerinin yağışlı ve ılıman olması, aynı zamanda ekolojik yapısının uygun koşullar sergilemesi bitki örtüsü gelişimini kolaylaştırmakta ve çeşitliliğini artırmaktadır.

Bartın ili bitki türleri zenginliği açısından oldukça önemli bir yere sahiptir. Kaya ve Başaran (1999) tarafından ilde 97 familya ve 336 cinse ait 672 bitki türü belirlenmiştir. Tür ve tür altı seviyesindeki takson sayısı 672'dir. Teşhis edilen türlerin 16'sı Pteridophyta (eğreltiler), 656'sı ise Spermatophyta (tohumlu bitkiler) aittir. Spermatophyta ait türlerin 6'sı Gymnospermae (Açık tohumlular), 650'si ise Angiospermae (Kapalı tohumlular) aittir. 552 tür Dicotyledoneae (Çift çekenekliler), 98 tür Monocotyledoneae (Tek çekenekliler) sınıfına dahildir. Bölgedeki endemik tür sayısı yedi (%1.04)'dir. Teşhis edilen türlerin 176 (%26.19)'sı Avrupa – Sibirya elementi, 88 (%12.94)'i Akdeniz elementi, 13 (%1.78)'ü İran–Turan elementi ve 395 (%59.07)'i çok bölgeli veya fitocoğrafik bölgesi bilinmeyenlerdir. En çok tür içeren familyalar sırasıyla Asteraceae (91), Fabaceae (52 tür), Poaceae (46 tür), Laminaceae (42 tür) ve Rosaceae (32 tür)'dir (Özkazanç, 2011).

f) Fauna

Bartın ilinin faunası da florası kadar zenginlik göstermektedir. Bu bölgede, yapılan çalışmalar sonucu dört familyaya ait yedi iki yaşamlı (Classis: Amphibia), yedi familyaya ait 18 sürüngen (Classis: Reptilia), 38 familyaya ait 136 kuş (Classis: Aves), 20 familyaya ait 56 memeli türünün (Classis: Mammalia) yayılış gösterdiği, toplam olarak 69 familyaya mensup 217 omurgalı türü ile temsil edilebileceği söylenebilir. Bu sayı, tüm Türkiye'deki (balıklar hariç) omurgalı tür sayısı (yaklaşık 750 tür) ile karşılaştırıldığında, Türkiye'deki omurgalı türlerinin yaklaşık olarak 1/3'üne denk gelmektedir.

Bartın ili sınırları içinde bulunan omurgasız hayvan türleri de ilde geniş ve zengin bir yayılış göstermektedir. İlde 15 takıma dâhil olan çok sayıda omurgasız hayvan türü tespit edilmiştir (Özkazanç, 2011).

3.1.1.2 Araştırma Alanının Kültürel Yapısı

Araştırma alanında kültürel yapı ile ilgili olarak alanın idari yapısı, nüfusu, ulaşım durumu, yöre halkının ekonomik durumu ve çevre sorunları konularında inceleme yapılmıştır.

a) İdari Yapı

Bartın ili'nin Merkez İlçe, Amasra, Kurucuşile, Ulus olmak üzere 4 ilçesi, Arıt, Kozcağız, Kumluca, Abdipaşa ve Hasankadı ile birlikte 9 belediye ve 260 köyü bulunmaktadır (URL-1, 2014).

b) Nüfus

Bartın ilinin nüfusu 31.12.2013 TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemine göre 189.139'dur. Nüfusun %38,59'u (72.995) şehirde, %61,41'i (116.144) kırsal kesimde yaşamaktadır (URL-1, 2014).

c) Ulaşım

Bartın'ın şehirlerarası ulaşımını sağlayan karayolu; batıda Çaycuma-Devrek (Zonguldak) – Mengen-Yeniçağa (Bolu), güneyde de Safranbolu (Karabük)-Gerede (Bolu) üzerinden E-80 Otoyolu ile E-5 Devlet yoluna ulaşmaktadır. Doğuda Cide (Kastamonu), güneyde de yine Safranbolu (Karabük) üzerinden Orta ve Doğu Karadeniz il İç Anadolu'ya açılmaktadır.

Bartın ilinin karayolu uzunluğu toplam 298 km olup, bunun 139 km.'si devlet yolları, 159 km.'si de il yolları ağında yer alır. İl yollarının 8 km.'si ve devlet yollarının 72 km.si bölünmüş yoldur (URL-1, 2014).

d) Ekonomik Durum

Bartın ili'nde nüfusun %61'inin kırsal kesimde yaşaması, ekonominin tarım ve hayvancılığa dayalı olduğu kanısını uyandırır da il ekonomisi, madencilik, sanayi, tarım, ticaret, turizm ve ormancılığa dayanmaktadır (URL-1, 2014).

Bartın, 2012 yılında açıklanan yeni teşvik sistemine göre 4. bölgede yer almaktadır. İllerin sosyo-ekonomik gelişmişlik sıralamasında Bartın 48. sıradadır (URL-2, 2014).

e) Çevre Sorunları

Bartın İli'nde kirlilik ölçümleri yapılmamıştır. Ancak gözleme dayanılarak hava ve su kirliliği yaşandığı ifade edilebilir.

3.2 Yöntem

Bartın ilinin av ve yaban hayatı potansiyeli ve avcı profilinin belirlenmesi amacı ile uygulanan yöntem ana hatları ile 3 aşamadan oluşmaktadır.

Bu aşamalar aşağıdaki gibidir:

- a) Verilerin elde edilmesinde izlenen yöntem
- b) Verilerin analizinde izlenen yöntem
- c) Genel değerlendirme-Öneriler

3.2.1 Verilerin Elde Edilmesinde İzlenen Yöntem

Bu aşamada değerlendirme bölümünde irdelenecek konular hakkında literatür araştırması yapılmıştır. Çeşitli kütüphanelerden konu ile ilgili tez, kitap, makale ve dergiler incelenmiştir.

Türkiye genelinde ruhsatlı ve ruhsatsız avlananların dağılımları bilinmemektedir. Çalışma alanında verilerin toplanması amacı ile 2013-2014 yılları arasında, 36 sorudan oluşan bir anketler çalışması düzenlenmiştir (Ek 1). Bu çalışma sonucunda toplam 260 avcıya ulaşılmış ve veriler elde edilmiştir.

Ayrıca yapılan anket çalışmaları sırasında ankete katılmak istemeyen ancak bilgi vermek isteyen özellikle de yaşlı avcılar ile sözlü tarih çalışması yapılarak bilgiler alınmıştır.

3.2.2 Verilerin Analizi ve Değerlendirme

Anketler sonucunda elde edilen veriler, istatistik yöntemler kullanılarak analiz edilmiştir. Değerlendirmede yüzde hesaplamaları yapılmıştır. Birden fazla seçeneğin işaretlendiği sorularda genel toplam cevap sayısına göre verilmiştir. Bu sorularda toplam avcı sayısı, birden fazla işaretleme yapıldığından, ankete tabi tutulan avcı sayısından yüksektir. Verilen oranlar en fazla işaretleme oranını göstermektedir. Cevap alınamayan sorularda ise, soruya cevap vermeyen avcı sayısı her sorunun altına eklenmiştir. Ancak oranlar cevap veren avcı sayısı üzerinden hesaplanmıştır.

3.2.3 Genel Değerlendirme-Öneri

Verilerin analizi ve değerlendirilmede elde edilen sonuçlar incelenmiş, araştırmalar, tezler, kitaplar vb.den edinilen bilgilerle birlikte genel bir değerlendirmeye tabi tutularak bu değerlendirmeye bağlı önerilerde bulunulmuştur.

BÖLÜM 4

BULGULAR

Anket çalışmalarına başlamadan önce Bartın Milli Parklar ve Av-Yaban Hayatı Başmühendislikleri ve İl Emniyet Müdürlükleri'nde yapılan çalışmalar sonucunda Bartın İl'inde halen faal durumda 5 adet avcı derneğinin bulunduğu belirlenmiştir. Bartın merkez il ve ilçelerde bulunan avcı dernekleri aşağıda sıralanmıştır.

1. Bartın Avcılar Ve Atıcılar Derneği
2. Amasra Avcılar Ve Atıcılar Derneği
3. Kurucaşile Avcılar Ve Atıcılar Derneği
4. Ulus Avcılar Ve Atıcılar Derneği
5. Kumluca Avcılar Ve Atıcılar Derneği

Ayrıca Bartın İl Emniyet Müdürlüğü resmi kayıtlarından alınan verilere göre Bartın ilinde polis bölgesi sorumluluk bölgesi dahilinde toplam 3963 adet yivsiz tüfek ruhsatnamesi olduğu ve bu ruhsatnamelere kayıtlı 5107 adet yivsiz av tüfeği bulunduğu tespit edilmiştir.

4.1 Ankete Katılanlar Hakkında Genel Bilgiler

Yapılan anket çalışmaları sırasında 260 farklı avcıyla anket uygulaması yapılmıştır. Bu çalışma sürecinde Bartın ilinde bayan avcıya rastlanmamıştır. Ankette sorulan 36 farklı sorunun genel değerlendirmeleri aşağıda verilmiştir.

4.1.1 Avcıların Eğitim Durumu

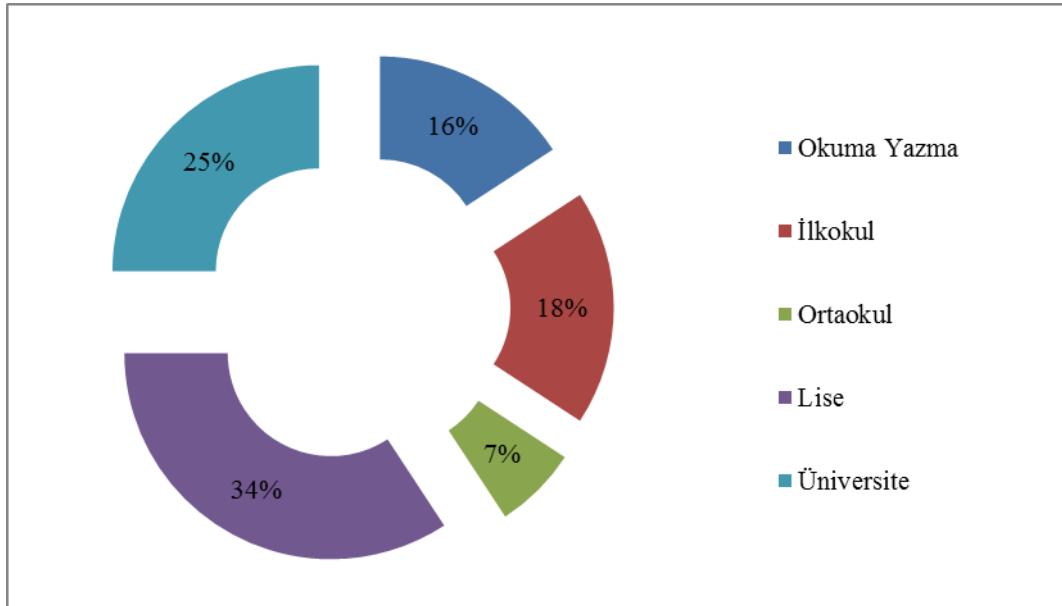
Avcıların eğitim durumu ile ilgili sorulan bu soruya tüm avcılar cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 3'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 2'de verilmiştir.

Elde edilen sonuçlara göre avcılarının %41'i ortaokul ve altı düzeyde, %34'ü lise ve %25'i ise yüksekokul mezunu olduklarını belirtmiştir. Lisansüstü düzeyde eğitim alan avcıya ise hiç rastlanmamıştır. Veriler doğrultusunda avcılardaki %50'den fazlasının

eğitim düzeyinin lise ve üstü olduğu görülmektedir.

Tablo 3: Avcıların eğitim durumu.

Eğitim Durumu	Kişi Sayısı
Okuma yazma	41
İlkokul	48
Ortaokul	17
Lise	89
Üniversite	65
Lisansüstü	0
TOPLAM	260

Şekil 2: Avcıların eğitim durumunun oransal dağılımı.

4.1.2 Avcıların Meslekleri

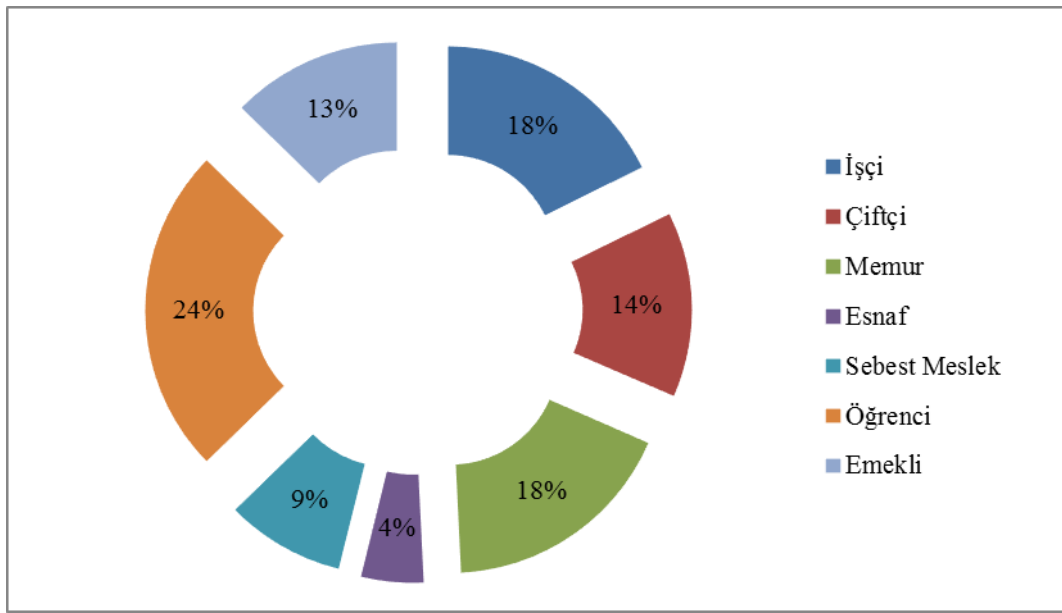
Avcıların meslek durumu ile ilgili olarak sorulan bu soruya tüm avcılar cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 4'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 3'de verilmiştir.

Avcıların mesleklerine bakıldığında, %24 ile öğrenciler, onları takiben %18 ile memur ve işçiler izlemektedir. %4'lk dilime sahip olan esnaf ise avcılık ile en az ilgilenen avcı grubunu oluşturmaktadır. En büyük grubu oluşturan öğrencilerin yöre ekonomisinin

dayandığı sektörlerle ilgisi bulunmamaktadır.

Tablo 4: Avcıların meslekleri.

Meşgul Olduğunuz İş	Kişi Sayısı
İşçi	46
Çiftçi	36
Memur	46
Esnaf	12
Serbest Meslek	23
Öğrenci	64
Emekli	33

Şekil 3: Avcıların mesleklerinin oransal dağılımı.

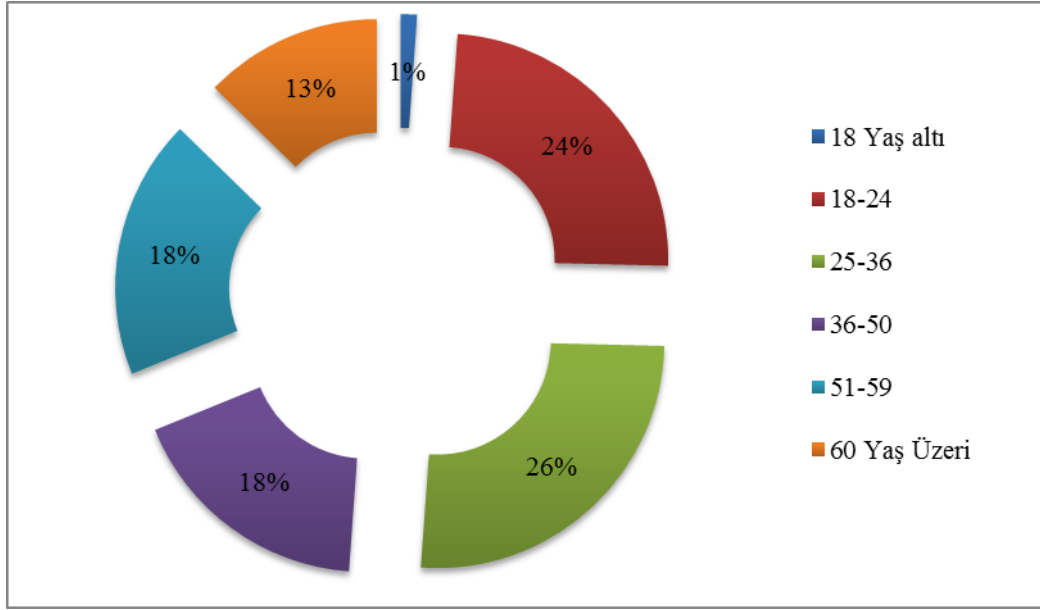
4.1.3 Avcıların Yaş Dağılımı

Avcıların yaş dağılımları 6 farklı sınıfta gruplandırılmış ve bunların sayısal değerleri Tablo 5’de yüzdesel değerleri ise Şekil 4’de verilmiştir.

Anket uygulanan avcılarının yaş dağılımlarına bakıldığında, %51’i genç nüfusa ait üç yaş grubunda (18 yaş altı, 18-24 ve 25-36) olduğu anlaşılmaktadır. Bu grubu sırasıyla; 37-50 yaş grubu (%18), 51-60 yaş grubu (%18) ve 60 üstü yaş grubu (%13) izlemektedir.

Tablo 5: Avcıların yaş dağılımı.

Yaş Grubu	Kişi sayısı
<18	3
18-24 arası	63
25-36 arası	67
37-50 arası	46
51-59 arası	48
>60	33

Şekil 4: Avcıların yaşlarının oransal dağılımı.

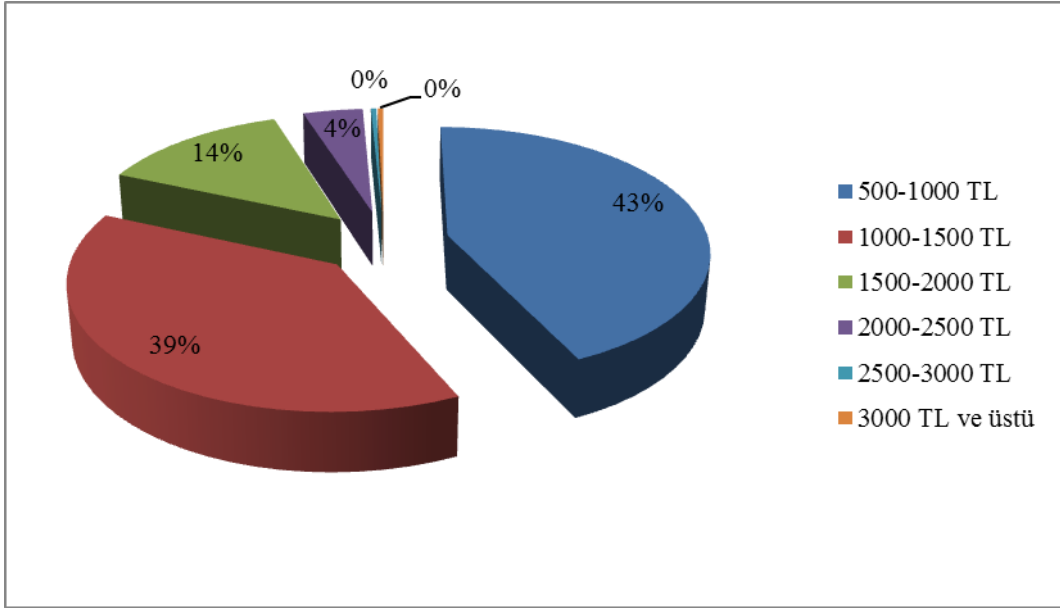
4.1.4 Avcıların Gelir Durumu

Avcıların gelir durumları kendilerine ortalama aylık olarak sorulmuş ve bu soruya da ankete katılan tüm avcılar cevap vermiştir. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 6'da, yüzdesel değerleri ise Şekil 5'de sunulmuştur.

Elde edilen veriler incelendiğinde ankete tabi tutulan avcılarının %43'unun aylık geliri ortalama 500-1000 TL civarında olduğu ki bu da asgari ücret seviyesinde olan bir tutardır, %39'u ise ortalama 1000-1500 TL aylık gelire sahiptir. %4'ün ise 2000 TL ve üstünde aylık geliri oldukları görülmektedir.

Tablo 6: Avcıların gelir dağılımları.

Aylık Ortalama Gelir	Kişi sayısı
500-1000 TL	112
1001-1500 TL	100
1501-2000 TL	35
2001-2500 TL	11
2501-3000 TL	1
>3001	1

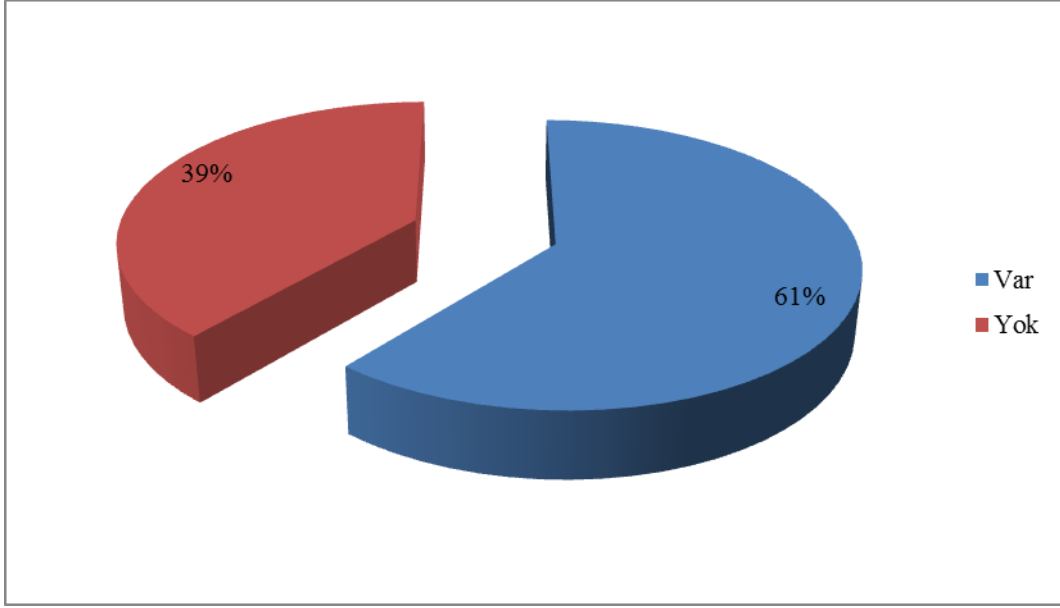
Şekil 5: Avcıların gelir düzeyinin oransal dağılımı.

4.1.5 Avcıların Avcılık Belgesi Durumu ve Kulüp Üyeliği

Ankete katılan avcılardan 159 avcının (%61) avcılık belgesinin olduğu 101 avcının (%39) ise avcılık belgesinin olmadığı saptanmıştır (Tablo 7, Şekil 6).

Tablo 7: Avcıların avcılık belgesi durumu.

Avcılık Belgesi	Kişi sayısı
Var	159
Yok	101

Şekil 6: Avcılık belgesi olan avcılarının oransal dağılımı.

Yapılan anket çalışmaları sonucunda il bazında toplam 9 farklı avcı kulübü olduğu belirlenmiş olup ancak bunlardan sadece Bartın, Amasra, Kumluca ve Ulus avcı derneklerinin aktif olduğu görülmüştür. Avcıların avcı kulüp üyelikleri hakkında sorulan bu soruya 40 katılımcı cevap vermemiştir. Cevap veren avcılarının üye oldukları avcı kulüpleri ile bunların yüzdesel dağılımları sırası ile Tablo 8 ve Şekil 7’de verilmiştir.

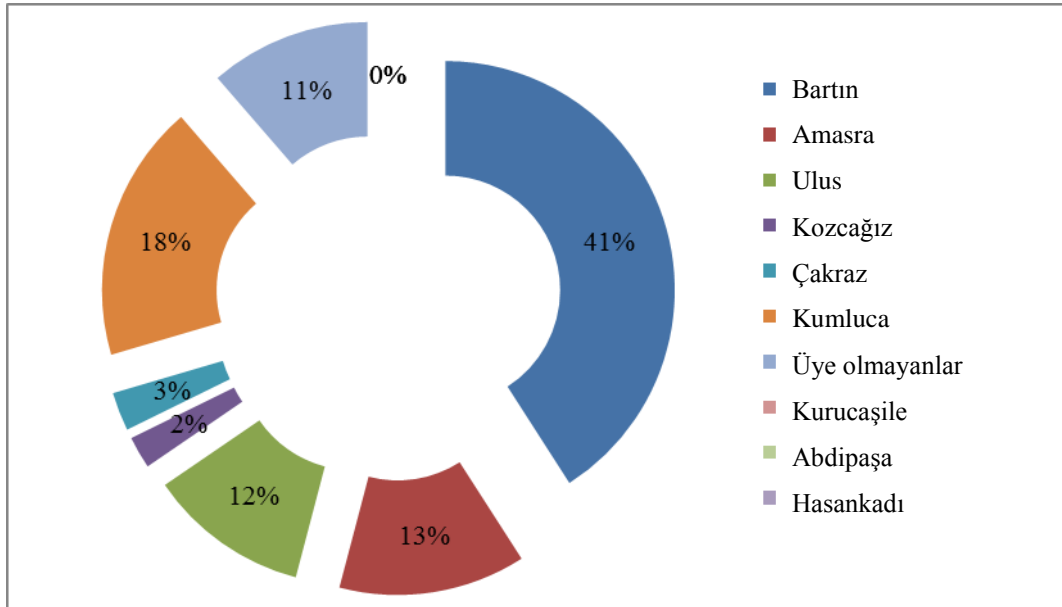
Anket uygulanan avcılarının avcılık ve atıcılık kulüplerine dağılımlarına bakıldığında, %4’ü Bartın, belde olmasına rağmen %18’i Kumluca ve ardından %13’le Amasra bölgesi gelmektedir. Ayrıca Kurucaşile bölgesi avcılık ve atıcılık kulübüyle görüşmeler yapılmış olup geri dönüş olmaması sebebiyle ankete veri girdisi yapılamamıştır. Çakraz ve Kozcağz bölgelerinde son 2 yıldır avcılık ve atıcılık kulübü aktif olmamakla birlikte üye kayıtları durmaktadır.

Tablo 8: Avcıların üye oldukları avcı kulüpleri.

Avcılık ve Atıcılık Kulübü	Kişi sayısı*
Bartın	90
Amasra	29
Ulus	25
Kozcağız	5
Çakraz	6
Kumluca	40
Kurucaşile	**
Abdipaşa	0
Hasankadı	0
Üye Olmayan	25

*40 avcı soruya cevap vermemiştir.

** Kurucaşile bölgesi ankete katılamamıştır.

Şekil 7: Avcı kulüplerine üye olan avcıların oransal dağılımı.

4.1.6 Avcılık Geçmişi

Avcılara avcılık geçmişleri ile ilgili olarak sorulan bu soruya ankete katılan 20 avcı cevap vermemiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 9’da, yüzdesel dağılımları ise Şekil 8’de verilmiştir.

Ankete katılan avcıların avcılıkla ilgilenme sürelerine bakıldığında önemli bir kısmının uzun yıllardır avcılık yaptığı görülmektedir. Jackson ve Norton’un Avcı Davranışları

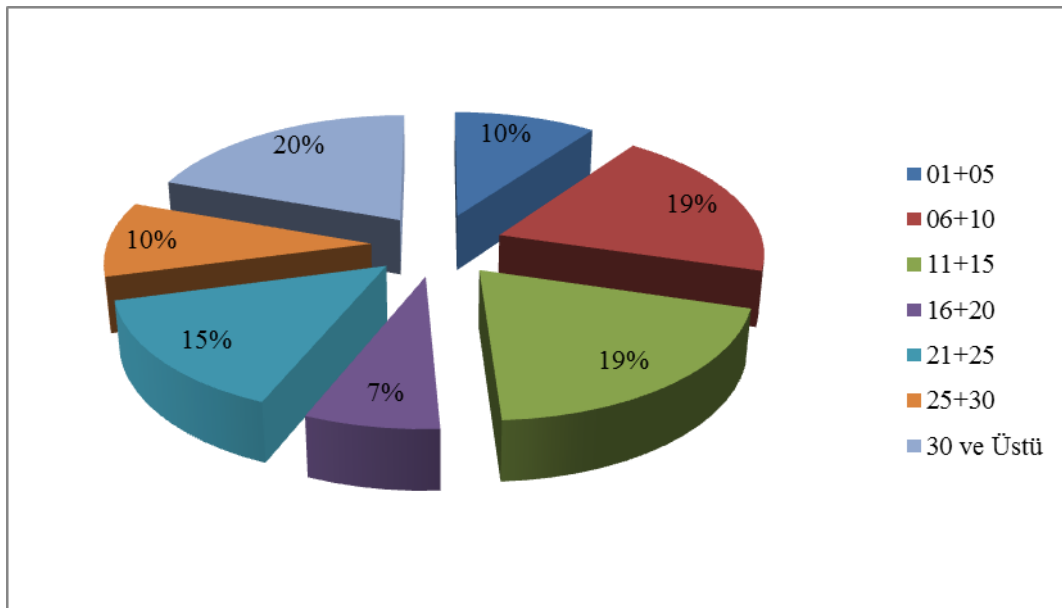
Sınıflandırmasında deneyimi 10 yılın üzerindeki avcılar, sportmenlik basamağında kabul edilmektedir (Anonim, 1987). Bu basamakta uzun yıllar boyu yürütülen avlardan üretilmiş ve geliştirilmiş değer yargıları, doğa ile ilgili denge kavramları, yaşama verilen değer, yaşam armonisi, doğa ve yaşam sevgisi gibi ana öğeler etken rol oynar görünümündedir (Enuysal, 1997). Elde edilen anket sonuçları, Bartın İl'indeki avcılarının büyük çoğunluğunun 10 yıldan çok daha uzun zamandan bu yana avcı olduğunu, sportmenlik basamağına ulaşmış olduklarını göstermektedir.

Tablo 9: Avcıların avcılık geçmişleri.

Avcılık Geçmişi	Kişi sayısı*
1-5 Yıl	24
6-10 Yıl	47
11-15 Yıl	47
16-20 Yıl	17
21-25 Yıl	35
25-30 Yıl	23
30 Yıl ve Üstü	47

*20 avcı soruya cevap vermemiştir.

Yıllara göre yapılan gruptandırma 10 yılın üzerinde avcılıkla uğraşanların oranı %71 olarak görülmekte 10 yılın altında avcılıkla uğraşanların ise %29 oranında olduğu görülmektedir.

Şekil 8: Avcılık geçmişlerine göre avcılarının oransal dağılımı.

4.1.7 Ailedeki Diğer Avcı Bireyler

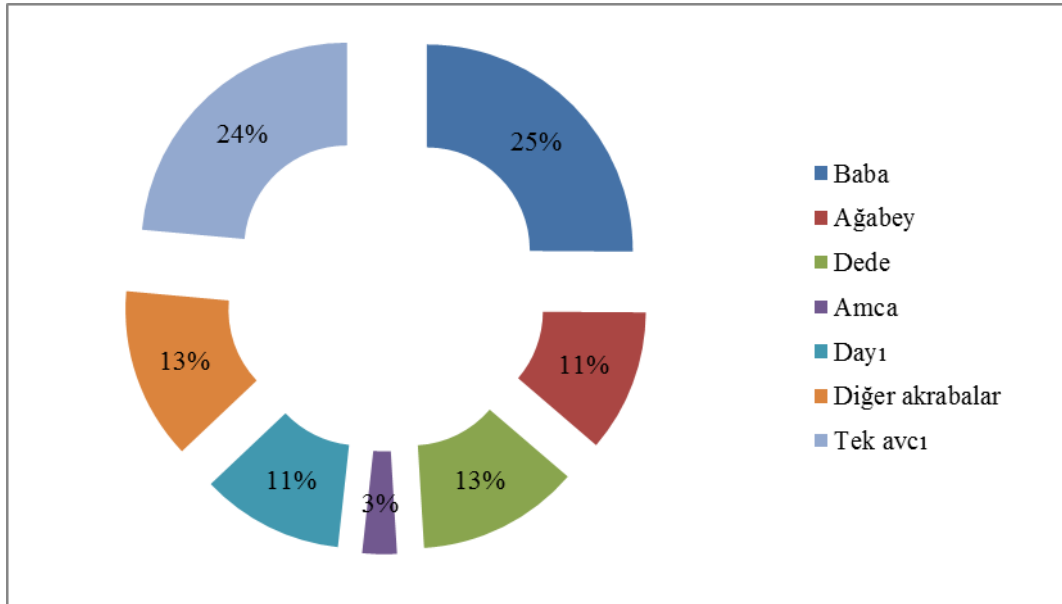
Avcılara ailelerinde başka avcı olup olmadığı sorusuna 259 avcı cevap vermiştir. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 10'da, yüzdesel değerleri ise Şekil 9'da sunulmuştur.

Anket sonuçlarına bakıldığında avcılarının %36'sının 1. derece akrabalarının avcı olduğu (%25 baba, %11 ağabey), %40'ının diğer akrabalarının avcı olduğunu göstermektedir. Ayrıca %24 oranında avcı gurubu ise ailede tek avcı olduğunu belirtmiştir.

Tablo 10: Ailedeki diğer avcı bireyler.

Diğer Avcı Bireyler	Kişi Sayısı*
Baba	65
Ağabey	29
Dede	33
Amca	7
Dayı	29
Diğer Akrabalar	35
Tek Avcı	61

*1 avcı soruya cevap vermemiştir.

Şekil 9: Ailedeki diğer avcı bireylerin oransal dağılımı.

4.1.8 Avlanmaya Başlama ve Avlanma Nedenleri

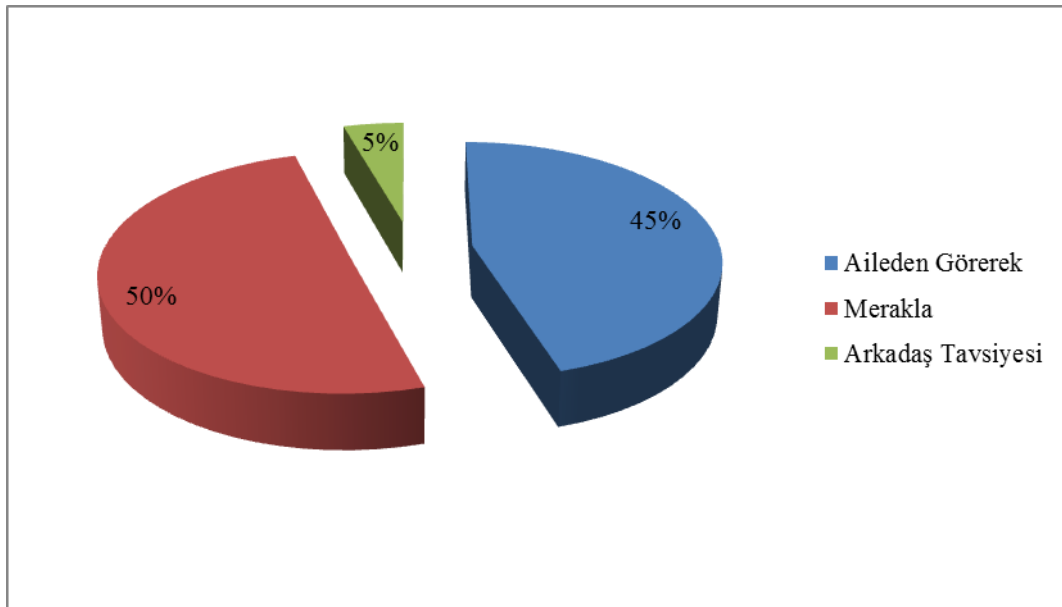
Avcılara avlanmaya nasıl başladıklarını sorduğumuzda 13 avcının cevap vermediği, avlanma nedenlerini sorduğumuzda ise 47 avcının birden fazla cevap verdiği tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 11 ve Tablo 12’de, yüzdesel değerleri ise Şekil 10 ve Şekil 11’de sunulmuştur.

Tablo 11: Avlanmaya başlama sebepleri.

Avlanmaya Başlama	Kişi Sayısı*
Aileden Görerek	112
Merakla	124
Arkadaş Tavsiyesi İle	11

*13 avcı soruya cevap vermemiştir.

Avlanmaya başlamaya bakıldığında avcılarının sırasıyla %50 merakla, %45 aileden görerek ve %5’lik bir kısımda ise arkadaş tavsiyesi üzerine avlanmaya başladıkları sonucu ortaya çıkmaktadır.

Şekil 10: Avlanmaya başlama sebeplerinin oransal dağılımı.

Avlanma nedenlerine bakıldığında ise doğa sevgisinin ilk sırada geldiği görülmektedir. İkinci sırada zevk için, üçüncü sırada fiziksel hareket için avlanıldığı belirtilmiştir. Avcılığı ekonomik yarar sağlamak amacıyla yapanlar en az tercih ile birlikte avcılığın önemli bir

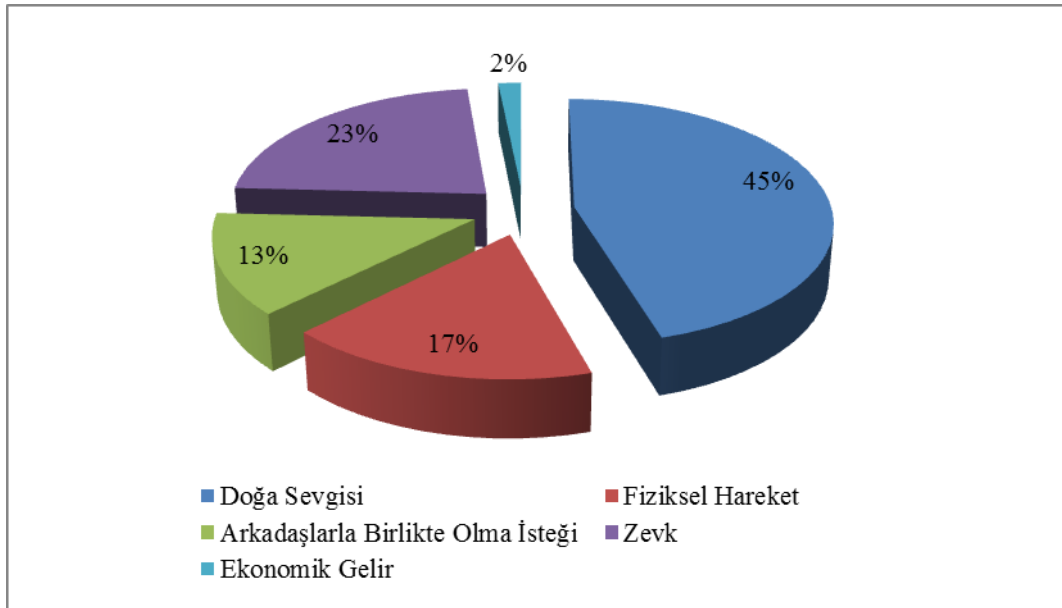
rekreasyon faaliyeti olarak ortaya çıktığı besinden ziyade doğada zaman geçirmenin en önemli neden olduğu görülmektedir.

Ancak çok az sayıda olsa da halen avcılığı ekonomik gelir (%2) elde edebilmek amacıyla avlananların bulunması dikkat edilmesi gereken bir husustur.

Tablo 12: Avlanma nedenleri.

Avlanma Nedenleri	Kişi Sayısı*
Doğa Sevgisi	141
Fiziksel Hareket	53
Arkadaşlarla Birlikte Olma İsteği	38
Zevk İçin	70
Ekonomik Gelir	5

*47 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Şekil 11: Avlanma nedenlerinin oransal dağılımı.

4.1.9 Avcıların Sahip Olduğu Tüfek Sayısı

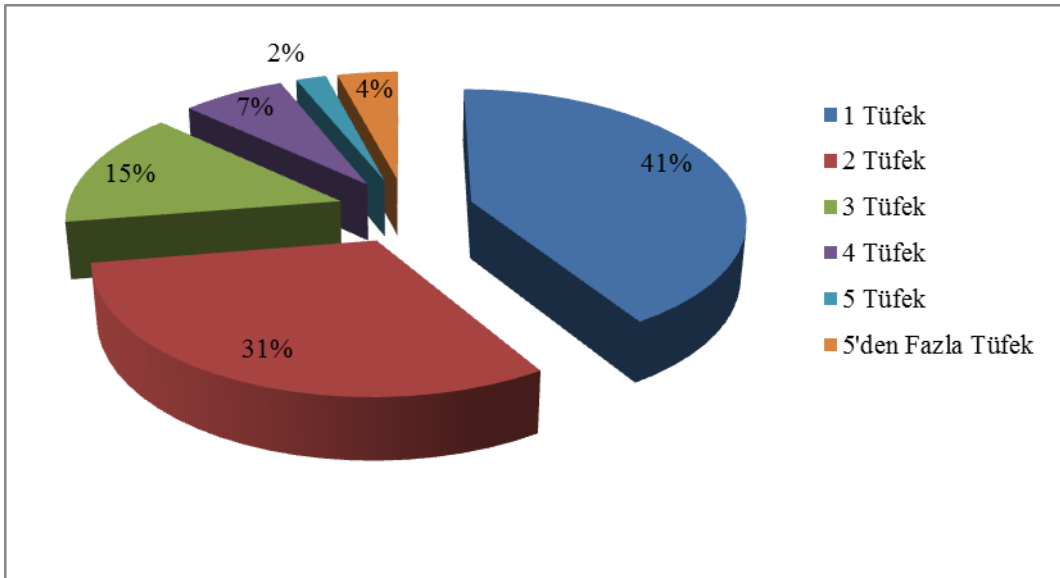
“Kaç tane tüfeğiniz var?” sorusu yöneltildiğinde avcılardan 17 birey bu soruya cevap vermemiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 13’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 12’de verilmiştir. Avcıların sahip olduğu tüfek sayısına bakıldığında en fazla

yoğunluğun 1 (%41), daha sonra 2 (%31) tüfek sahibi olanlar olduğu belirlenmiştir. Bu durum aylık ortalama gelir düzeyinde ki verilerle paralellik göstermektedir.

Tablo 13: Sahip olunan tüfek sayısı.

Av Tüfeği Sayısı	Kişi Sayısı*
1	100
2	76
3	35
4	17
5	5
5+	10

*17 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 12: Sahip olunan tüfek sayısına bağlı oransal değerler.

4.1.10 Avcılık Eğitim Kursu Fayda Durumu ve Avcıların Eğitimciler Hakkındaki Değerlendirmesi

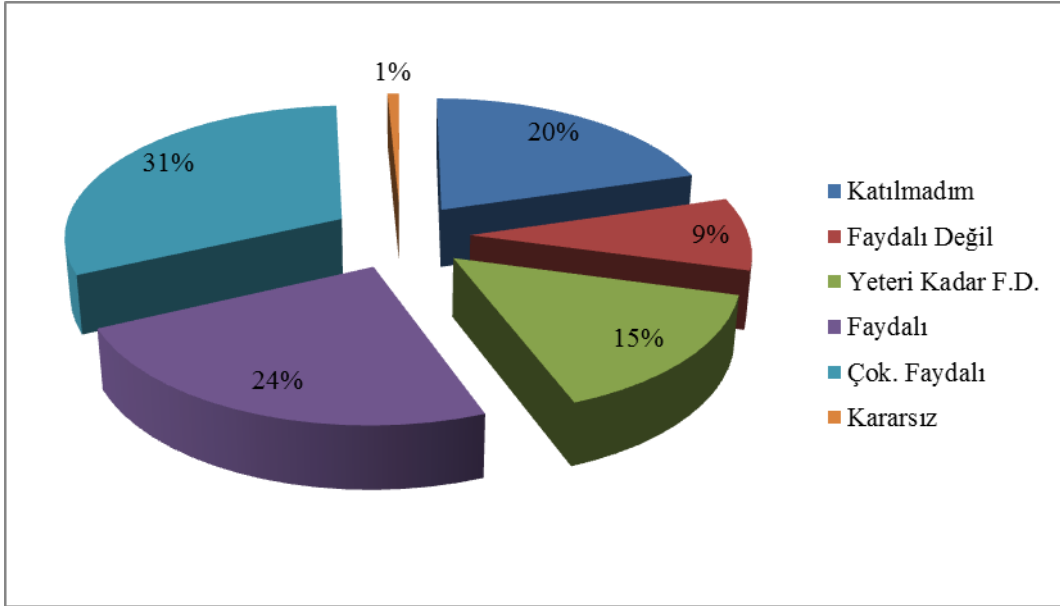
Avcılara avcılık eğitim kursunun ve kursu veren eğitimcilerin durumu sorulmuştur. Avcıların tamamı bu sorulara cevap vermiştir. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 14 ve Tablo 15’de, yüzdesel değerleri ise Şekil 13 ve Şekil 14’te sunulmuştur.

Avcıların cevapları doğrultusunda avcı eğitim kursunun faydalı olup olmadığı durumuna bakarsak avcılarının %55’i kursu faydalı bulmuş, %25 faydalı olmadığını, avcılarının %20’si

ise bu kurslara katılım sağlamadıklarını belirtmişlerdir. Bu sonuçlardan da anlaşılacağı üzere eğitim düzeyinin yüksek olması ile birlikte eğitimlerinde daha anlaşılabilir olduğu sonucuna varılabilmektedir.

Tablo 14: Eğitim kursu değerlendirilmesi.

Eğitim Kursu Değerlendirmesi	Kişi Sayısı
Katılmadım	53
Faydalı Değil	23
Yeteri Kadar Faydalı Değil	39
Faydalı	62
Çok Faydalı	81
Kararsız	2

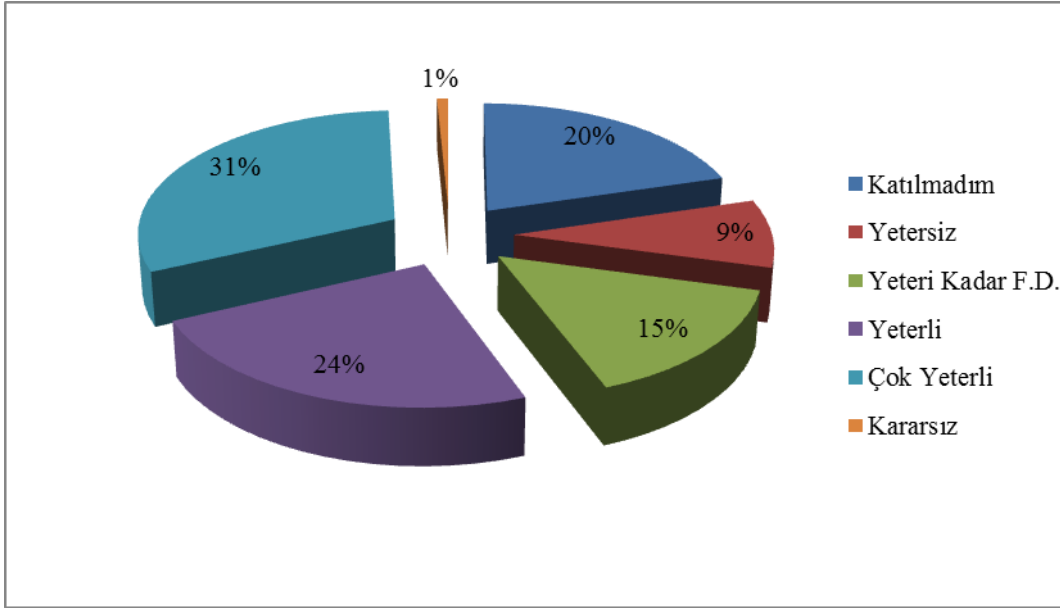

Şekil 13: Eğitim kursunun değerlendirilmesine ait oransal değerler.

Diğer yandan kursun fayda durumunu belirlerken avcılarının eğitimcilerin durumu hakkında da aynı cevapları verdikleri ve kursun fayda durumunun eğitim veren kişilere göre cevaplandığı anket sonuçlarında görülmektedir.

Tablo 15: Kursu veren eğitimcilerin durumu.

Eğitimcilerin Durumu	Kişi Sayısı
Katılmadım	53
Yetersiz	23
Yeteri Kadar Faydalı Değil	39
Yeterli	62
Çok Yeterli	81
Kararsız	2

Şekil 14: Kursu veren eğitimcilerin durumunu gösteren oransal dağılım.

4.1.11 Tercih Edilen Av Hayvanı ve Avlak Tipleri

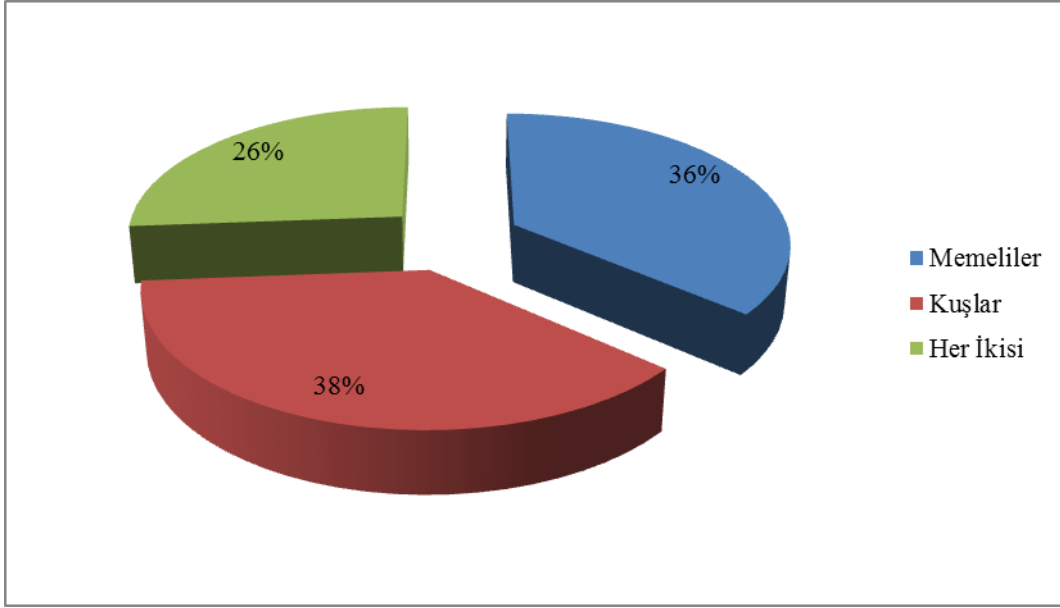
Av için tercih edilen av hayvanları sorusuna avcılardan 12 kişi cevap vermemiştir. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 16, yüzdesel değerleri Şekil 15’de verilmiştir.

Tablo 16: Av tercihleri.

Av Tercihleri	Kişi Sayısı*
Kuşlar	90
Memeliler	93
Her İkisi	65

*12 avcı cevap vermemiştir.

Tercih edilen av hayvanı tercihlerine bakıldığında birbirine yakın sonuçlar olduğu görülmektedir. Genel olarak az bir fark ile Bartın ili için %38 oranıyla kuşlar 1.sıraya yerleşmektedir. Anket çalışmasında avcılara tür bazında cevap vermelerini istediğimiz halde avcılardan genel itibariyle sadece kuşlar ve memeliler şeklinde sonuçlar aldığımızdan tür bazında inceleme tartışma sonuç kısmında konuya dâhil edilecektir.

Şekil 15: Av tercihlerinin oransal dağılımı.

Ayrıca av tercihleri sorulan avcılara hangi avlaklarda avlanmayı tercih edersiniz sorusu yöneltilmiş olup bu soruya ise 20 avcının cevap vermediği görülmüştür. Elde edilen sonuçların sayısal değerleri Tablo 17, yüzdesel değerleri Şekil 16’da verilmiştir.

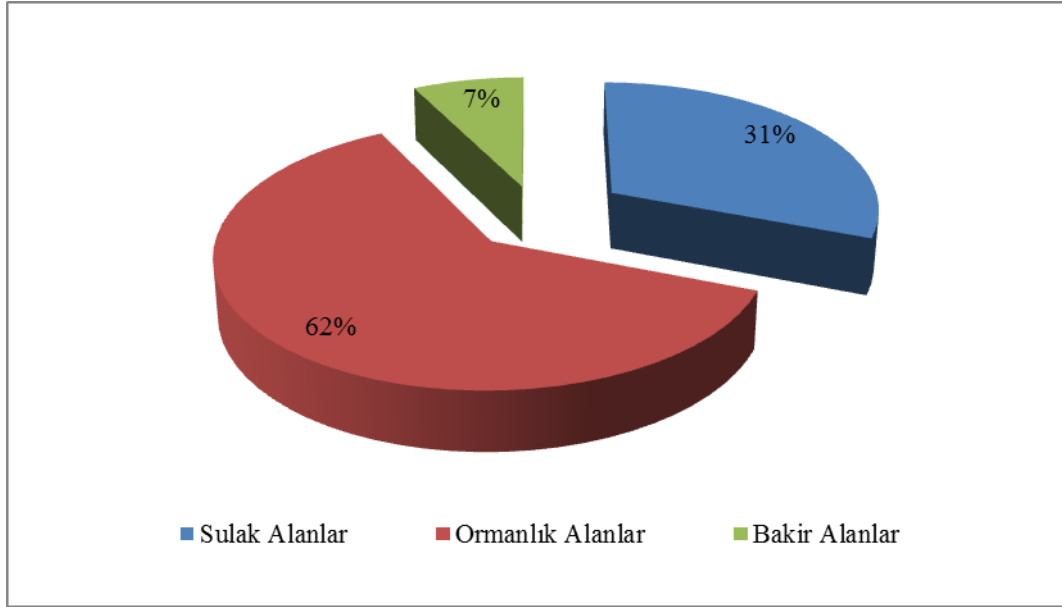
Tablo 17: Avlak alan tercihi.

Avlak Tipleri	Kişi Sayısı*
Sulak Alanlar	74
Ormanlık Alan	148
Bakir Alanlar	18

*20 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %62’si av hayvanlarını ormanlık alanlarda avladığını belirtmiştir. Sulak alanlarda av ikinci sırada işaretlenmiştir. Yalnız burada sulak alanların birçoğunun orman sınırları içinde bulunduğu da dikkate alınırsa genel anlamda avcılarının avlarını ormanlık alanda avlamak istedikleri ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca yüz yüze görüşmeler sürecinde avcılarının %67'si aynı bölgede avlanmanın hem ekonomik hem de av alanı seçiminde o bölgede avından hoşlandığı av hayvanı türünün varlığı olduğunu belirtmişlerdir. Geriye kalan %33'lük avcı grubu ise avlanmanın bir zevk meselesi olduğunu ve her türden avı avlayabileceklerini özellikle vurgulamışlardır.

Şekil 16: Avlak alanları tercihinin oransal dağılımı.

4.1.12 Av Sezonunda Bir Gün İçin İzin Verilen Av Limitlerinin Uygunluğu

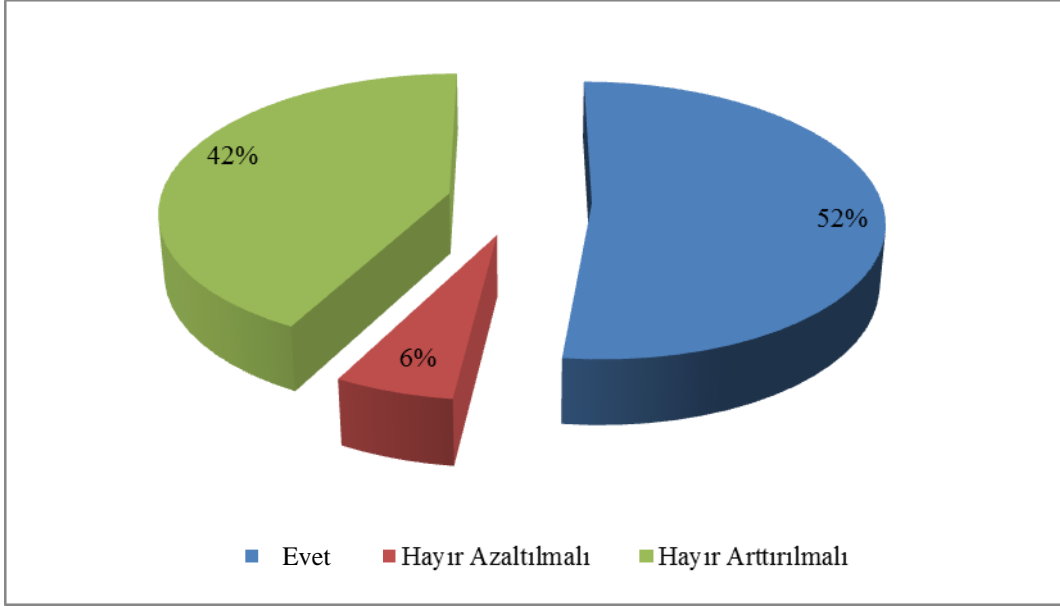
Avcıların av sezonunda bir gün için izin verilen av limitlerinin uygunluğu ile ilgili sorulan soruya 250 avcı cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 18'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 17'de verilmiştir.

Avcılara yöneltilen bir diğer soru olan av sezonu içinde günlük izin verilen av limitleri konusunda avcılarının %52'si limitlerin uygun olduğunu, %42'si limitlerin artırılmasını isterken %6'sı ise limitlerin çok fazla olduğunu ve azaltılması gerektiğini düşünmektedirler.

Tablo 18: Bir gün için izin verilen av limitleri uygunluğu.

Bir Gün İçin İzin Verilen Av Limitleri	Kişi Sayısı*
Evet	135
Hayır Azaltılmalı	15
Hayır Arttırılmalı	110

*10 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 17: Bir gün için izin verilen av limitleri uygunluğuna dair görüşlerin oransal dağılımı.

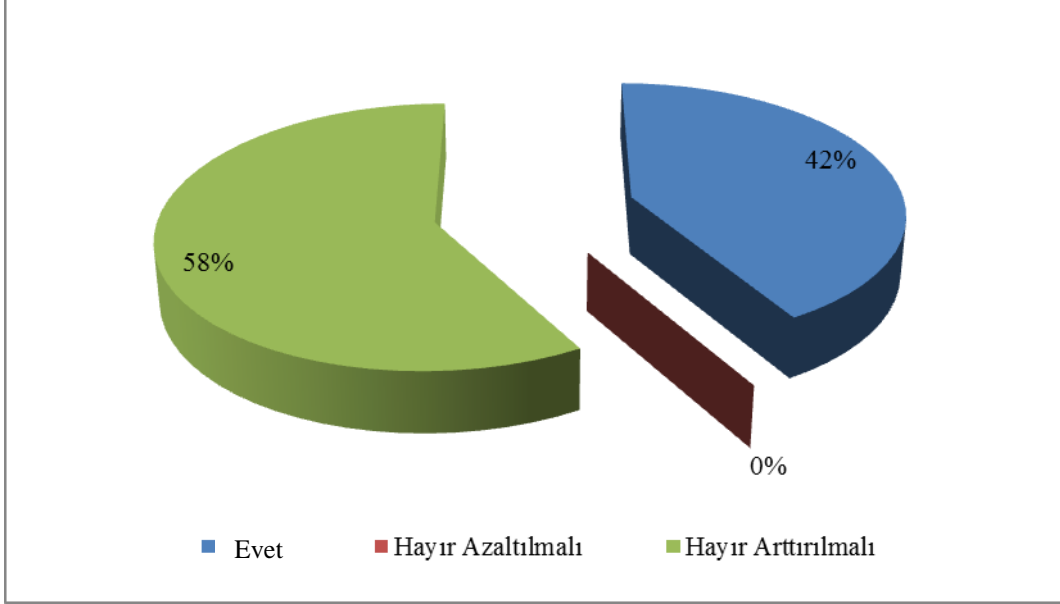
4.1.13 Av Sezonunda Bir Hafta İçin İzin Verilen Avlanma Gün Sayısı

Avcıların av sezonunda bir hafta için izin verilen avlanma gün sayısı ile ilgili sorulan soruya tüm avcılar cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 19’da, yüzdesel dağılımları ise Şekil 18’de verilmiştir.

Tablo 19: Bir hafta için izin verilen av limitleri uygunluğu.

Bir Hafta İçin İzin Verilen Avlanma Gün Sayısı	Kişi Sayısı
Evet	108
Hayır Azaltılmalı	0
Hayır Arttırılmalı	152

Avcılara bir hafta için izin verilen avlanma gün sayısı sorulduğunda %58'i avlanma gün sayısını uygun görürken %42'si ise avlanma gün sayısının arttırılmasını istemektedir. İzin verilen gün sayısının azaltılmasını isteyen avcı ise bulunmamaktadır.

Şekil 18: Bir hafta için izin verilen av limitleri uygunluğuna dair görüşlerin oransal dağılımı.

4.1.14 Avlanma Sıklığı

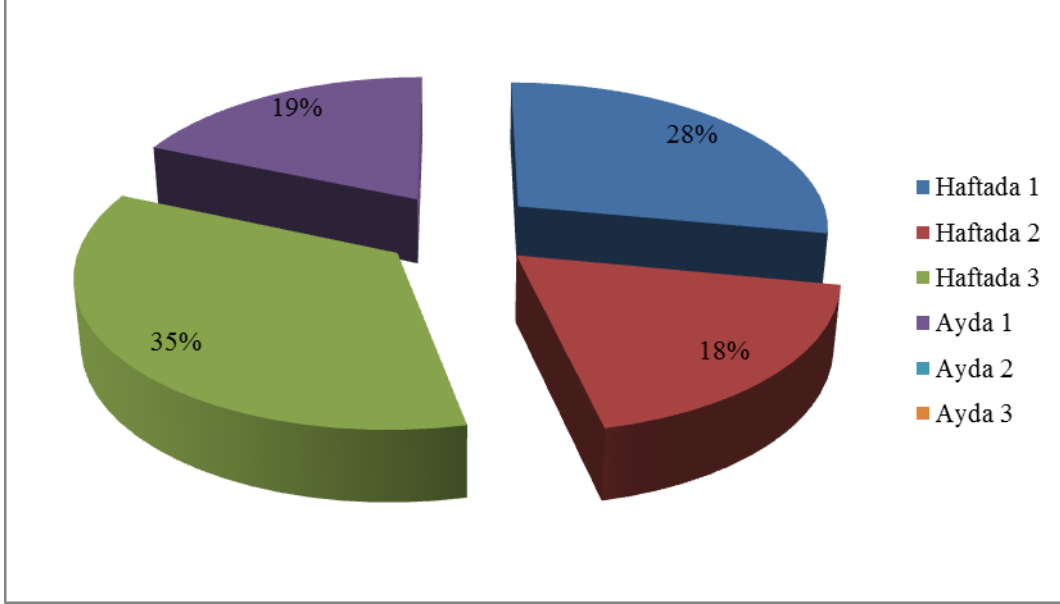
Avcılardan avlanma sıklığı ile ilgili soruya 28 avcı cevap vermemiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 20’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 19’da verilmiştir.

Tablo 20: Avlanma sıklığı.

Avlanma Sıklığı	Kişi Sayısı*
Haftada 1	65
Haftada 2	43
Haftada 3	81
Ayda 1	43
Ayda 2	0
Ayda 3	0

*28 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların ava gitme sıklık oranlarına bakıldığında %28'i haftada bir, %18'i haftada iki, %35'i haftada 3 ve %19'unun ayda bir defa olmak üzere ava gittikleri ortaya çıkmıştır. Ayda iki veya üç defa ava çıkan avcı bulunmamaktadır.

Şekil 19: Avlanma sıklığının oransal dağılımı.

Ayrıca avcılara tercih ettikleri avlanma günleri sorusuna avcılardan 18'inin cevap vermediği belirlenmiştir. Bu sorunun cevaplarının sayısal dağılımları Tablo 21'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 20'de verilmiştir.

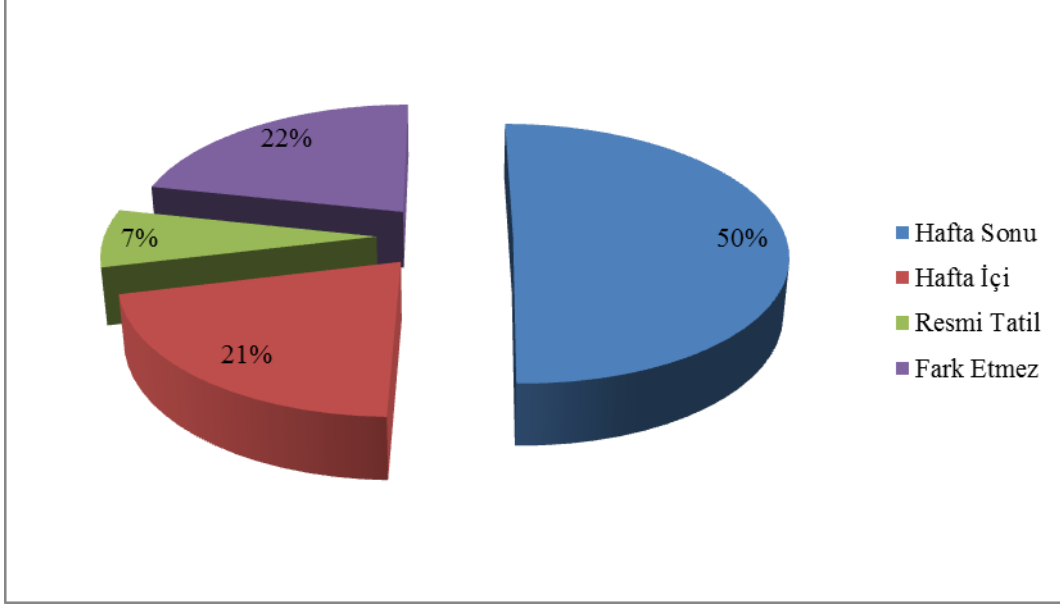
Tablo 21: Tercih edilen avlanma günleri.

Tercih Edilen Avlanma Günleri	Kişi Sayısı*
Hafta Sonu	140
Hafta İçi	58
Resmi Tatil	20
Fark Etmez	60

*18 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Avcıların avlanma için en fazla tercih ettiği günler sırasıyla hafta sonu (%50), herhangi bir gün (%22) ve hafta içi (%21) olarak tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Merkez Av Komisyonu (MAK) kararlarında belirtilen resmi av günleri; Çarşamba, Cumartesi ve Pazar günleridir. Bartın avcı profili için en az tercih edilen günler ise %7 ile resmi tatil günleri

olarak görülmektedir. Anket sonuçları resmi avlanma günleri dışındaki günlerde de çok sayıda avcının avlandığını göstermekte ancak genel anlamda resmi avlanma günlerine avcılarının uyduğu görülmektedir.

Şekil 20: Tercih edilen avlanma günlerine dair oransal değerler.

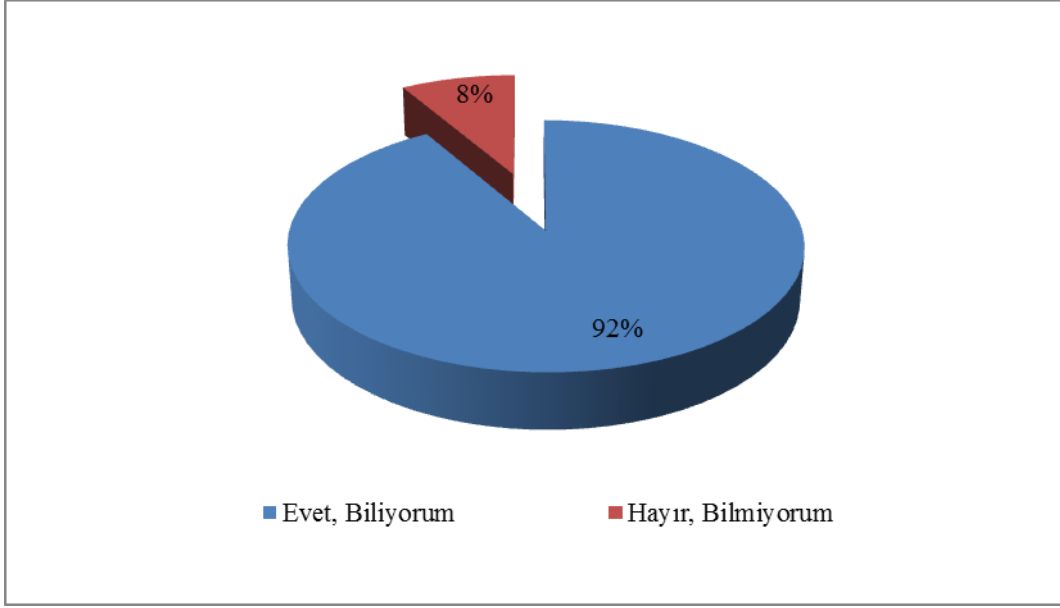
4.1.15 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler

“Avlanmanın yasak olduğu yerleri biliyor musunuz?” sorusuna avcılarının tamamı cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 22’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 21’de verilmiştir.

Tablo 22: Avlanmanın yasak olduğu yerler.

Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler	Kişi Sayısı
Evet, Biliyorum	238
Hayır, Bilmiyorum	22

Ankete katılan avcılarının %92’si bölgelerindeki avlanmanın yasak olduğu yerleri çok iyi bildiklerini, %8’i ise bölgedeki yasak alanları bilmediklerini ifade etmişlerdir.

Şekil 21: Avlanmanın yasak olduğu yerlerin oransal dağılımı.

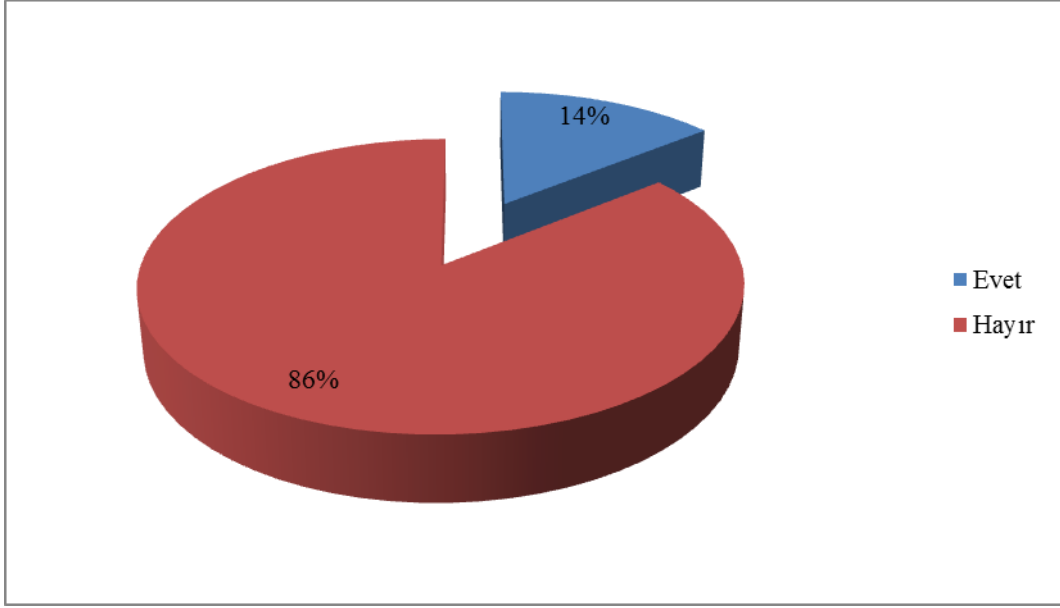
4.1.16 Avlaklarda Av ve Avcı Varlığı

Avlaklardaki av hayvanlarının varlığı hakkındaki soruya tüm avcıları cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 23’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 22’de verilmiştir.

Tablo 23: Av hayvanlarının durumu.

Av Hayvanları Yeterli mi?	Kişi Sayısı
Evet, Yeterli	37
Hayır, Yetersiz	223

Avcıların %86’sı avlaklarda ki av hayvanların varlığının çok az olduğu belirtirken %14’ü av hayvanlarının avlaklarda yeterli sayıda olduğunu belirtmiştir. Avcılar karşılaştırmayı geçmişteki av hayvanlarının durumunu göz önüne alarak sayılarının gün geçtikçe hızla azaldığını dile getirmişlerdir.

Şekil 22: Av hayvanlarının durumuna dair görüşlerin oransal dağılımı.

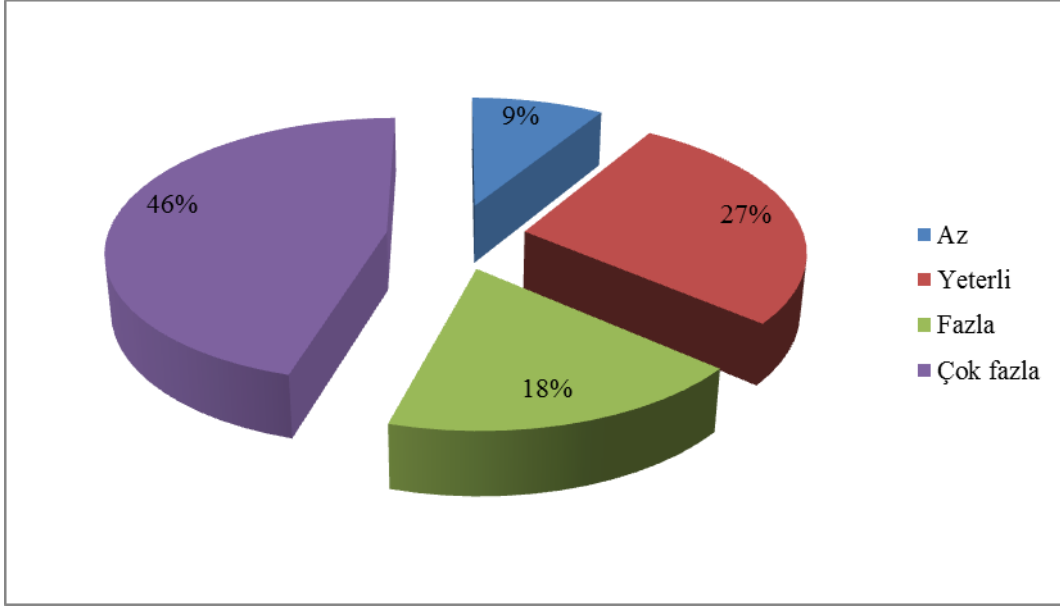
Avlaklardaki av hayvanları hakkındaki düşüncelerini belirten avcılara bu sefer avlaklardaki avcı varlığı sorulmuştur. Bu soruya ise ankete katılan avcılardan 23'ü cevap vermemiştir. Avcıların verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 24'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 23'te verilmiştir.

Tablo 24: Avlaklardaki avcı varlığı.

Avlaklardaki Avcı Varlığı	Kişi Sayısı*
Az	21
Yeterli	65
Fazla	43
Çok fazla	108

*23 avcı cevap vermemiştir.

Av alanlarındaki avcı varlığı konusunda ise; avcılarının %46'sı avcı sayısının çok fazla olduğunu belirtmiştir. Yeterli olduğunu düşünenlerin oranı %27, çok az olduğunu düşünenlerin oranı ise %9'dur.

Şekil 23: Avlaktardaki avcı varlığına dair görüşlerin oransal dağılımı.

4.1.17 Avcıların Avcı Dernekleri ile İlgili Düşünceleri

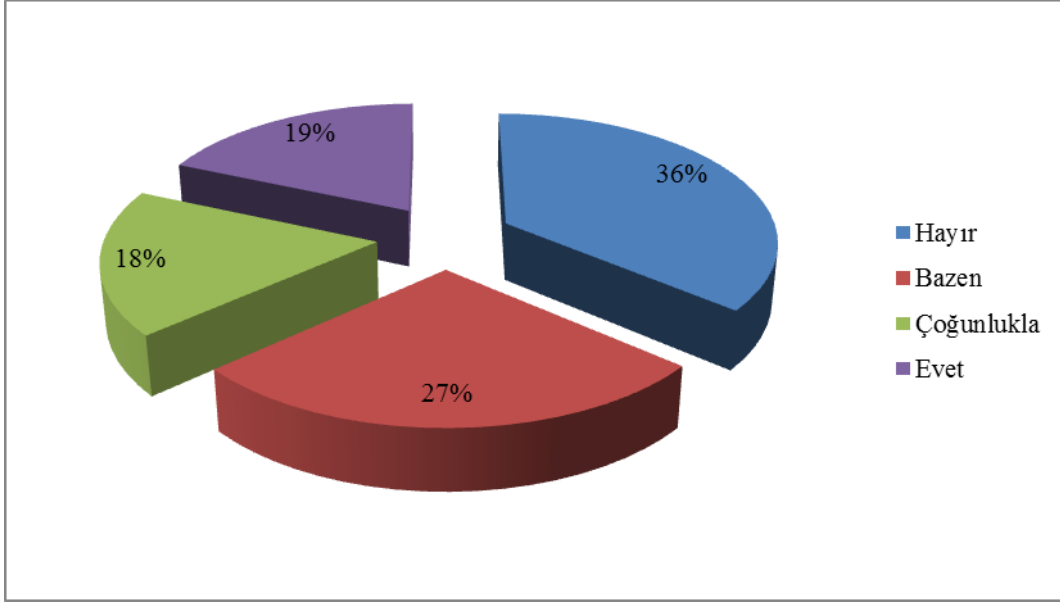
Avcıların “Avcılık derneklerine ihtiyaç duyuyor musunuz?” sorusuna 238 avcı, “avcılık dernekleri yeterli ölçüde hizmet veriyor mu?” sorusuna ise 248 avcı cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 25 ve 26’da, yüzdesel dağılımları ise Şekil 24 ve 25’te verilmiştir.

Tablo 25: Avcılık derneklerine ihtiyaç duyma.

Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma	Kişi Sayısı*
Hayır	86
Bazen	65
Çoğunlukla	43
Evet	44

*22 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların avcılık derneklerine ihtiyaç duyma ile ilgili cevapları sırasıyla %36 hayır, %27 bazen, %18 çoğunlukla ve de %19 evet olarak cevaplamıştır.

Şekil 24: Avcılık derneklerine ihtiyaç olup olmamasına dair görüşlerin oransal dağılımı.

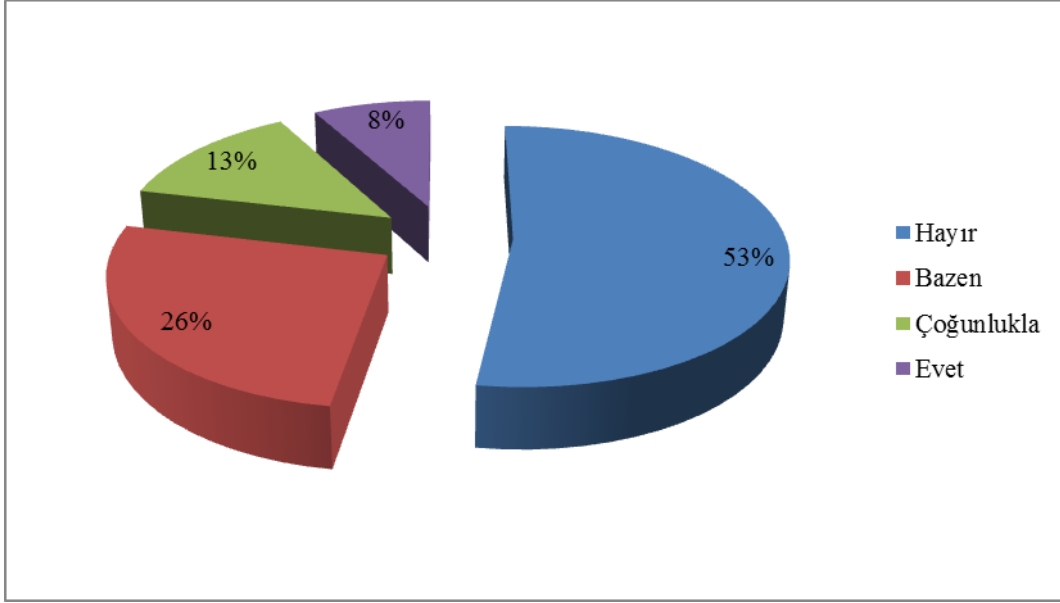
Avcılık derneklerinin hizmet durumu konusunda avcılar yaklaşık olarak avcılık derneklerine ihtiyaç duyma sorusuna verdikleri cevaplara yakın bu soruyu değerlendirmişlerdir.

Tablo 26: Avcılık dernekleri hizmet durumu

Avcılık Derneklerinin Hizmet Durumu	Kişi Sayısı*
Hayır	130
Bazen	65
Çoğunlukla	33
Evet	20

*12 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %53'ü avcılık derneklerinin yeterli ölçüde hizmet vermediklerini, derneklerin genellikle avcılık pulu dönemlerinde çok aktif olduklarını onun dışında kalan zamanlarda ise fazla faal olmadıklarını dile getirirken, %8'i ise avcılık derneklerinin yeterli hizmet verdiğini belirtmiştir.

Şekil 25: Avcılık derneklerinin hizmet durumu ile ilgili görüşlerin oransal dağılımı.

Ayrıca avcılara avcı dernekleri haricinde herhangi bir kuruluşa üye olup olmadıkları sorusu sorulmuştur. Bu soruya ise 22 avcı cevap vermemiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 27’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 26’da verilmiştir.

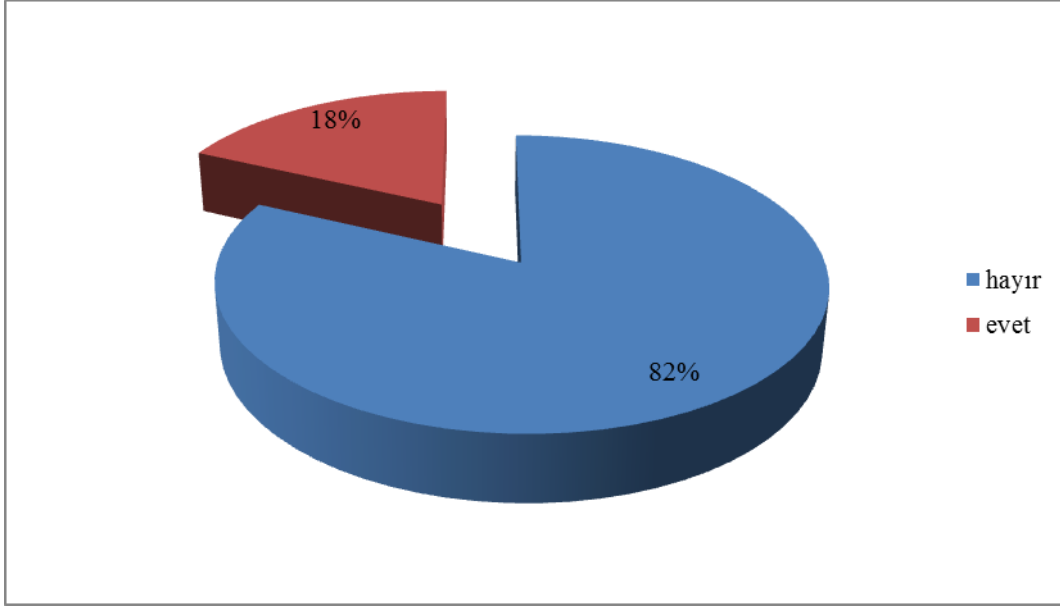
Tablo 27: Avcılık dernekleri dışında herhangi bir kuruluş üyeliği.

Avcı Dernekleri Dışında Bir Kuruluş Üyeliği	Kişi Sayısı*
Evet	43
Hayır	195

*22 avcı cevap vermemiştir.

Anket yapılan avcılarının %82’si yaşadıkları yerlerdeki Avcılar ve Atıcılar Derneği üyesi olduğunu %75’i bir STK’ya üye olmadığını belirtmiştir.

Avcılar içinde avcı kulüpleri dışında doğa koruma konusunda çalışan derneklere üye olanlara rastlanılmamıştır. Bu arada yapılan inceleme gezilerinde avcı derneklerinin tam olarak faal olmadıkları, üyelerin de derneklerle pek ilgi göstermedikleri tespit edilmiştir.

Şekil 26: Avcılık dernekleri dışında herhangi bir kuruluşa üye olma ile ilgili cevapların oransal dağılımı.

4.1.18 Denetim ve Kontroller

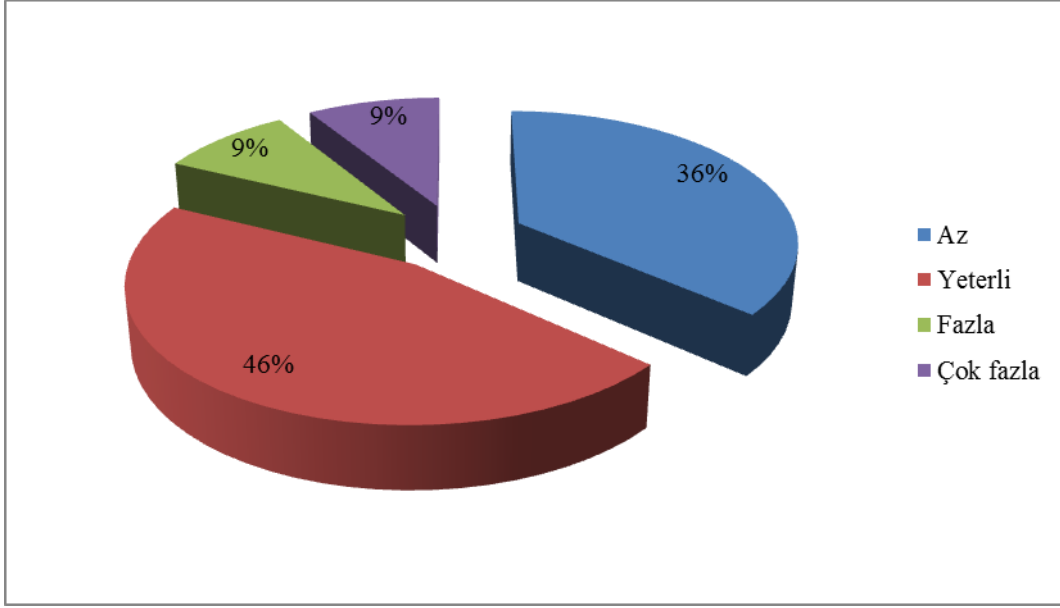
Denetim ve kontroller kapsamında avcılara 4 farklı soru yöneltilmiştir. İlk olarak avcılara, avcılıkla ilgili denetimin yeterli ölçüde yapılıp yapılmadığı sorulmuştur. Avcıların 236'sı bu soruya cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 28'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 27'de verilmiştir.

Tablo 28: Av denetim yeterliliği.

Av Denetimi Yeterliliği	Kişi Sayısı*
Az	86
Yeterli	108
Fazla	21
Çok fazla	21

*24 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %46'sı denetimlerin yeterli olduğunu, %9'u ise denetimlerin çok fazla ve rahatsız edici olduğunu ve %36'sı denetimlerin yetersiz olduğunu belirtmişlerdir.

Şekil 27: Av denetim yeterliliği konusunda alınan cevapların oransal dağılımı.

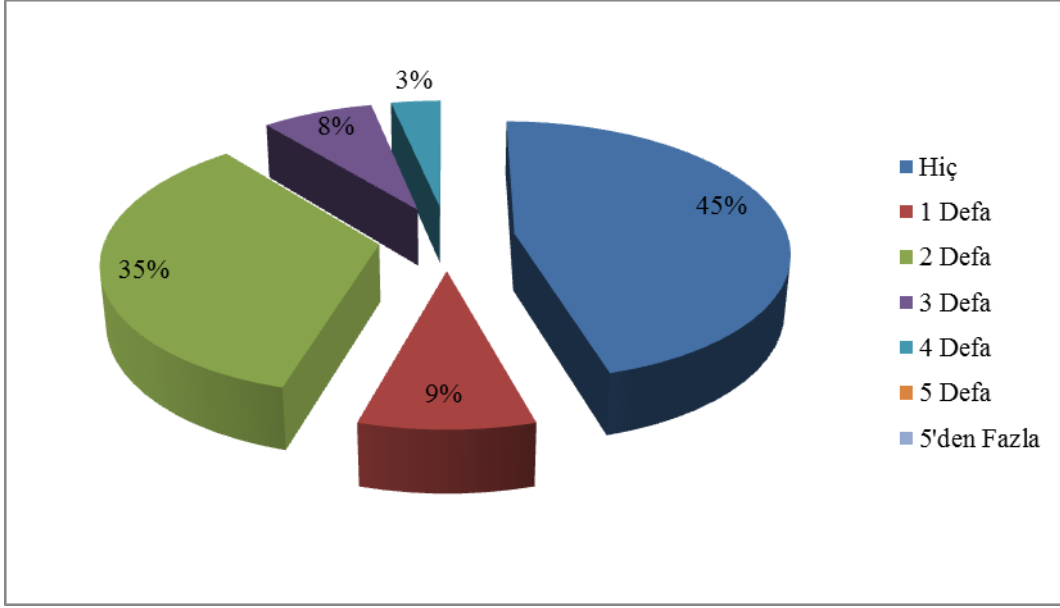
İkinci olarak avcılara “Avcılık hayatınız boyunca kaç defa denetime denk geldiniz?” sorusu sorulmuş ve bu soruya da avcılarının 237’si cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 29’da, yüzdesel dağılımları ise Şekil 28’de verilmiştir.

Tablo 29: Avcıların denetime uğrama sıklığı.

Avcıların Denetime Uğrama Sıklığı	Kişi Sayısı*
Hiç	108
1 defa	21
2 defa	82
3 defa	18
4 defa	8
5 defa	0
5 defadan fazla	0

*23 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların büyük bir kısmı (%45) avcılık hayatı boyunca bir kez bile denetime maruz kalmadığını ifade etmişlerdir. %35’i ise hayatları boyunca 2 defa denetime uğradıklarını belirtmişlerdir. Çalışmalar sırasında avcılarının çoğu denetimlerin yetersizliğinden yakınmışlardır. Tablolardaki sonuçlarda avcılarının bu görüşlerini kanıtlar niteliktedir.

Şekil 28: Avcıların denetime uğrama sıklığını gösteren oransal dağılım.

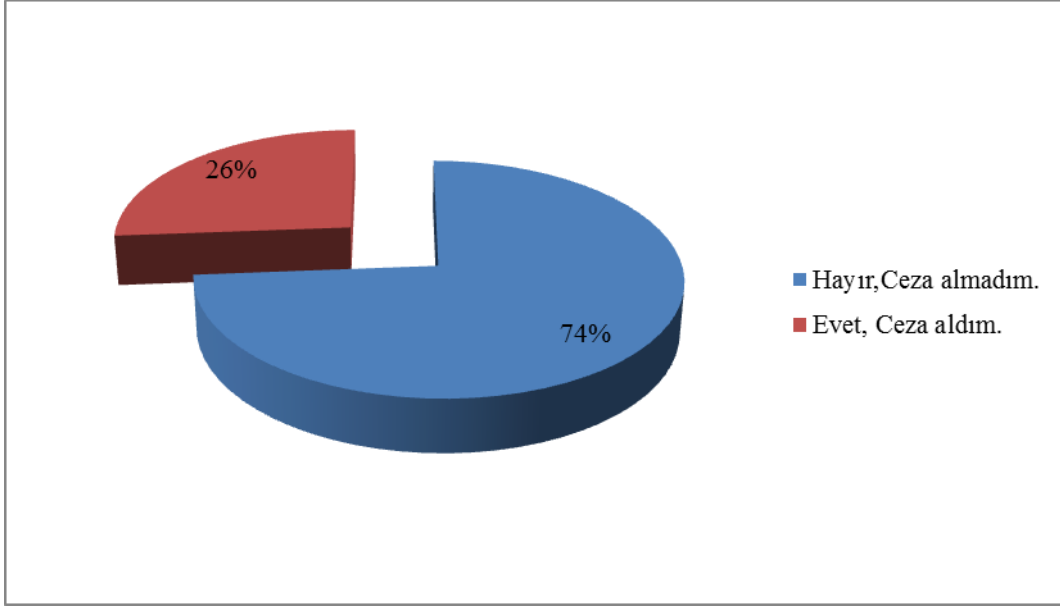
Denetim sıklığı sorusunun üzerine “Hayatınız boyunca hiç av cezasına maruz kaldınız mı?” sorusu yöneltilmiş olup eğer cezaya maruz kalınmış ise ne ceza aldıklarını sorduğumuzda 248 avcı soruya cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 30’da, yüzdesel dağılımları ise Şekil 29’da verilmiştir.

Tablo 30: Av cezası alma durumu.

Hiç Av Cezası Aldınız mı?	Kişi Sayısı*
Hayır, Ceza Almadım.	183
Evet, Ceza Aldım	65

*12 avcı cevap vermemiştir.

Cezaya maruz kalan %26’lık avcı grubu ceza aldıklarını belirtmiş, fakat ne tür ceza aldıklarını belirtmek istememişlerdir. Avcıların %74’ü ise ceza almadıklarını belirtmişlerdir.

Şekil 29: Av cezası alıp almama durumunu gösteren oransal değerler.

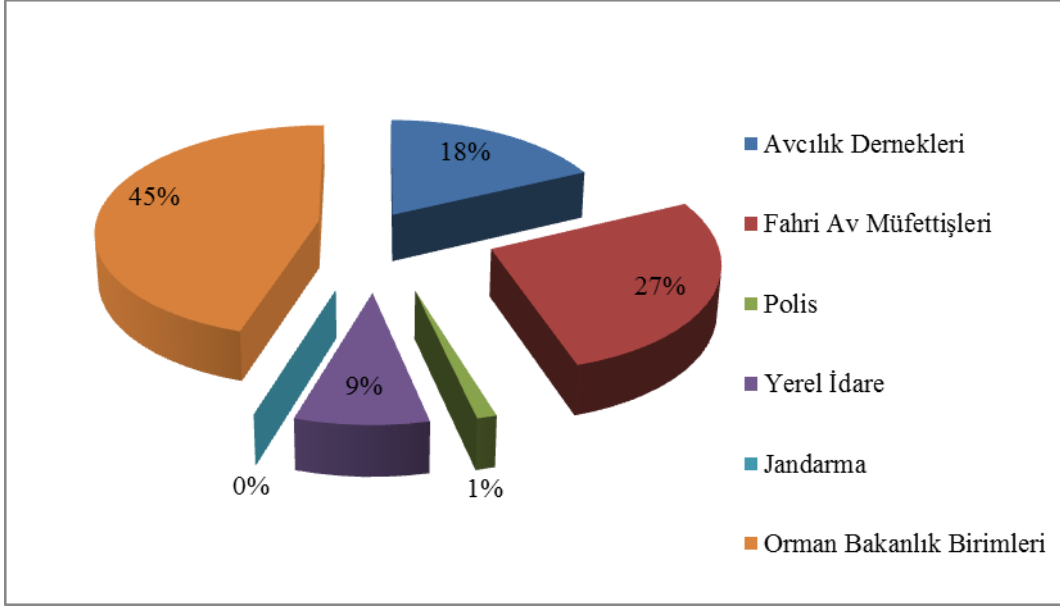
Avcılara denetim ve kontroller konusu üzerine son olarak av denetimini kimlerin yapması gerektiği üzerine bir soru sorulmuştur. Bu soruya ise avcıların 239'u cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 31'de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 30'da verilmiştir.

Tablo 31: Av denetimini kimler yapmalıdır?

Av Denetimini Kimler Yapmalıdır?	Kişi Sayısı*
Avcılık Dernekleri	43
Fahri Av Müfettişleri	65
Polis	3
Yerel İdare	20
Jandarma	0
Orman Bakanlık Birimleri	108

*21 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %45'i Orman Bakanlığı Birimlerinin, %27'si fahri av müfettişlerinin denetim yapmasını istemişlerdir. Çalışma sırasında avcıların kolluk güçlerinden çok fazla çekindikleri için av denetimlerini onların yapmasını istemedikleri gözlenmiştir.

Şekil 30: Av denetimini kimler yapmalıdır? Sorusuna verilen cevapların oransal dağılımı.

4.1.19 Av Cezaları

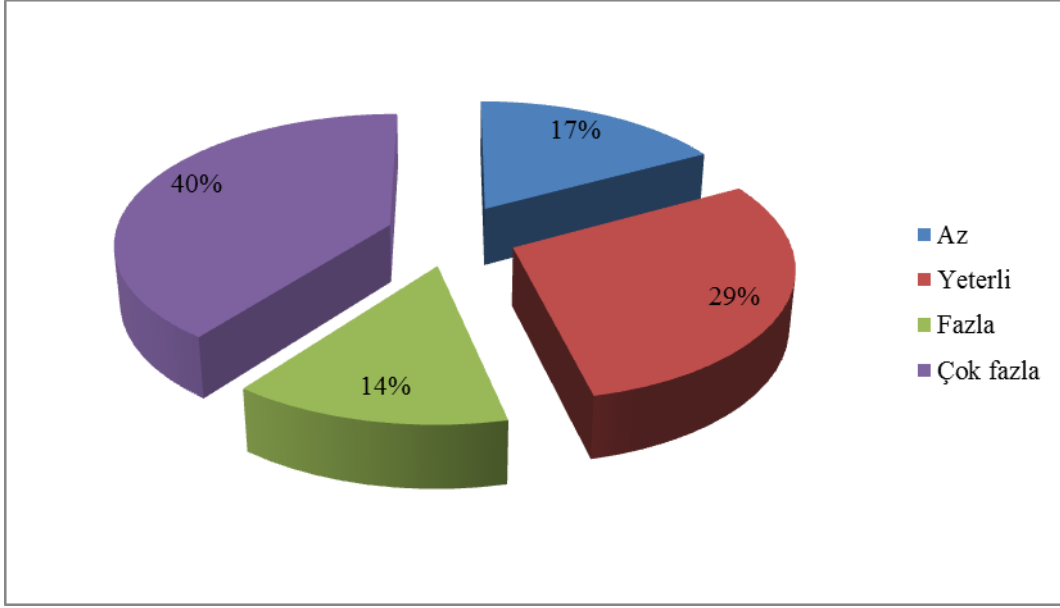
Avcılara av cezaları ile ilgili sorulan bu soruya 252 avcı cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 32’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 31’de verilmiştir.

Tablo 32: Verilen av cezalarının yeterlilik durumu.

Av Cezaları Durumu	Kişi Sayısı*
Az	43
Yeterli	74
Fazla	35
Çok fazla	100

*8 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %40’ı cezaları çok fazla, %14’ü cezaları fazla, %29 ise cezaları yeterli bulduklarını belirtmişlerdir.

Şekil 31: Verilen av cezalarının yeterlilik durumunu gösteren oransal değerler.

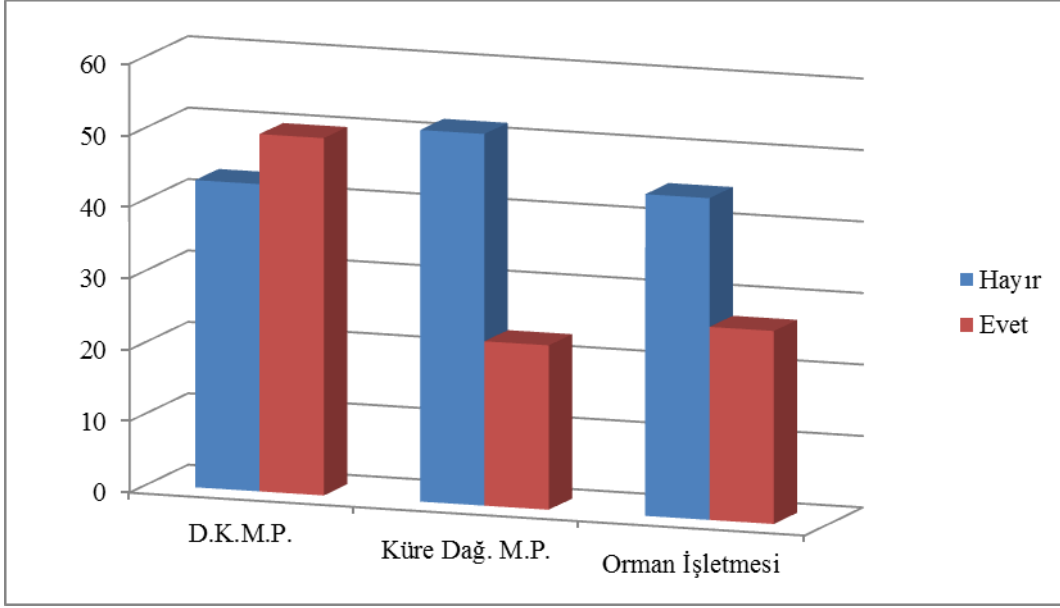
4.1.20 Avcılıkla İlgili Devlet Kurumlarıyla İrtibat

Avcılara av sırasında ya da avla ilgili bir durumda yardım alabilecekleri bir devlet kurumu sorulduğunda avcılarının 167'si Doğa Koruma ve Milli Parklar (DKMP), 185'i Küre Dağları Milli Park Müdürlüğü (KDMP) ve 190 avcı Orman İşletmesi için bu soruya cevap vermemeyi tercih etmişlerdir. Avcıların sayısal dağılımları Tablo 33 ve Şekil 32'de verilmiştir.

Tablo 33: Avcılıkla ilgili devlet kurumlarıyla irtibat.

Avcılıkla İlgili Devlet Kurumları İle Kolay İrtibat Kurabilme	Kişi Sayısı	
	Evet	Hayır
DKMP	50	43
KDMP	23	52
Orman İşletmesi	27	43

Tabloda da görüleceği üzere genel itibari ile avcılarının KDMP ve Orman İşletmesi ile kolay irtibata geçemedikleri ancak DKMP'de evet veya hayır cevabı veren avcılarının sayısının birbirlerine yakın olduğu gözlemlenmektedir. KDMP'de ise bu durum kolay irtibat kurabilen avcılarının sayısı 23 iken irtibat kuramayanların sayısı ise 52 avcıda kalmıştır.

Şekil 32: Avcılıkla ilgili devlet kurumlarıyla irtibat kurma durumunu gösteren değerler.

4.1.21 Usulsüz Avlananlara Karşı Avcıların Düşünceleri

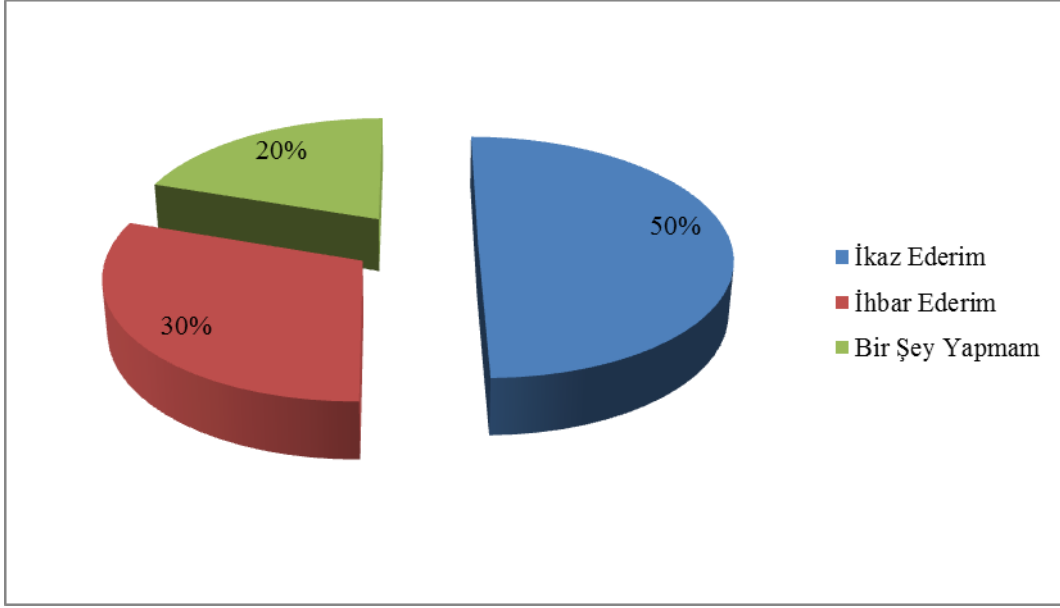
Anketin bu bölümünde avcılara “Usulsüz bir avlanma görerseniz ne yaparsınız?” şeklinde soru yönlendirilmiş ve avcılarının 237’si bu soruya cevap vermiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 34’de, yüzdesel dağılımları ise Şekil 33’de verilmiştir.

Tablo 34: Usulsüz avlanmayla ilgili düşünceler.

Usulsüz Avlanmaya Karşı Düşünceler	Kişi Sayısı*
İkaz Ederim	43
İhbar Ederim	74
Bir Şey Yapmam	35

*23 avcı cevap vermemiştir.

Usulsüz avlanmaya karşı Avcıların %50’si ikaz edeceğini, %30’u ilgili kuruma ihbarda bulunacağını belirtmiştir. Avcılardan herhangi bir girişimde bulunmayacaklarını belirtenler %20 oranındadır. Usulsüz avlanmalar karşısında uyarı ve ihbarlarda bulunan bazı avcılar artık herhangi bir şey yapma taraftarı olmadıklarını, yapılan ihbarların değerlendirmeye alınmadığını belirtmişlerdir. Hatta denetim memurlarının usulsüz avlananları değil de belgeli olan avcılarını takip edip onları denetime maruz bıraktıklarını dile getirmişlerdir.

Şekil 33: Usulsüz avlanmayla ilgili düşüncelerin oransal dağılımı.

4.1.22 Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler

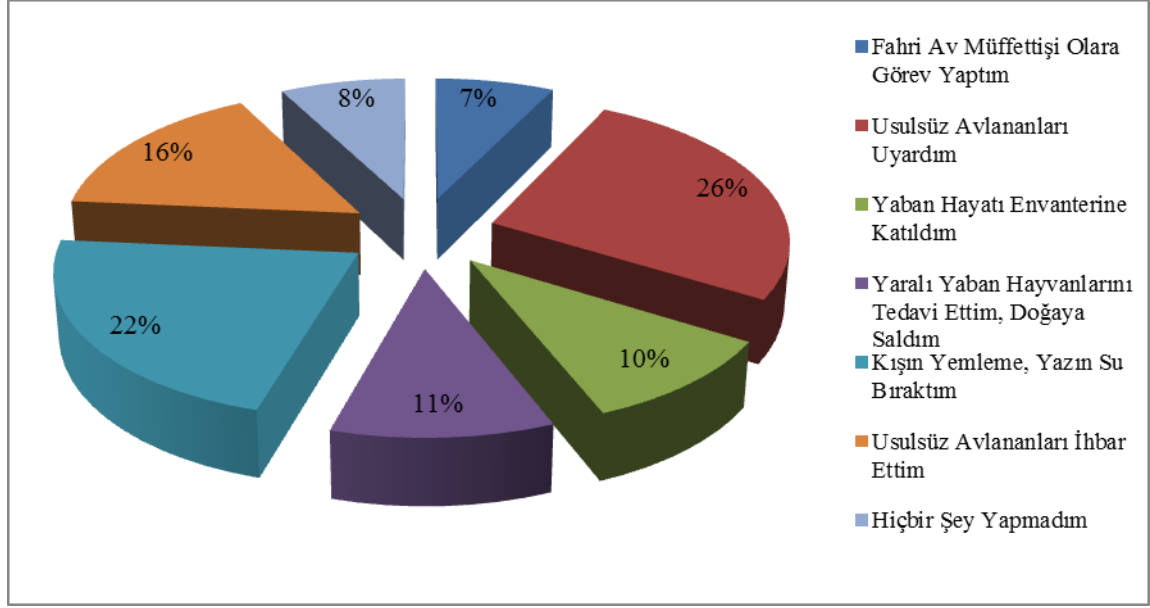
Avcılara şu ana kadar yaban hayatının korunmasına yönelik yaptıkları faaliyetleri sorduğumuzda ankete katılan avcılardan 14'ü bu soruya cevap vermemiştir. Verilen cevapların sayısal dağılımları Tablo 35'te, yüzdesel dağılımları ise Şekil 34'de verilmiştir.

Tablo 35: Yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler	Kişi Sayısı*
Fahri av müfettişi olarak görev yaptım	18
Usulsüz avlananları uyardım	65
Yaban hayatı envanterine katıldım	25
Yaralı yaban hayvanlarını tedavi ettim, doğaya saldım	26
Kışın yemleme, yazın su bıraktım	54
Usulsüz avlananları ihbar ettim	39
Hiçbir şey yapmadım	19

*14 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların %26'sı usulsüz avlananları uyardığını, %22'si kışın yemleme ve yazın su bıraktıklarını ifade etmişlerdir. Yaban hayvanları envanterine avcılarının %10'unun katıldıklarını ve %7'si ise fahri av müfettişi olarak sahada bulduklarını belirtmişlerdir.

Şekil 34: Yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlerin oransal dağılımı.

Alanda kışın yemleme ve yazın su bırakma ile yaralı yaban hayvanlarını tedavi etmeleri genel olarak yaban hayatının sürdürülebilirliği için yöredeki avcılarının duyarsız olmadıkları kanısını güçlendirmektedir.

4.1.23 Avcılığın Temel Sorunları ve Yaban Hayatını Korumaya Yönelik Avcıların Düşünceleri

Bartın ili av ve avcı profilinin belirlenmesi üzerine yapılan ankette yoruma dayalı olmak üzere avcılara 2 farklı soru yöneltilmiştir. İlk olarak avcılardan avcılığın temel sorunlarından 5 tanesinin belirtilmesi istenmiştir. Ankete katılan avcılarının ortalama %65'e yakını denetimlerin yanlış kişiler üzerinde yapıldığını, %40'ı kaçak avlanmanın çok olduğunu, %40'ı avlak alanlarının az olduğunu, usulsüz olarak (gece avcılığı, fenerle, araba ışığı vb.) avlanma yapıldığını ve belgesiz avcılarının çoğu bölgelerde belgeli avcı sayısından daha fazla olduğunu belirtmişlerdir.

Diğer yandan eğitim seviyesi yüksek olması sebebi ile avcılarının %45'i avcılık eğitiminin yetersiz ya da yeteri kadar faydalı olmadığını belirtmişlerdir. Özellikle, bilinçsiz yapılan avlanma azalan av hayvanlarının yok olmasına neden olmaktadır. Kaçak avcılığın önlenememesi, zaman ve sayı limitlerine uyulmaması bölgedeki diğer önemli sorunlar arasında yer değerlendirilmiştir.

Bunun dışında avcılar, usulsüz veya kaçak avlanmaları şikayet edecek ilgili birimleri bulamadıklarını ya da yetkili kişilerin görevlerini yeterince yerine getirmediklerini belirtmişlerdir. Kırsal alanlarda jandarmanın sorunları yeterince sahiplenmediği, keyfi uygulamalarda bulunduğu ifade edilmiştir.

Avcıların tamamına yakını avlanma izinleri ve ruhsatların alımında bürokratik işlemlerin çok fazla ve pahalı olduğunu belirtmişler ve bu işlemlerin daha kolay bir şekilde yürütülmesini talep etmişlerdir.

Yine bu soru çerçevesinde avcılar tarafından, MAK kararları alınırken, bölgedeki yerel avcılardan ziyade bölge dışından gelen varlıklı ya da tanınmış avcılar dinlendiği, merkezden alınan kararların bölgesel tespitler yapılmadan verildiğini belirtmişlerdir.

Anketin son sorusu olarak “Av yaban hayatının geliştirilmesi, korunması ve sürdürülebilirliği için yapacağımız öneriler ve fikirler nelerdir?” sorusuna; avcılar öncelikle avcılarının daha fazla bilgilendirilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Avcılıkla ilgili birimlerin daha faal duruma gelmesini, ilgili birimlerin kışın ve yazın alanlara av hayvanları için yemleme ve su bırakma işini daha düzenli bir şekilde yapmaları gerektiği yine bu soru sonunda elde edilen yorumlarda yer almaktadır.

Avlamlarda bulunan ve özellikle de nesli tükenmekte olan türlerin yeniden belirlenmesinin gerektiği, bu amaçla yasakların daha uzun sürelerle uygulanmasının gerekli olduğu belirtilmiştir. Avlak alanlarının yetersiz olduğunu ve yasaklanan bölgelerin yer yer yanlış seçildiği de vurgulanmıştır.

MAK toplantılarında alınan kararların sadece avcılar tarafından değil, yönetimler tarafından da uygulanması istenmektedir.

Belgesiz avcılarının sayısının fazla olmasının nedeni, ruhsatları alma sürecindeki bürokrasi engellerinin fazlalığı ve harçların çok yüksek olmasından dolayı olduğu belirlenmiştir.

Ayrıca avcılar avlamlardaki av potansiyeli için popülasyon artımı yönünde çalışmalar yapılması gerektiğini, daha önceki zamanlarda yırtıcı hayvan mücadelesi yapılmadan sülün salınımı sonunda sülünlerin tamamına yakınının telef olduklarını örnek göstererek

açıklamışlardır. Birçok avcı usulsüz ve yasak avlanmanın denetimlerle azaltılmasını ümit etmektedirler.

Genel olarak ankete katılan avcılar bu soruya verdikleri cevaplar konu ile ilgili olan yasal birimler ile avcılar arasındaki iletişimin güçlendirilmesi gerektiğini, av ve yaban hayatının devamlılığının bilinçli bir avcılık yapılarak mümkün olacağı ve bununla yaygın bir eğitim programı ve uygulanabilir yasaların yürürlüğe girmesi ile sağlanacağını belirtmişlerdir.

4.2 Ankete Katılanların Sorulara Verdiği Cevapların Demografik Açından Değerlendirilmesi

Bu bölümde ankete katılan avcılar sorulara verdikleri cevaplar 4 ana başlık altında (Yaş, Eğitim, Meslek ve Avcılık belgesi) değerlendirilmiştir.

4.2.1 Yaşa Göre Değerlendirmeler

Avcıların yaş sınıflarına göre bazı sorulara verdikleri cevaplar aşağıda verilmiştir.

4.2.1.1 Avlanma Nedenleri

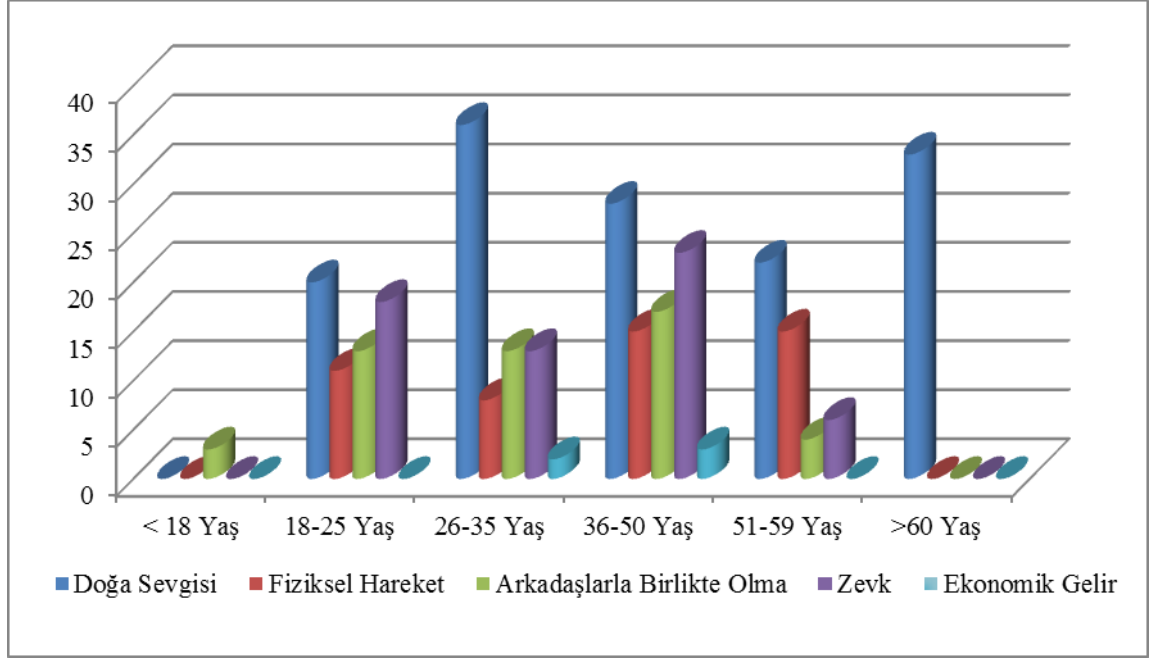
Avcıların yaş dağılımlarına göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 36 ve Şekil 35'te verilmiştir.

Tablo 36: Yaşa göre avlanma nedenleri.

Avlanma Nedenleri*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Doğa Sevgisi	0	20	36	28	22	33
Fiziksel Hareket	0	11	8	15	15	0
Arkadaşlarla Birlikte Olma	3	13	13	17	4	0
Zevk	0	18	13	27	6	0
Ekonomik Gelir	0	0	2	3	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:						307

*47 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Yaşa göre avlanma nedenlerine baktığımızda genel olarak tüm yaş grubundaki avcılar özellikle doğa sevgisi yüzünden ava çıktıklarını belirtmişlerdir. Doğa sevgisini sırasıyla zevk için ve arkadaşlarla birlikte olma isteğiyle ava çıkıldığı söyleyenler izlemektedir. Aylık ortalama gelirin il bazında düşük olduğunu bildiğimiz halde avcılar av hayvanlarını gelir kaynağı olarak görmemektedir. Tabloda da görüldüğü üzere ekonomik gelir için avlananların sayısı neredeyse hiç yok denecek kadar azdır.

Şekil 35: Yaşa göre avlanma nedenlerinin dağılımı.

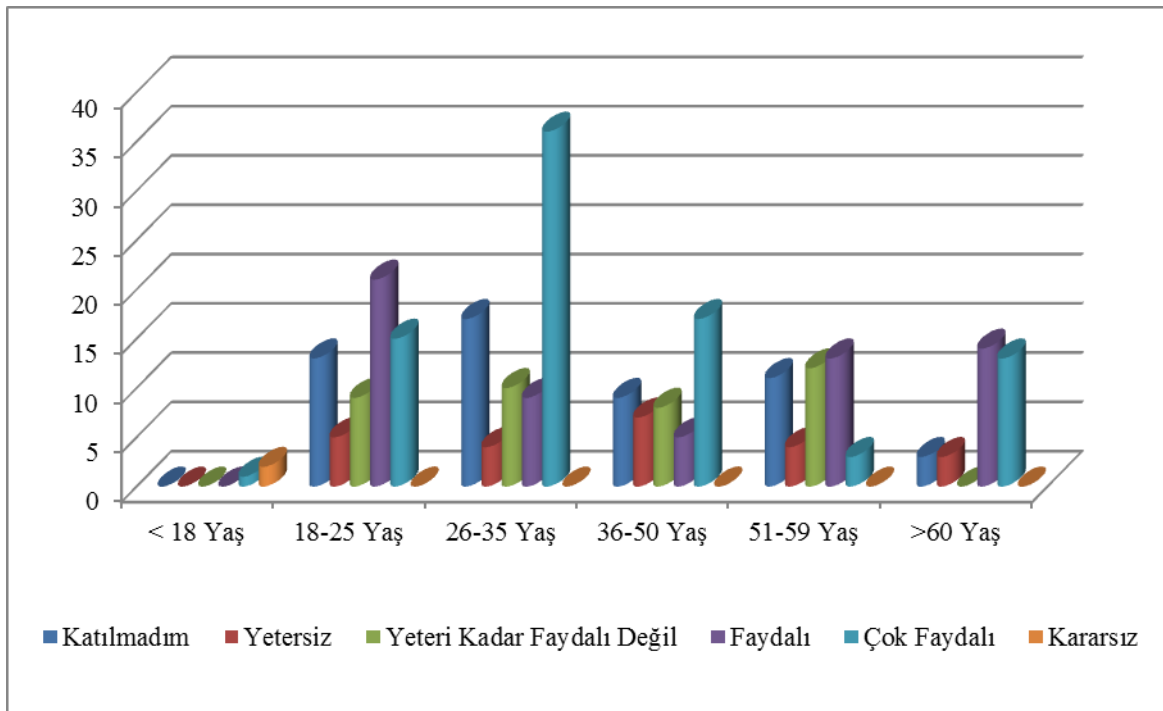
4.2.1.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi

Avcıların yaş dağılımlarına göre eğitim kursunun faydalı olup olmama durumuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 37 ve Şekil 36'da verilmiştir.

Eğitim kursunu çok faydalı bulanlar 26-35 ve 60 yaş üstü aralığındaki bireylerden oluştuğunu görmekteyiz. Yeteri kadar faydalı bulmayanlar her yaş grubunda birbirine yakın sonuçları vermektedir. Kursa katılmayanlar ise genç nüfusu oluşturan avcı bireylerdir.

Tablo 37: Yaşa göre kursların durumu.

Eğitim Kursu Değerlendirmesi	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş	
Katılmadım	0	13	17	9	10	3	
Yetersiz	0	5	4	7	4	3	
Yeteri Kadar Faydalı Değil	0	9	10	8	12	0	
Faydalı	0	20	9	5	13	14	
Çok Faydalı	1	15	35	16	3	13	
Kararsız	2	0	0	0	0	0	
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							260

Şekil 36: Yaşa göre kursların durumunun değerlendirilmesi.

4.2.1.3 Av Tercihleri

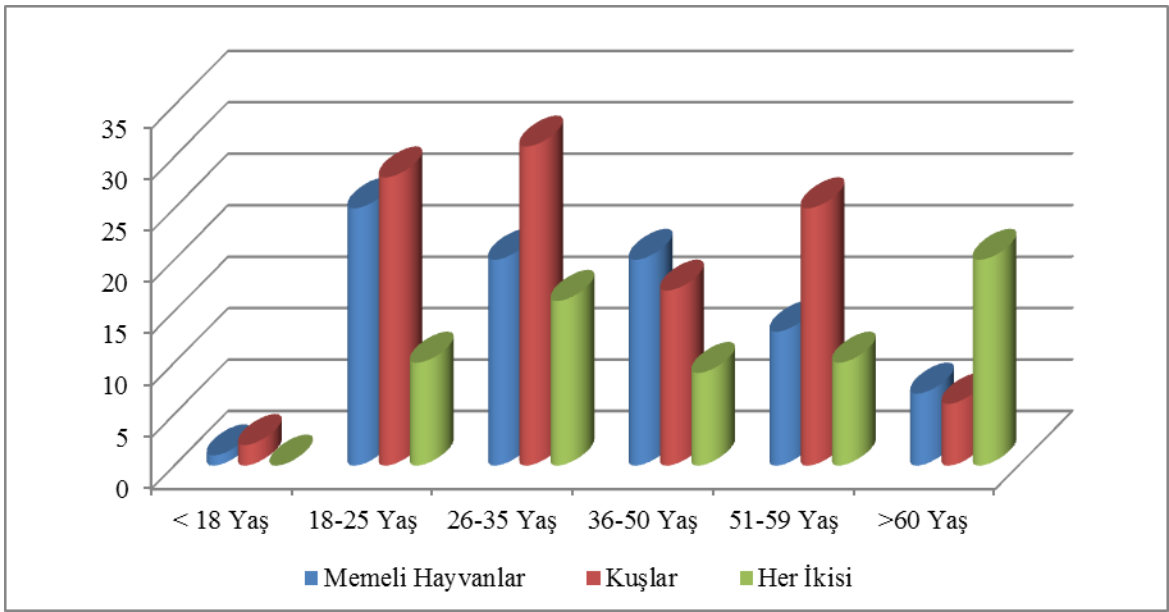
Avcıların yaş dağılımlarına göre avlanma tercihlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 38 ve Şekil 37'de verilmiştir.

Av tercihlerinde 60 yaş üstü avcılar memeli ve kuş ayrımı yapmazken, 51-59 yaş ile 26-35 yaş aralığındaki bireyler memeli, kuş ayrımı yapmaktadırlar. Genel olarak bakıldığında Bartın ili için av tercihleri hayvanı açısından bir ayırmadan söz etmek yanlış olmayacaktır.

Kuş avlayanlar birçok avcı memeli hayvanları vuramayacaklarını çalışmalar sırasında dile getirmişlerdir.

Tablo 38: Yaşa göre av tercihleri.

Av Tercihleri	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş	Toplam
Memeli Hayvanlar	1	25	20	20	13	7	86
Kuşlar	2	28	31	17	25	6	109
Her İkisi	0	10	16	9	10	20	65
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							260

Şekil 37: Yaşa göre av tercihleri durumu.

4.2.1.4 Avlak Tipleri

Avcıların yaş dağılımlarına göre avlak tipleri seçimine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 39 ve Şekil 38’de verilmiştir.

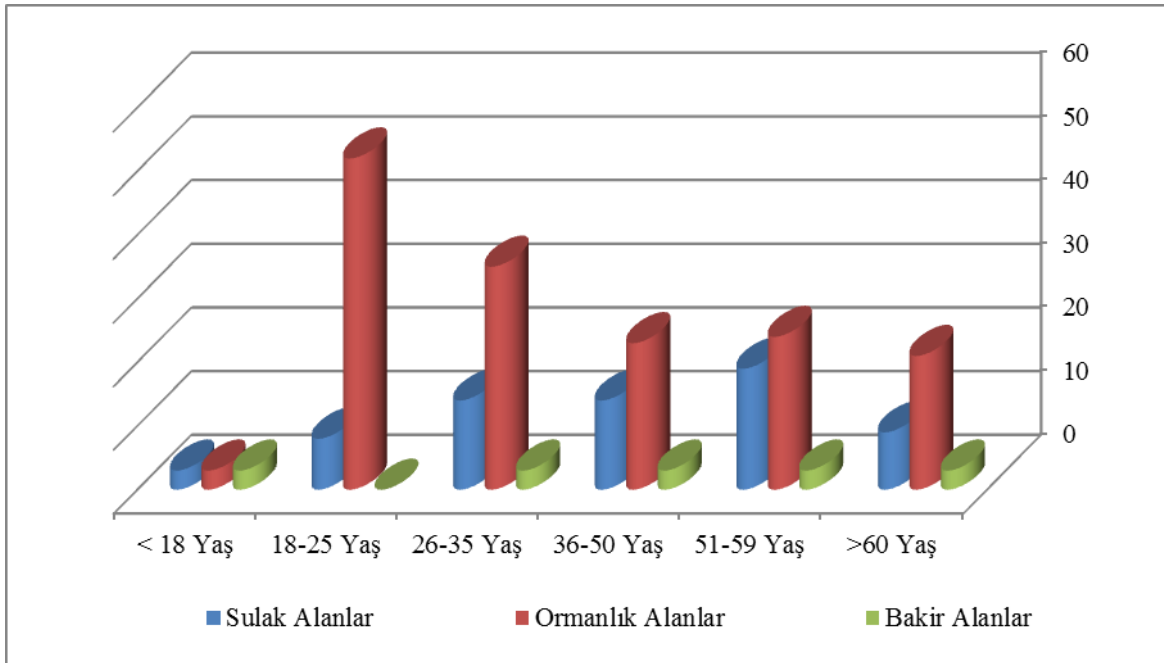
Tüm yaş gruplarında avcıların (158 kişi) avlak seçiminde ormanlık alanları tercih ettikleri, bakir alanları ise 18 yaş altı grubu haricinde pek tercih etmediklerini Tabloda görmekteyiz. Buna göre tüm yaş grubu dahilinde tercih edilen avlaklar sırasıyla, birinci olarak ormanlık alanlar, ikinci olarak sulak alanlar ve üçüncü olarak da bakir alanlar olarak karşımıza

çıkılmaktadır. Ayrıca 18 yaş altındaki avcılarının yer seçimi konusunda ayırım yapmadıkları da görülmektedir.

Tablo 39: Yaşa göre avlak tipleri seçimi.

Avlak Tipleri*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Sulak Alanlar	3	8	14	14	19	9
Ormanlık Alanlar	3	52	35	23	24	21
Bakir Alanlar	3	0	3	3	3	3
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						240

*20 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 38: Yaşa göre avlak tiplerinin seçimi.

4.2.1.5 Avlanma Sıklığı

Avcıların yaş dağılımlarına göre avlanma sıklığına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 40 ve Şekil 39'da verilmiştir.

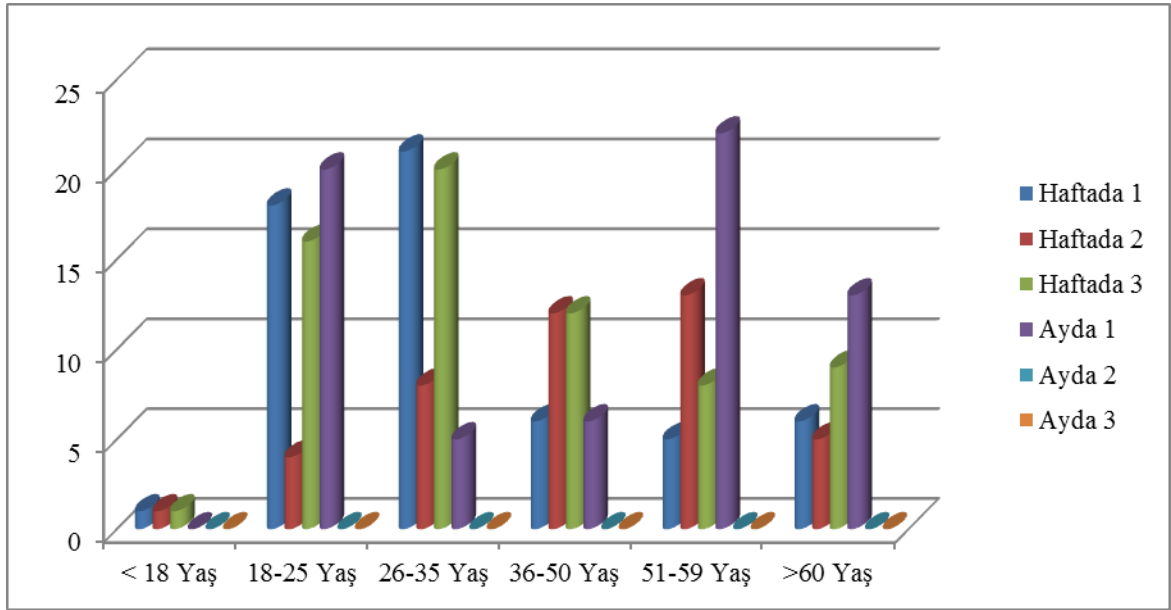
18-25 yaş ve 26-35 yaş grubu avcılarının çoğunluğu haftada 1 den fazla, orta yaş üstü grupları olan 51-59 ve 60 yaş üstü avcılarının çoğunluğu ayda 1 kez ava çıktıklarını

belirtmişlerdir. Yaşa göre avcı gruplarında en aktif olan gruplar 18-25 ve 26-35 yaş grubunda olan avcılardır.

Tablo 40: Yaşa göre avlanma sıklığı.

Avlanma Sıklığı*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Haftada 1	1	18	21	6	5	6
Haftada 2	1	4	8	12	13	5
Haftada 3	1	16	20	12	8	9
Ayda 1	0	20	5	6	22	13
Ayda 2	0	0	0	0	0	0
Ayda 3	0	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						232

*28 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 39: Yaşa göre avlanma sıklığının dağılımı.

4.2.1.6 Avlanma Günleri

Avcıların yaş dağılımlarına göre avlanma günleri tercihine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 41 ve Şekil 40'da verilmiştir.

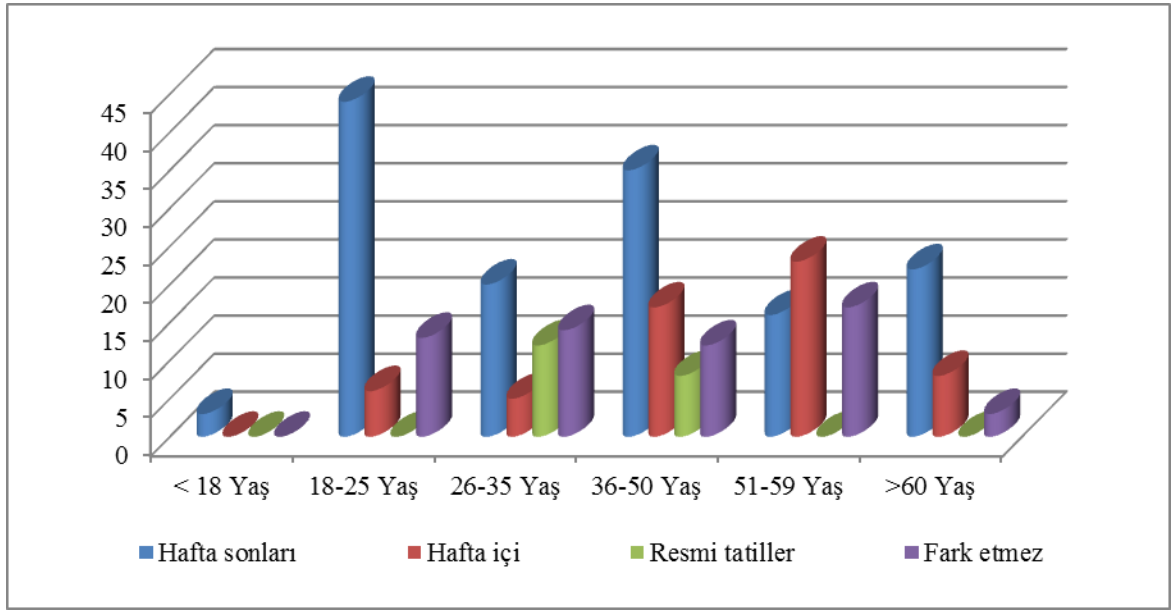
Avcıların avlanma günlerini incelediğimizde 18-25 yaş grubundaki avcıların hafta sonlarını tercih ederken, 36-50 yaş ve 51-59 yaş gruplarının hafta içlerini tercih ettiklerini

tablodan görebilmekteyiz. Resmi tatillerde avcı gruplarından sadece 26-35 yaş ve 36-50 yaş grubundaki avcıların ava çıktıkları tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre genç nüfus hafta sonlarını avlanmaya ayırırken yaşlı nüfus hafta içi günleri avlanmayı tercih etmişlerdir.

Tablo 41: Yaşa göre avlanma günleri tercihi.

Avlanma Günleri*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Hafta sonları	3	44	20	35	16	22
Hafta içi	0	6	5	17	23	8
Resmi tatiller	0	0	12	8	0	0
Fark etmez	0	13	14	12	17	3
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						278

*18 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Şekil 40: Yaşa göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.

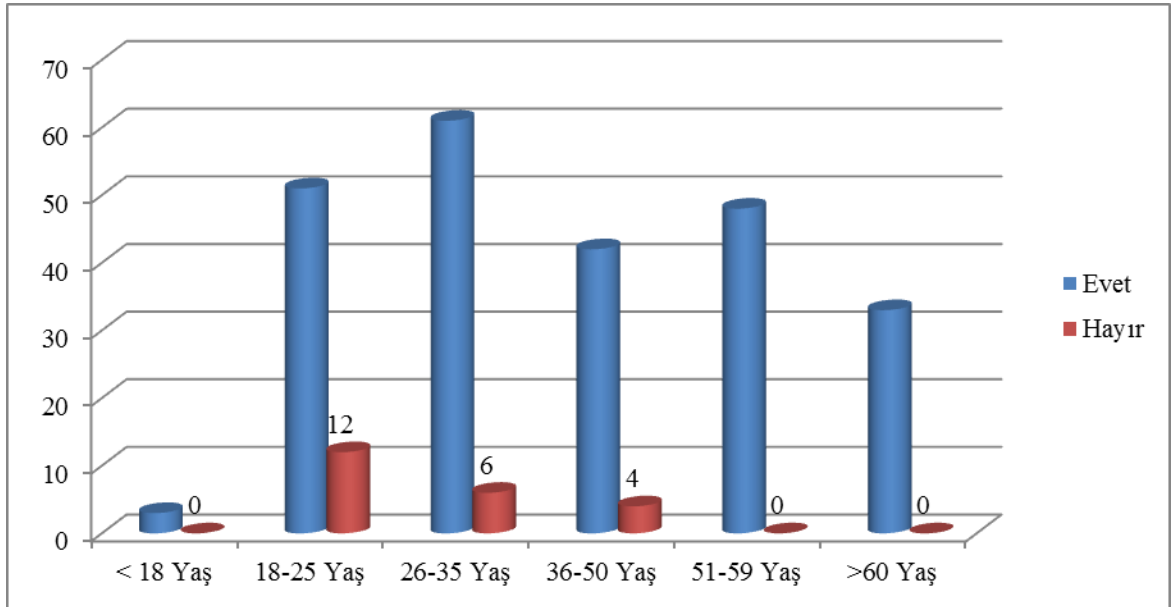
4.2.1.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler

Avcıların yaş dağılımlarına göre avlanmanın yasak olduğu yerleri bilip bilmemelerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 42 ve Şekil 41’de verilmiştir.

Avcılara avlanmanın yasak olduğu yerler sorulduğunda tüm yaş gruplarında bilincin çok yüksek olduğu görülmektedir. 51-59 yaş ve 60 üstü yaş gruplarındaki insanların tamamının avlanmanın yasak olduğu yerleri bilmesi tecrübenin ne denli önemli olduğunu gözler önüne sermektedir. Genç nüfusta avlanmanın yasak olduğu yerleri bilmeyenlerin sayısı oldukça düşük olmasına rağmen 18-25 yaş grubunda ise bu konuyu azımsanamayacak kadar bilmeyenin olması düşündürücüdür.

Tablo 42: Yaşa göre yasak olan yerler.

Yasak Olan Yerler	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Evet, Biliyorum	3	51	61	42	48	33
Hayır, Bilmiyorum	0	12	6	4	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						260

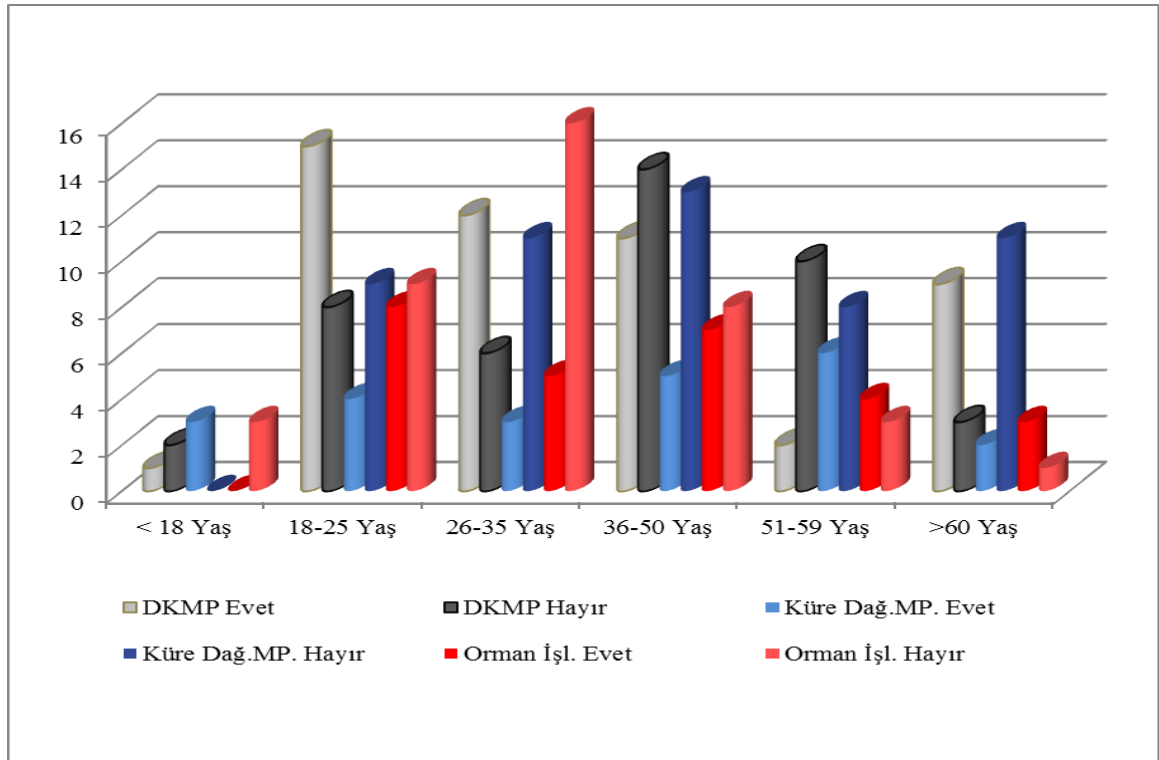
Şekil 41: Yaşa göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.

4.2.1.8 Devlet Kurumları ile İrtibat

Avcıların yaş dağılımlarına göre devlet kurumlarıyla av konusunda irtibata geçebilme durumuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 43 ve Şekil 42'de verilmiştir.

Tablo 43: Yaşa göre devlet kurumları ile irtibat.

Devlet Kurumları ile İrtibat		< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş	Toplam
DKMP	Evet	1	15	12	11	2	9	93
	Hayır	2	8	6	14	10	3	
Küre Dağları M.P.	Evet	3	4	3	5	6	2	75
	Hayır	0	9	11	13	8	11	
Orman İşl.	Evet	0	8	5	7	4	3	67
	Hayır	3	9	16	8	3	1	

Şekil 42: Yaşa göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.

Yaş grubuna göre avcıların Doğa Koruma ve Milli Parklar, Küre Dağları Milli Parkı Müdürlüğü, Orman İşletme Müdürlüğü ile kolay irtibat kurup kurmadıkları hakkında sordüğümüz bu soruya çok az sayıda katılımcı cevap vermiştir. Verilen cevaplardan 18 - 25 yaş, 26-35 yaş ve 60 yaş üstünde olan bireyler DKMP ile çok kolay bir şekilde irtibat kurduklarını ancak Tablodan da görüleceği üzere aynı yaş grubunda ki bireylerin Küre Dağları Milli Parkı ve Orman İşletme Müdürlüğü ile verimli olarak irtibat kurmadıklarını görmekteyiz. 36-50 yaş ve 51-59 yaş grubundaki katılımcılar ise DKMP ve Küre Dağları

Milli Parkı ile irtibat kuramadıklarını çünkü bürokrasi sebebiyle çoğu sorularının cevapsız kaldığını dile getirmişlerdir.

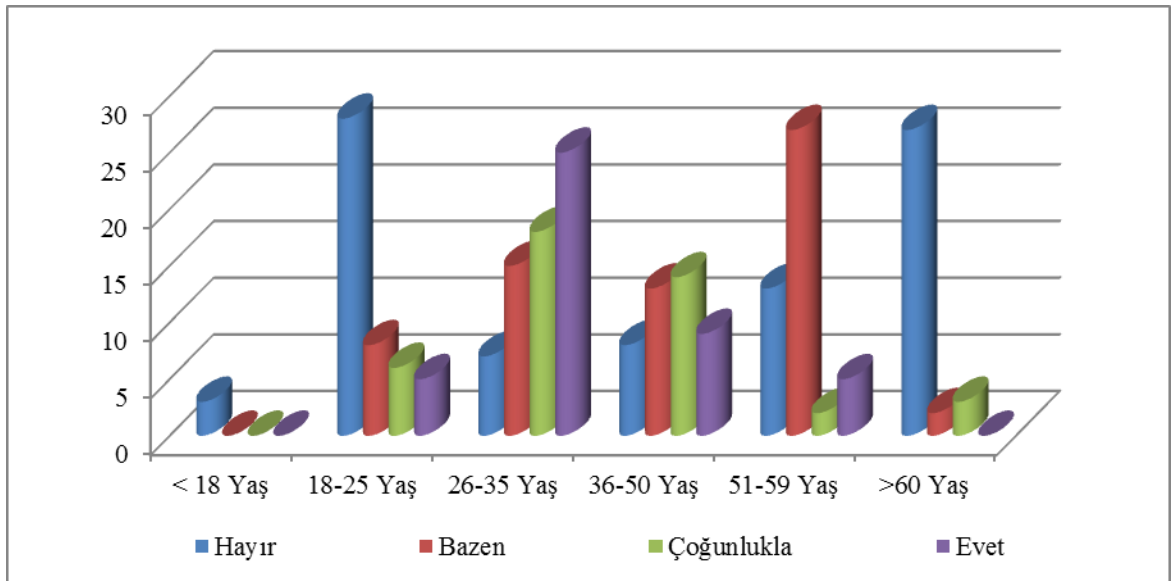
4.2.1.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi

Avcıların yaş dağılımlarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 44 ve Şekil 43'te verilmiştir.

Tablo 44: Yaşa göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.

Avcı Derneklerine İhtiyaç Duyma*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Hayır	3	28	7	8	13	27
Bazen	0	8	15	13	27	2
Çoğunlukla	0	6	18	14	2	3
Evet	0	5	25	9	5	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						238

*22 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 43: Yaşa göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.

Avcıların avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminde 18-25 yaş ile 60 yaş üstü gruplarında derneklere ihtiyaç duymayanların oranlarının eşit olduğu ve derneklere ihtiyaç duymadıkları belirlenmiştir. 18 yaş altındaki tüm bireyler de, 18-25 yaş grubundaki bireyler gibi hareket edip derneklere ihtiyacımız yok seçeneğini seçmişlerdir. 51-59 yaş

grubu avcılarının derneklere bazen ihtiyaç duyduklarını Tablodan görebilmekteyiz. 26-35 ve 36-50 yaş grubunda insanlar ise avcılık derneklerini toplanmak için kullandıklarını dile getirdiklerinden bu yüzden çoğunlukla ve evet ihtiyaç duyuyorum seçeneklerine yöneldikleri kanısı ağır basmaktadır

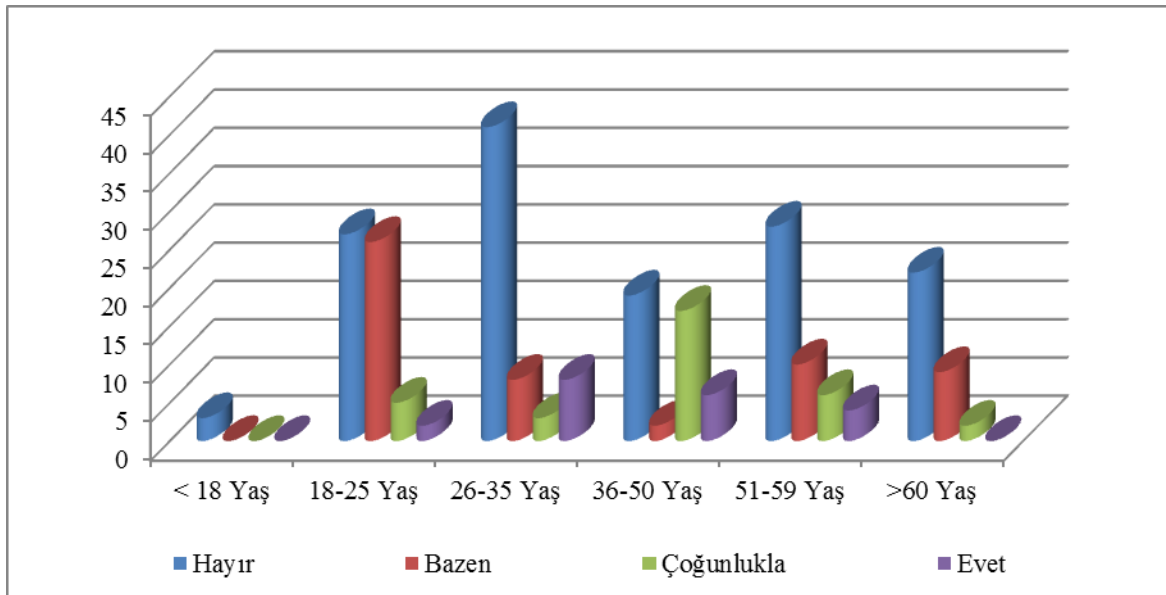
4.2.1.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu

Avcıların yaş dağılımlarına göre avcılık derneklerinin hizmet durumu hakkındaki görüşlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 45 ve Şekil 44'te verilmiştir.

Tablo 45: Yaşa göre avcılık dernekleri hizmet durumu.

Avcı Derneklerinin Hizmet Durumu*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş	
Hayır	3	27	41	19	28	22	
Bazen	0	26	8	2	10	9	
Çoğunlukla	0	5	3	17	6	2	
Evet	0	2	8	6	4	0	
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 44: Yaşa göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.

Her yaş grubundaki avcıların büyük bir çoğunluğu avcılık derneklerinin hizmet durumunun vasatın altında olduğunu ifade etmişlerdir. Ankete katılan avcılar bu durumu avcılık ve atıcılık kulübü başkanlarının zamanlarının çoğunu kendi av malzeme dükkânlarında geçirdiklerini ve avcının sorunlarını çözmeye yönelik bir faaliyette bulunmadıkları şeklinde ifade etmektedirler. Tablo ve grafikte de görüldüğü gibi avcılarının hizmet kalitesini beğenmedikleri göze çarpmaktadır. 36-50 yaş grubundaki bazı avcılar ise bağlı buldukları avcılık kulübünün hizmetlerinin çoğunlukla iyi olduğunu belirtmişlerdir.

4.2.1.11 Av Denetimleri

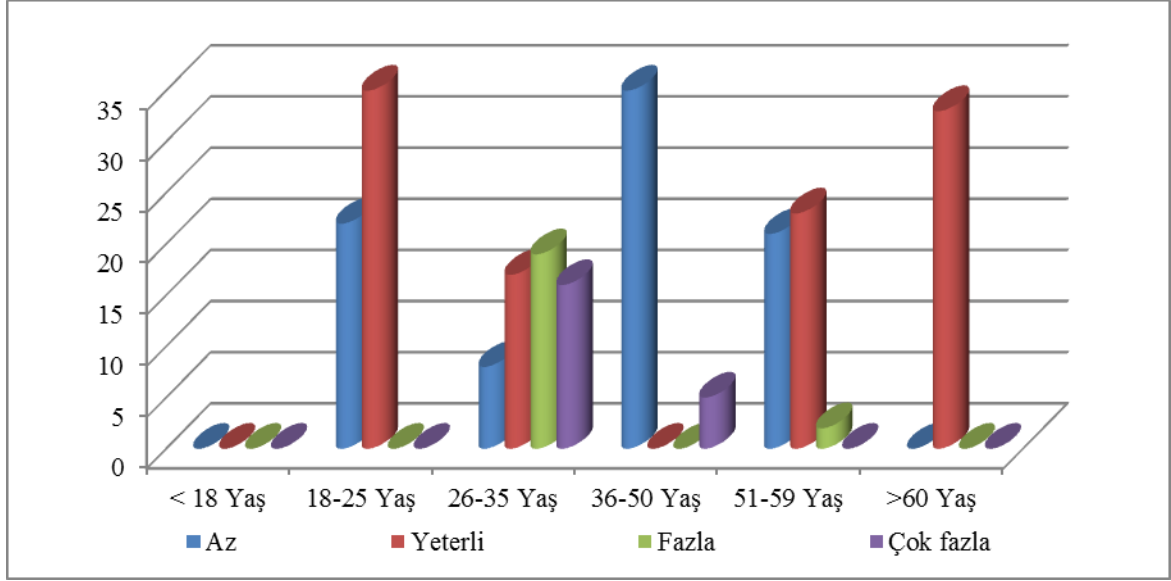
Avcıların yaş dağılımlarına göre av denetimlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 46 ve Şekil 45'te verilmiştir.

Tablo 46: Yaşa göre av denetimleri.

Av Denetimleri*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Az	0	22	8	35	21	0
Yeterli	0	35	17	0	23	33
Fazla	0	0	19	0	2	0
Çok fazla	0	0	16	5	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı						236

*24 avcı cevap vermemiştir.

26-35 yaş grubu avcılarının çoğunluğu denetimleri fazla ya da çok fazla bulduklarını belirtirken, 18-25 yaş, 51-59 yaş ve 60 yaş üstü gruptakiler denetimlerin yeterli olduğunu belirtmişlerdir. 36-50 yaş grubu avcılar ise denetimlerin düzensiz ve az olduğunu, bazı sezonlar hiç denetime uğramadıklarını söylemişlerdir. Genel olarak her yaş grubundaki avcılar çoğunlukla denetimleri az veya orta seviyede bulmuşlardır.

Şekil 45: Yaşa göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.

4.2.1.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı

Avcıların yaş dağılımlarına göre av denetimlerine uğrama sıklığına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 47 ve Şekil 46’da verilmiştir.

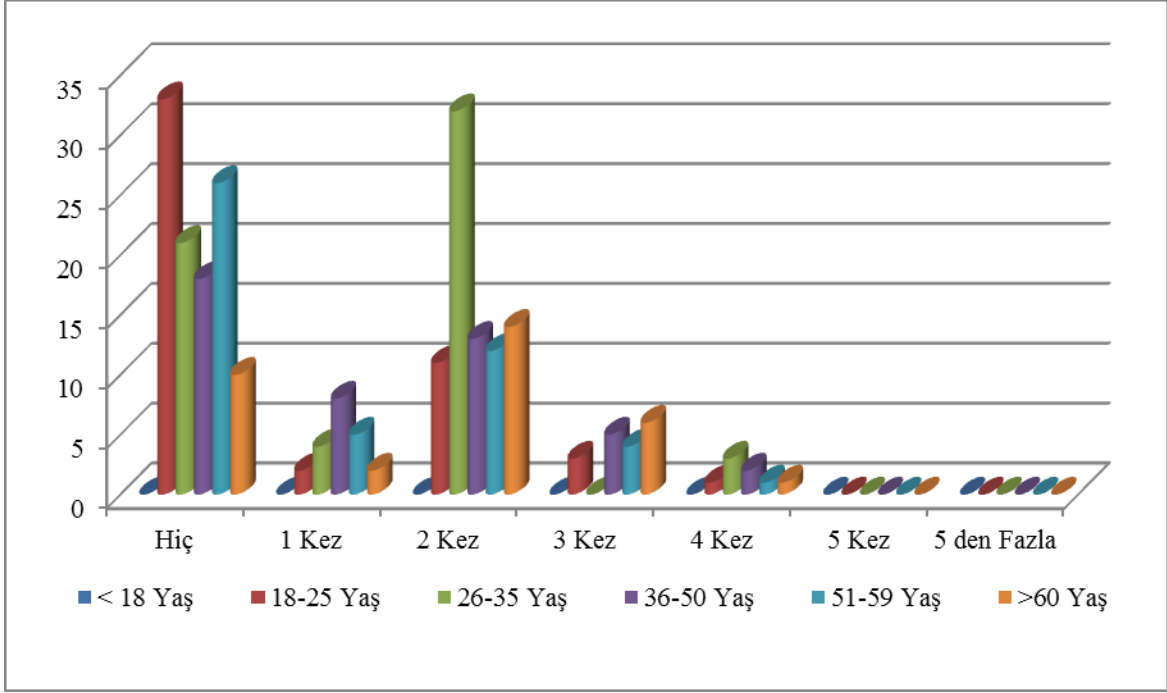
Tablo 47: Yaşa göre av denetimlerine uğrama sıklığı.

Av. Den. Uğrama Sıklığı*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş	
Hiç	0	33	21	18	26	10	
1 Defa	0	2	4	8	5	2	
2 Defa	0	11	32	13	12	14	
3 Defa	0	3	0	5	4	6	
4 Defa	0	1	3	2	1	1	
5 Defa	0	0	0	0	0	0	
5+	0	0	0	0	0	0	
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							237

*23 avcı cevap vermemiştir.

Bu soruya cevap veren avcılarının tamamı avcılık hayatları boyunca dört defadan fazla denetlenmediklerini, en fazla denetlenen grubun 26-35 yaş aralığındaki bireylerin olduğu, onların en fazla 2 defa denetlendiklerini görmekteyiz. Hiç denetlenmeyenler ise oldukça fazla sayıdadır. Avcıların bağlı oldukları yerel yönetimlerde daha fazla

denetlendiklerini, çünkü ava çıkarken jandarmanın bu kişileri bildiğini bu yüzden usulen denetime tabii olduklarını söylemişlerdir. Bu konuya dikkat edecek olursak avcılarının yarıya yakınının av hayatları boyunca neredeyse hiç denetlenmedikleri kanısına varabilmekteyiz. İki defadan fazla denetlenenler ise oldukça az bir grubu oluşturmaktadır.

Şekil 46: Yaşa göre avcılarının av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.

4.2.1.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu

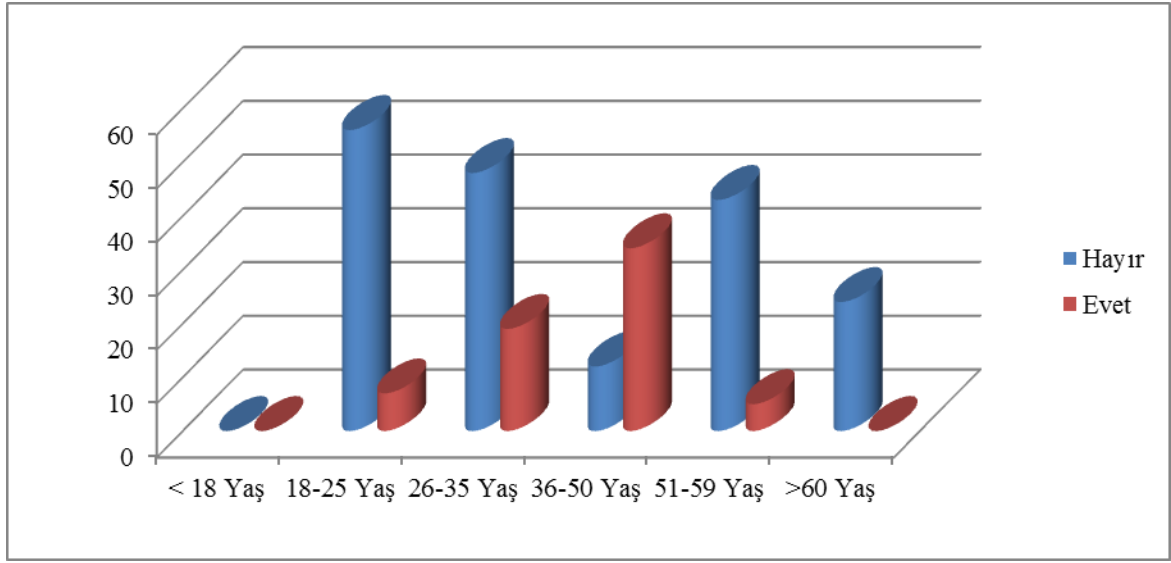
Avcıların yaş dağılımlarına göre av cezasına uğramalarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 48 ve Şekil 47’de verilmiştir.

Tablo 48: Yaşa göre av cezasına maruz kalma durumu.

Av Cezasına Maruz Kalma*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Hayır	0	56	48	12	43	24
Evet	0	7	19	34	5	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:						248

*12 avcı cevap vermemiştir.

18-25 yaş grubunda 56 kişi av cezasına maruz kalmadığını bildirirken cezaya maruz kalanların sayısı 7 kişidir. 26-35 yaş, 51-59 yaş grubunda avcılar 18-25 yaş grubundaki gibi gelişim göstermiş olup, av cezasına maruz kalmayanlar kalanlara oranla daha fazladır. 60 yaş üstü yaş grubunda cevap veren bireylerin tamamı av cezası almadıklarını belirtirken 36-50 yaş grubundaki bireyler av cezasına diğer yaş gruplarına nazaran daha fazla maruz kalmışlardır. Sonuç olarak tablodan görüleceği üzere 36-50 yaş grubu hariç tüm bireylerin avlanma yaparken daha dikkatli davrandıklarını görmekteyiz. 18 yaş altı gruptaki avcılar ise cevap vermektten çekinmişlerdir.

Şekil 47: Yaşa göre avcılarının av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.

4.2.1.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?

Avcıların yaş dağılımlarına göre av denetimlerini kimlerin yapması gerektiğine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 49 ve Şekil 48’de verilmiştir.

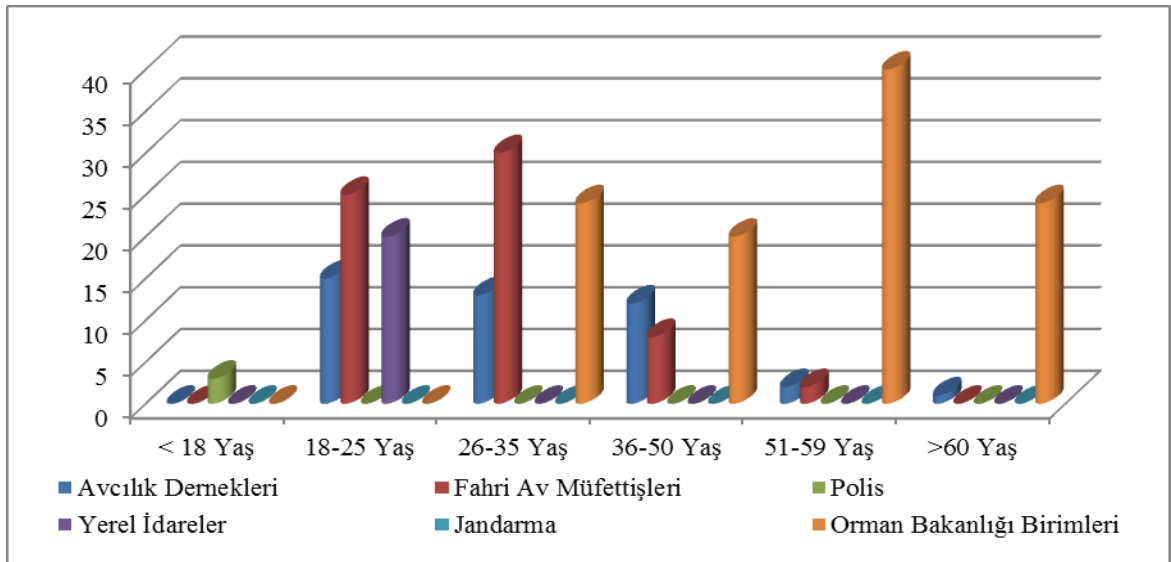
Yaş gruplarına göre av denetimini kimlerin yapması gerektiği sorusuna orta yaş ve üstü avcılar (36-50 yaş, 51-59 yaş ve 60 üstü yaş) grubu orman bakanlığı birimlerinin denetim yapmasını istediklerini ifade ederken, 18-25 yaş ve 26-35 yaş grubundaki bireylerin birçoğu fahri av müfettişlerini tercih etmektedir. Kalan avcılarının bir kısmı ise avcılık derneklerinin denetim yapmasını istemişlerdir. Yerel idarelerin denetim yapmasını isteyenler yine 18-25 yaş grubundaki bazı avcı bireylerdir. Tüm yaş gruplarının ortak olarak kolluk güçlerinden çekindikleri için av denetimi yapmasını istemezken sadece 18

yaş altı grubunda bulunan bireylerin polisin av denetimi yapmasını istemeleri farklı bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır.

Tablo 49: Yaşa göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.

Denetimleri Kimler Yap.*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Avcılık Dernekleri	0	15	13	12	2	1
Fahri Av Müfettişleri	0	25	30	8	2	0
Polis	3	0	0	0	0	0
Yerel İdareler	0	20	0	0	0	0
Jandarma	0	0	0	0	0	0
Orman Bakanlığı Birimleri	0	0	24	20	40	24
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:						239

*21 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 48: Yaşa göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna verilen cevapların dağılımı.

4.2.1.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler

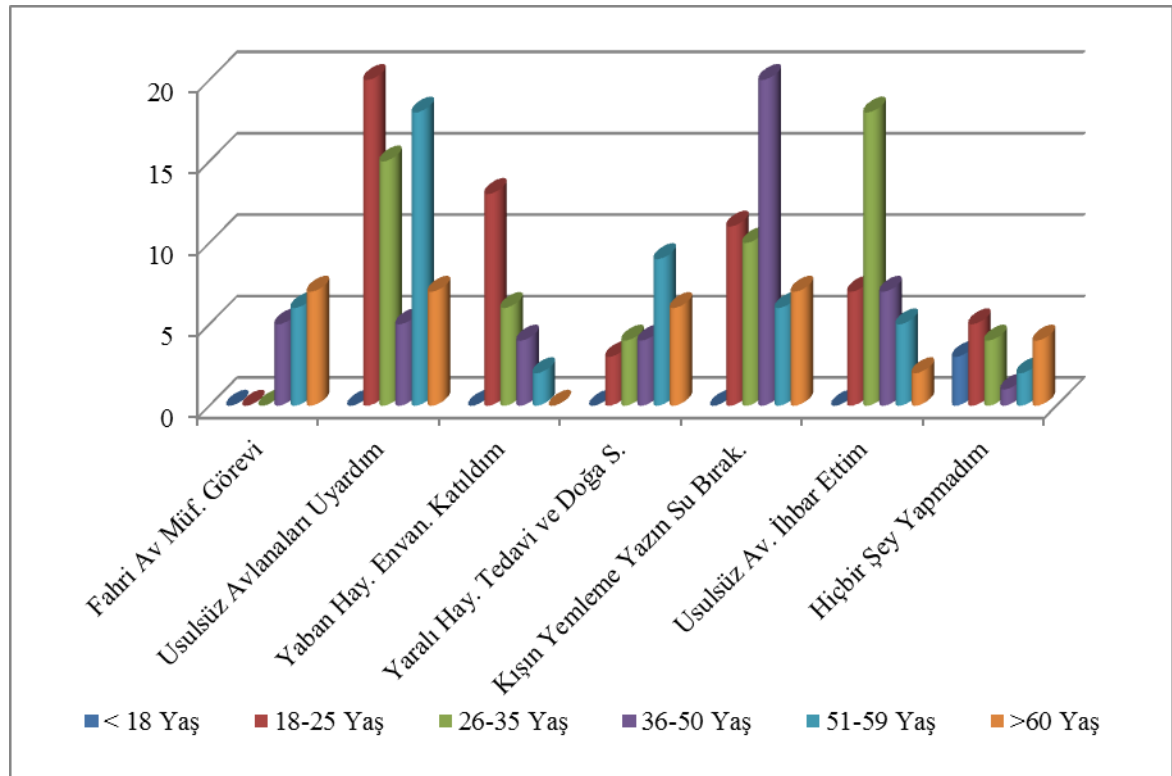
Avcıların yaş dağılımlarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik yaptığımız faaliyetler sorusuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 50 ve Şekil 49’da verilmiştir.

Orta yaş sınıfı avcılardan çok azı fahri av müfettişi olarak görev yaptığını bildirmiştir. Usulsüz avlanan avcılarını uyaran denekler 18-25, 26-35 ve 51-59 yaş gurubundaki avcılardan oluşmaktadır. Bu yaş gurubu arasında kalan 36-50 yaş gurubundaki avcılar ise daha ziyade yaban hayvanlarının beslenmesi faaliyetinde bulunmuşlardır. Genç bireyler yaban hayatının korunmasına Tablodan da görüleceği üzere dikkatli yaklaşım usulsüz avlananları uyardıklarını, ihbar ettiklerini ifade ederken, kış aylarında yemleme yapıp yaz aylarında doğaya su bıraktıklarını da belirtmişlerdir. Yaban hayatı envanterine katılımın yine genç yaş grubu avcılardan oluştuğu gözlemlenmiştir.

Tablo 50: Yaşa göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

Korumaya Yönelik Faaliyet*	< 18 Yaş	18-25 Yaş	26-35 Yaş	36-50 Yaş	51-59 Yaş	>60 Yaş
Fahri Av Müfettişliği Görevi	0	0	0	5	6	7
Usulsüz Avlananları Uyardım	0	20	15	5	18	7
Yaban Hay. Envanterine Katıldım	0	13	6	4	2	0
Yaralı Hayvanları Tedavi Ettim ve Doğaya Saldım.	0	3	4	4	9	6
Kışın Yemleme Yazın Su Bıraktım.	0	11	10	20	6	7
Usulsüz Av. İhbar Ettim.	0	7	18	7	5	2
Hiçbir Şey Yapmadım	3	5	4	1	2	4

* Bu soruya bazı avcılar hiç cevap vermezken bazıları birden çok cevap vermiştir.

Şekil 49: Yaşa göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

4.2.2 Eğitime Göre Değerlendirmeler

Bu kısımda avcılarının eğitim durumlarına göre av yaban hayatı üzerindeki yorumları irdelenmiştir. Ancak anket sorularında lisansüstü bölümü bulunurken ankete katılan avcılardan hiçbirinin lisansüstü eğitim kısmını seçmediklerinden Tablo ve grafiklerden bu seçenek kaldırılmıştır.

4.2.2.1 Avlanma Nedenleri

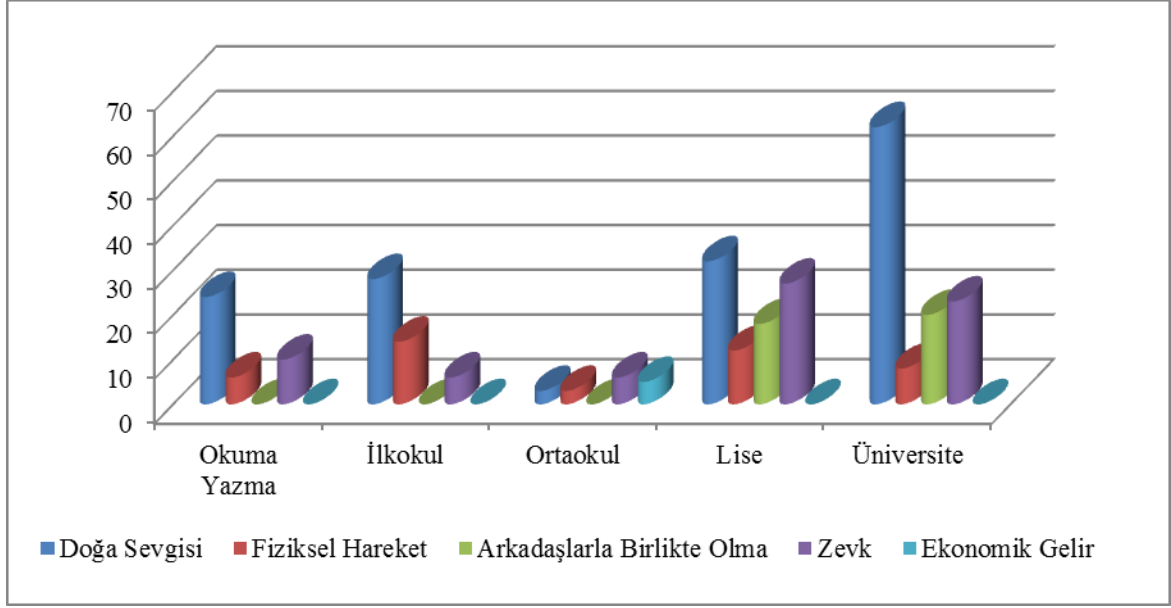
Avcıların eğitim durumlarına göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 51 ve Şekil 50’de verilmiştir.

Tablo 51: Eğitime göre avlanma nedenleri.

Avlanma Nedenleri*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Doğa Sevgisi	24	28	3	32	62
Fiziksel Hareket	6	14	3	12	8
Arkadaşlarla Birlikte Olma	0	0	0	18	20
Zevk	10	6	6	27	23
Ekonomik Gelir	0	0	5	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					307

*47 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Üniversite mezunu avcılarının tamamı öncelikle avlanma nedeni olarak doğa sevgisini işaretlemiştir. Soruya verilen cevapların avcı sayısından yüksek olmasının sebebi üniversite mezunu avcılarının birden fazla seçeneği seçtiklerinden kaynaklanmaktadır. Genel olarak tüm eğitim düzeyindeki bireyler ankette birinci olarak doğa sevgisini seçerken ikinci olarak da zevk için avlandıklarını belirtmişlerdir. Okuma yazma bilenler, ilkokul ve ortaokul mezunu avcılarının arkadaşlarla birlikte olmak yerine bireysel avcılık yapmak istedikleri Tabloda görülebilmektedir. Ekonomik gelir için avlanan avcılar sadece ortaokul mezunu olan bireylerdir. Arkadaşlarla birlikte olmak için avlananların eğitim durumunun lise ve üzerinde eğitim alan avcılarında oluşması sosyal yapının ve arkadaş ilişkilerinin eğitim ile geliştiğini anlatmaktadır.

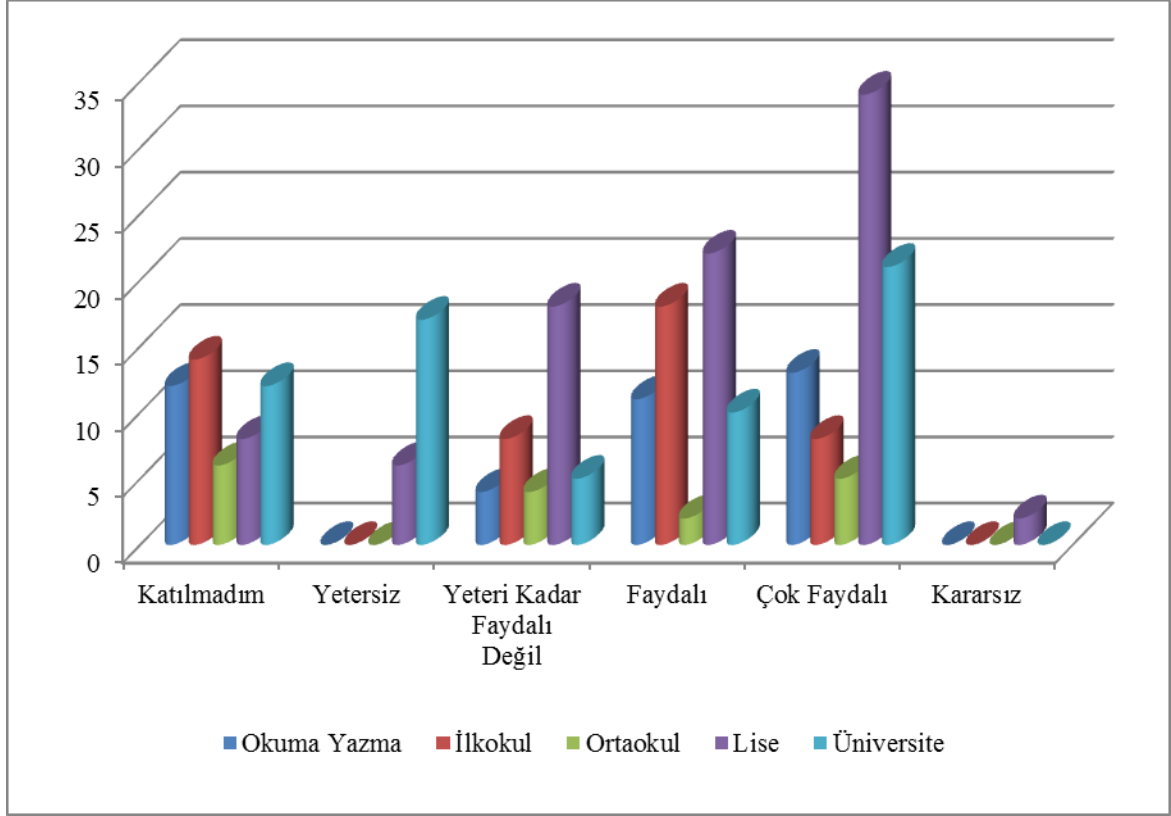
Şekil 50: Eğitime göre avlanma nedenlerinin dağılımı.

4.2.2.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi

Avcıların eğitim durumlarına göre eğitim kursunun faydalı olup olmamasına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 52 ve Şekil 51’de verilmiştir.

Tablo 52: Eğitime göre kursların değerlendirilmesi.

Eğitim Kursu Değerlendirmesi	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Katılmadım	12	14	6	8	12
Yetersiz	0	0	0	6	17
Yeteri Kadar F. Değil	4	8	4	18	5
Faydalı	11	18	2	22	10
Çok Faydalı	13	8	5	34	21
Kararsız	0	0	0	2	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					260

Şekil 51: Eğitime göre kursların durumunun değerlendirilmesi.

4.2.2.3 Av Tercihleri

Avcıların eğitim durumlarına göre av tercihlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 53 ve Şekil 52’de verilmiştir.

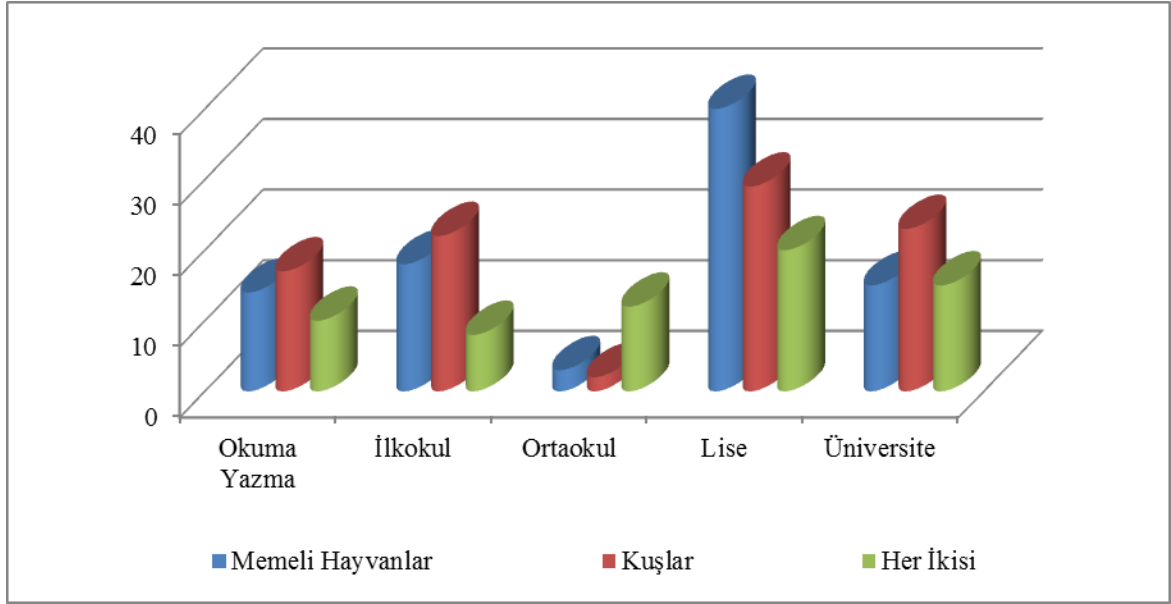
Tablo 53: Eğitime göre av tercihleri.

Av Tercihleri*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Memeli Hayvanlar	14	18	3	40	15
Kuşlar	17	22	2	29	23
Her İkisi	10	8	12	20	15
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Okuma yazma bilenler, ilkokul ve üniversite eğitim seviyesinde olanlar av tercihi olarak kuşları ön plana çıkartırken, lise seviyesinde olanlar yüksek oranda memeli hayvanları avlamayı tercih etmektedirler. Ortaokul seviyesinde eğitim gören avcılar ise av hayvanı olarak ayırım yapmadıkları, av sırasında önlerine ne çıkarsa avlamak istediklerini

belirtmişlerdir. Ayrıca sadece okuma yazma bilen avcıların ise her türlü av hayvanına yöneldikleri verilen cevaplardan anlaşılmaktadır.

Şekil 52: Eğitime göre av tercihleri durumu.

4.2.2.4 Avlak Tipleri

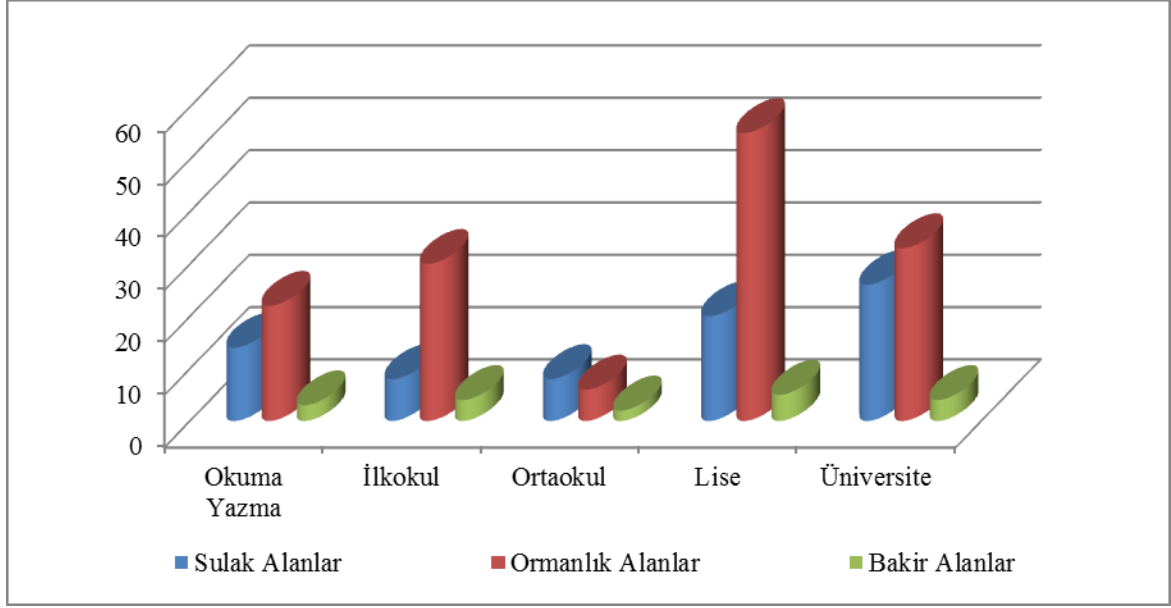
Avcıların eğitim durumlarına göre tercih ettikleri avlak tiplerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 54 ve Şekil 53'te verilmiştir.

Tablo 54: Eğitime göre avlak tipleri seçimi.

Avlak Tipleri*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Sulak Alanlar	14	8	8	20	26
Ormanlık Alanlar	22	30	6	55	33
Bakir Alanlar	3	4	2	5	4
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					240

*20 avcı cevap vermemiştir.

Ormanlık alanlar tüm eğitim seviyeleri için birincil tercih olarak görülmektedir. Sulak alanlar ise üniversite seviyesi eğitim almış avcılarla ile lise seviyesinde eğitim alan avcılar tarafından ikincil derecede tercih edilmektedir. İlkokul ve daha düşük seviyede eğitim alan bireylerin neredeyse tamamı ormanlık alanları tercih etmişlerdir. Bakir alanları tercih eden avcı sayısı ise tüm eğitim seviyeleri için çok düşük seviyededir.

Şekil 53: Eğitime göre avlak tiplerinin seçimi.

4.2.2.5 Avlanma Sıklığı

Avcıların eğitim durumlarına göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 55 ve Şekil 54’de verilmiştir.

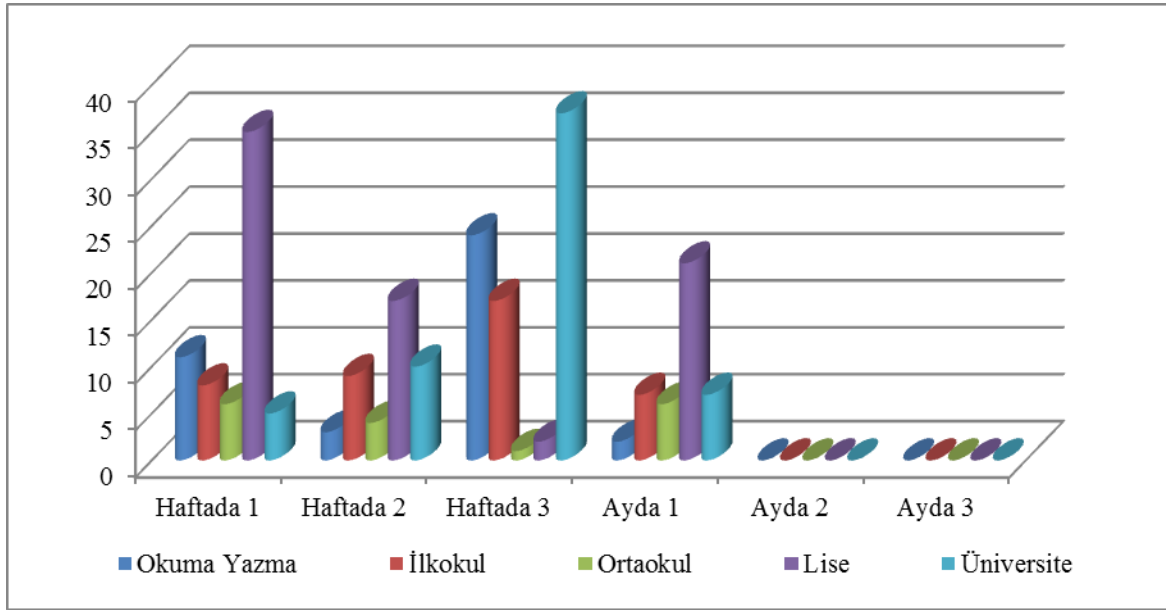
Tablo 55: Eğitime göre avlanma sıklığı.

Av Sıklığı*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Haftada 1	11	8	6	35	5
Haftada 2	3	9	4	17	10
Haftada 3	24	17	1	2	37
Ayda 1	2	7	6	21	7
Ayda 2	0	0	0	0	0
Ayda 3	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					232

*28 avcı cevap vermemiştir.

En çok haftada bir ava çıkan avcılarının eğitim düzeyleri sırasıyla lise, okuma-yazma, ilkokul, ortaokul ve üniversite olarak sıralanmaktadır. Haftada 3 kez ava çıkanlar ise en yoğun olarak üniversite düzeyindeki avcılar ile okuma yazma seviyesinde olan avcılardan oluşmaktadır. Ayda bir kere ava çıkanlar en fazla oranda yine lise eğitim düzeyindeki

avcılardır. Genel olarak bakıldığında lise düzeyinde eğitim almış avcılar ava çıkabildikleri kadar çıkmaktadırlar.

Şekil 54: Eğitime göre avlanma sıklığının dağılımı.

4.2.2.6 Avlanma Günleri

Avcıların eğitim durumlarına göre avlanma günleri tercihine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 56 ve Şekil 55’de verilmiştir.

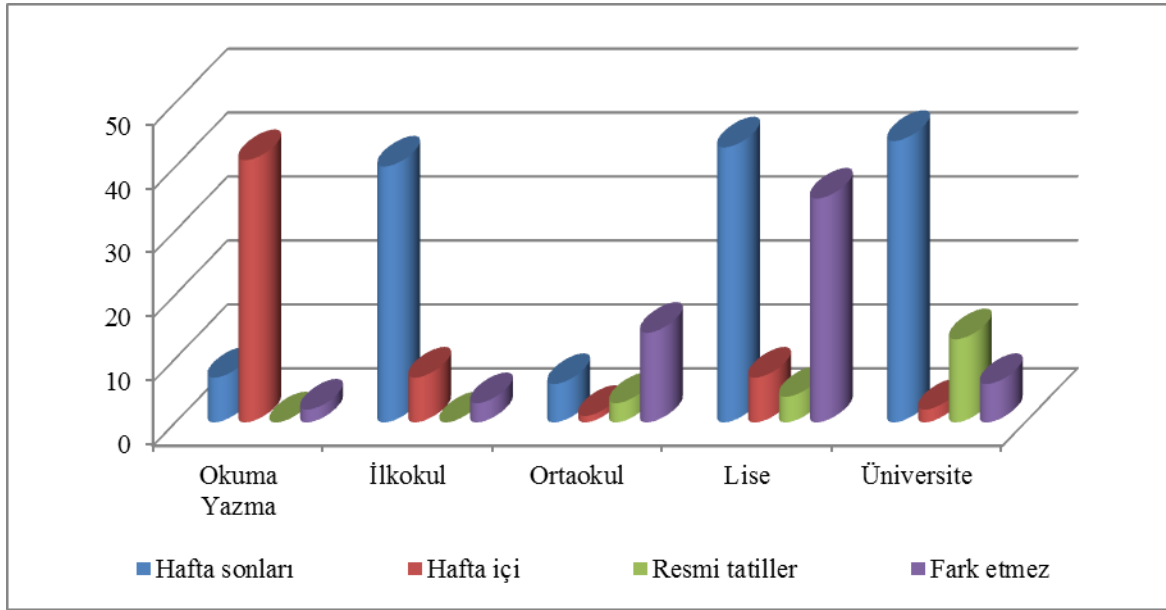
Tablo 56: Eğitime göre avlanma günleri tercihi.

Avlanma Günleri*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Hafta sonları	7	40	6	43	44
Hafta içi	41	7	1	7	2
Resmi tatiller	0	0	3	4	13
Fark etmez	2	3	14	35	6
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					278

*18 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Okuma yazma seviyesindeki avcılar hafta içi günleri tercih ederken diğer eğitim seviyesindeki bireyler genellikle hafta sonları ava çıktıklarını belirtmişlerdir. Resmi tatillerde avlanmamaya dikkat eden gruplar okuma yazma ve ilkokul seviyesinde eğitim alanlardan oluşmakta iken, üniversite seviyesinde olan avcılar resmi tatillerde de ava

çıktıklarını ifade etmişlerdir. Lise seviyesinde eğitimi olan avcı bireyler ise fark etmez seçeneğini işaretleyen grubu oluşturmaktadır.

Şekil 55: Eğitime göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.

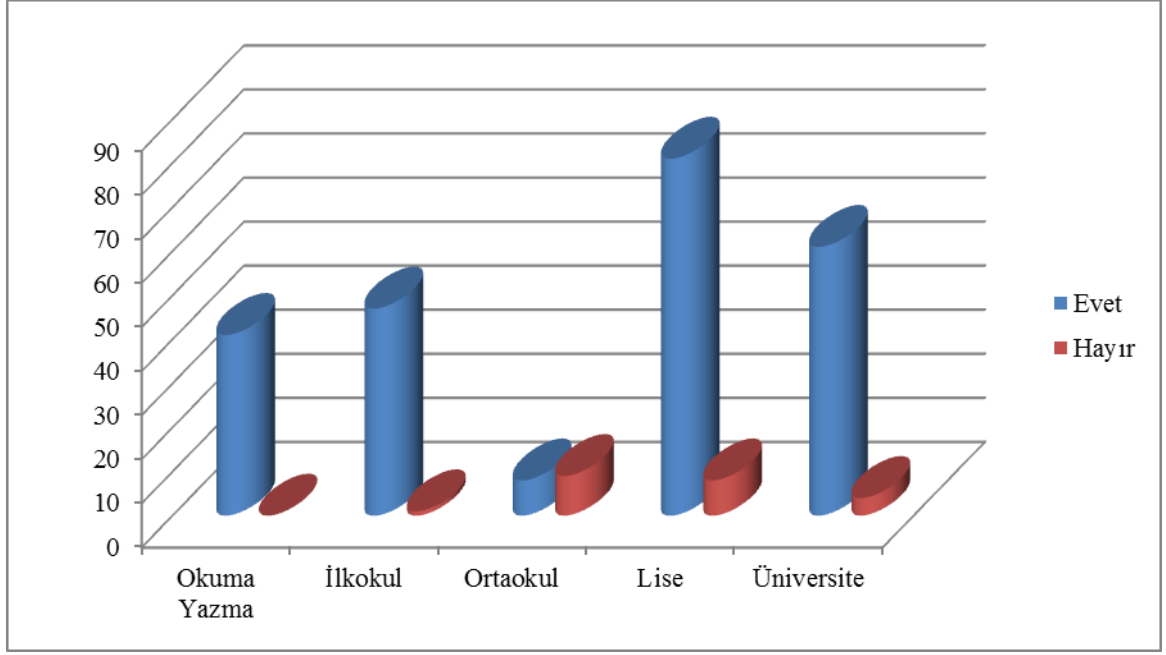
4.2.2.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler

Avcıların eğitim durumlarına göre avlanmanın yasak olduğu yerleri bilip bilmeme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 57 ve Şekil 56'da verilmiştir.

Tablo 57: Eğitime göre yasak olan yerler.

Yasak Olan Yerler	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Evet	41	47	8	81	61
Hayır	0	1	9	8	4
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:	260				

Tabloda görüldüğü üzere 260 avcının cevapladığı bu soruda tüm eğitim düzeylerindeki avcılarının büyük oranda avlanmanın yasak olduğu yerleri bildikleri görülmektedir. Buna rağmen ilköğretim mezunu 1, ortaokul mezunu 9, lise mezunu 8 ve üniversite mezunu 4 avcı bu sorunun cevabını hayır olarak cevaplamıştır.

Şekil 56: Eğitime göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.

4.2.2.8 Devlet Kurumları İle İrtibat

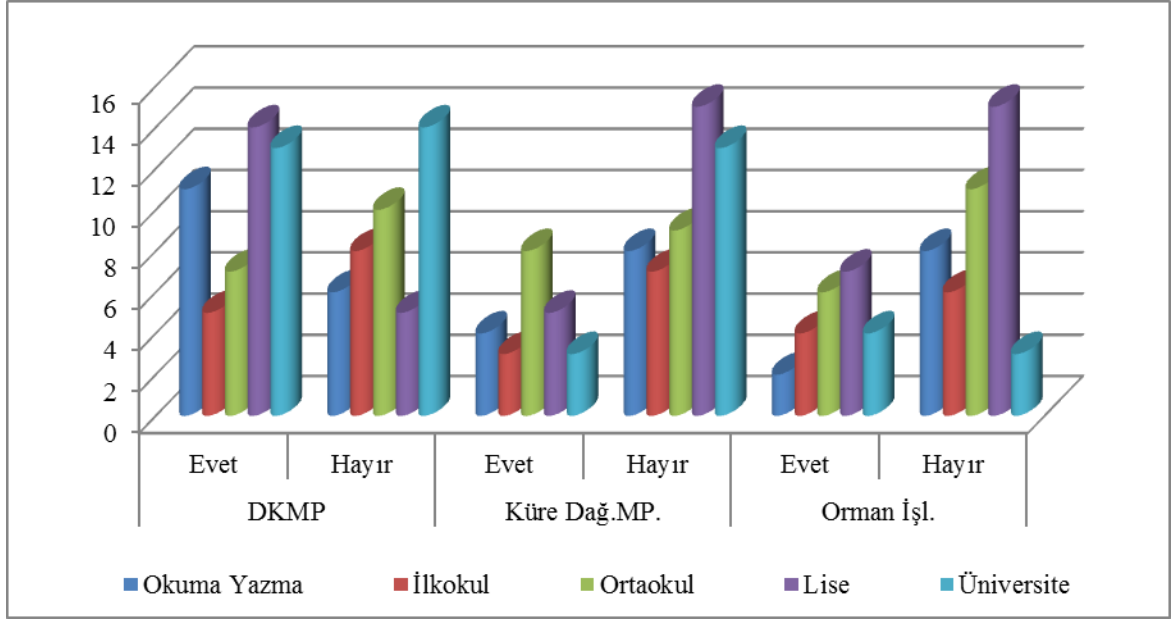
Avcıların eğitim durumlarına göre devlet kurumları ile irtibata geçebilme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 58 ve Şekil 57’de verilmiştir.

Tablo 58: Eğitime göre devlet kurumları ile irtibat.

Devlet Kurumları ile İrtibat		Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
DKMP	Evet	11	5	7	14	13
	Hayır	6	8	10	5	14
KDMP.	Evet	4	3	8	5	3
	Hayır	8	7	9	15	13
Orman İşletmesi	Evet	2	4	6	7	4
	Hayır	8	6	11	15	3
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:						234

Avcıların DKMP ile irtibat kurmasına bakıldığında ilkökuller ve ortaokuller seviyesinde eğitim görenlerin irtibat kuramadıkları, okuma yazma bilenler ve lise düzeyindekilerin daha kolay irtibat kurdukları görülmüştür. Üniversite seviyesinde ise irtibat kurabilenler ile kuramayanlar neredeyse eşit düzeydedir.

KDMP’de ise tüm eğitim seviyeleri için irtibat kurmanın zor olduğu nedeni sorulduğunda ise KDMP’nin avcılara karşı olumsuz ve sorumsuz tavırları olduğu dile getirilmiştir. KDMP’deki gibi orman işletmesi ile de irtibatın oldukça zor olduğunu ve yardım etmeyi reddettiklerini ifade eden avcılardan en fazla etkilenen gruplar ise ortaokul ve lise seviyesinde eğitim almış olan avcılardan oluşmaktadır.

Şekil 57: Eğitime göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.

4.2.2.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi

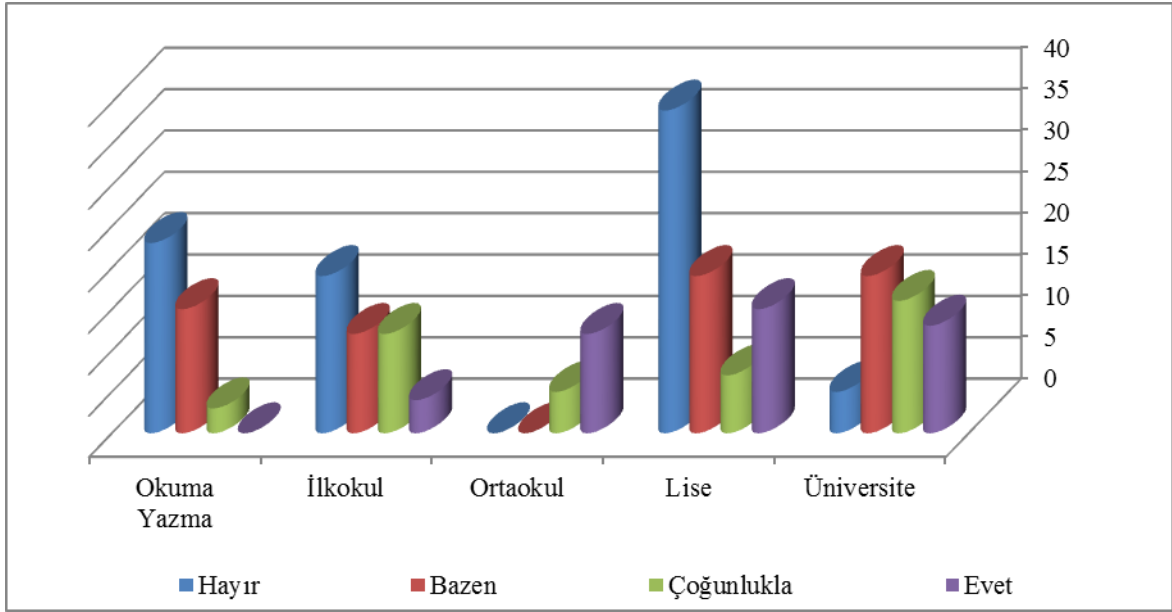
Avcıların eğitim durumlarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 59 ve Şekil 58’de verilmiştir.

Avcılık derneklerine, okuma yazma bilenlerden 23’ü ihtiyaç duyduğunu bildirirken çoğunlukla ihtiyaç duyduğunu söyleyen bireyler üç kişi ile sınırlı kalmıştır. İlkokul ve lise eğitimi görmüş avcılar, avcılık derneklerine ihtiyaç duymadıklarını belirtmişlerdir. Üniversite seviyesindekiler ise çoğunlukla ve her zaman ihtiyaç duyuyorum seçeneklerini işaretlemişlerdir. Ortaokul seviyesinde eğitim almış avcılar ise tamamıyla derneklere ihtiyaç duydıklarını belirtmiş ve diğer seçeneklere hiç işaretleme yapmamışlardır.

Tablo 59: Eğitime göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.

Avcı Der. İhtiyaç Duyma*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Hayır	23	19	0	39	5
Bazen	15	12	0	19	19
Çoğunlukla	3	12	5	7	16
Evet	0	4	12	15	13
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					238

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 58: Eğitime göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.

4.2.2.10 Avcılık Derneklerinin Hizmet Durumu

Avcıların eğitim durumlarına göre avcılık derneklerinin hizmet durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 60 ve Şekil 59'da verilmiştir.

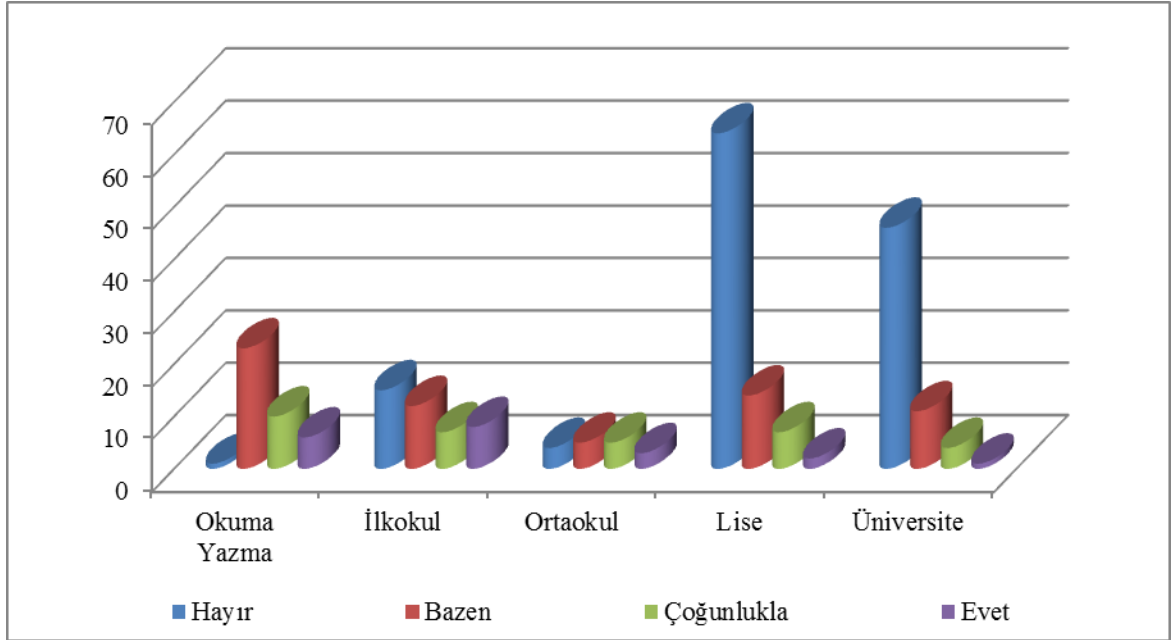
Okuma yazma eğitim seviyesinde olan avcı bireyler bir önceki soruda avcılık derneklerine ihtiyaç duymadıklarını ifade ettikleri halde genel anlamda derneklerin yeterli ölçüde hizmet verdiğini belirtmişlerdir. İlkokul, lise ve üniversite eğitimi alan avcılar ise avcılık ve atıcılık derneklerinin hizmetini beğenmediklerini, bu derneklerin kıraathane gibi işlev yaptığını, dernek başkanlarının şahsi problemlerini tüm avcılara yansıtması yüzünden derneklerin hizmetinden oldukça şikâyetçi olduklarını söylemektedirler. Yörede bulunan

çoğu derneğin sadece dernek kurmak amaçlı olduğunu ve hizmet kalitesinin çok düşük olduğu çalışmalar sırasında görülmüştür.

Tablo 60: Eğitime göre avcılık dernekleri hizmet durumu.

Avcı Der. Hizmet Durumu*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Hayır	1	15	4	64	46
Bazen	23	12	5	14	11
Çoğunlukla	10	7	5	7	4
Evet	6	8	3	2	1
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 59: Eğitime göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.

4.2.2.11 Av Denetimleri

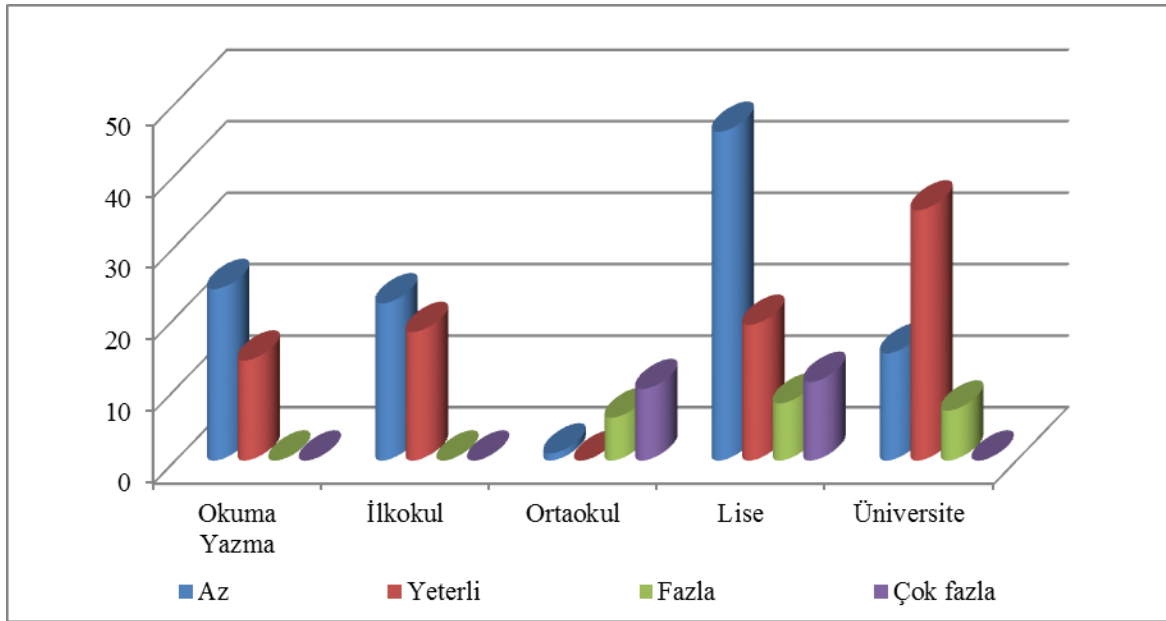
Avcıların eğitim durumlarına göre av denetimleri hakkında görüşlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 61 ve Şekil 60'ta verilmiştir.

Tablo 61: Eğitime göre av denetimleri.

Av Denetimleri*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Az	24	22	1	46	15
Yeterli	14	18	0	19	35
Fazla	0	0	6	8	7
Çok fazla	0	0	10	11	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					236

*24 avcı cevap vermemiştir.

Okuma yazma seviyesinde olanlar ve ilkokul seviyesinde eğitim almış avcıların yaklaşık olarak yarısı av denetimlerinin az olduğunu, diğer yarısı ise bu denetimlerin yeterli olduğunu belirtmişlerdir. Üniversite eğitimi seviyesinde olan avcıların çoğunluğu ise denetimlerin yeterli olduğu savındadır. Ortaokul seviyesinde eğitim almış olan avcıların çoğu diğer eğitim gruplarına tezat olarak denetimlerin çok aşırıya kaçtığını ifade etmektedirler. Lise düzeyinde eğitim almış olan avcılar ise yarıdan fazlası denetimlerin az olduğunu belirtmiştir.

Şekil 60: Eğitime göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.

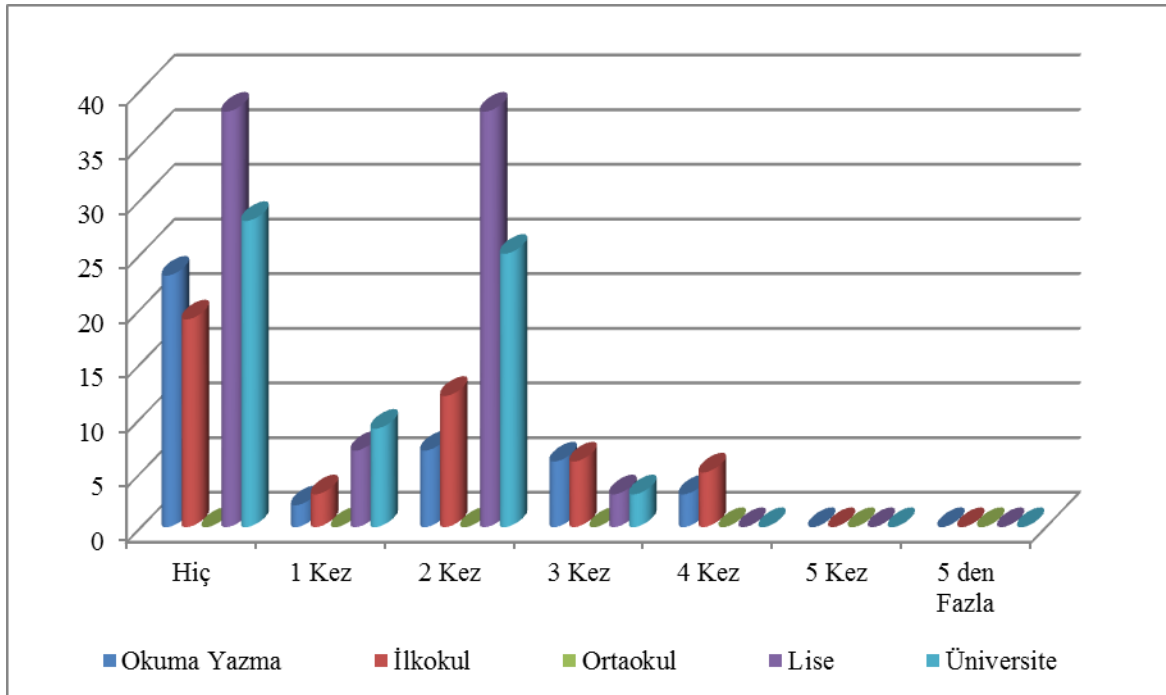
4.2.2.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı

Avcıların eğitim durumlarına göre av denetimine uğrama sıklığına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 62 ve Şekil 61’de verilmiştir.

Tablo 62: Eğitime göre av denetimlerine uğrama sıklığı.

Av Den. Uğrama Sıklığı*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Hiç	23	19	0	38	28
1 Kez	2	3	0	7	9
2 Kez	7	12	0	38	25
3 Kez	6	6	0	3	3
4 Kez	3	5	0	0	0
5 Kez	0	0	0	0	0
5 den Fazla	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					237

*23 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 61: Eğitime göre av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.

Avcıların av hayatları boyunca av denetimine uğrama oranlarına baktığımızda soruyu cevaplayanların çoğunluğu hiç denetime uğramamıştır. İki defa denetime uğrayan avcılar en fazla kişi ile lise ve üniversite düzeyinde eğitim almış avcılardan oluşmaktadır. 3

defadan fazla olmak üzere sadece okuma yazma seviyesindeki avcılar ile ilkokul seviyesinde eğitim almış avcı bireylerden oluşmaktadır. 4 defadan fazla denetime uğramış avcı bireylere çalışmalarımız sırasında rastlanılmamıştır. Ortaokul seviyesinde eğitim almış avcılar ise bu soruya cevap vermemişlerdir.

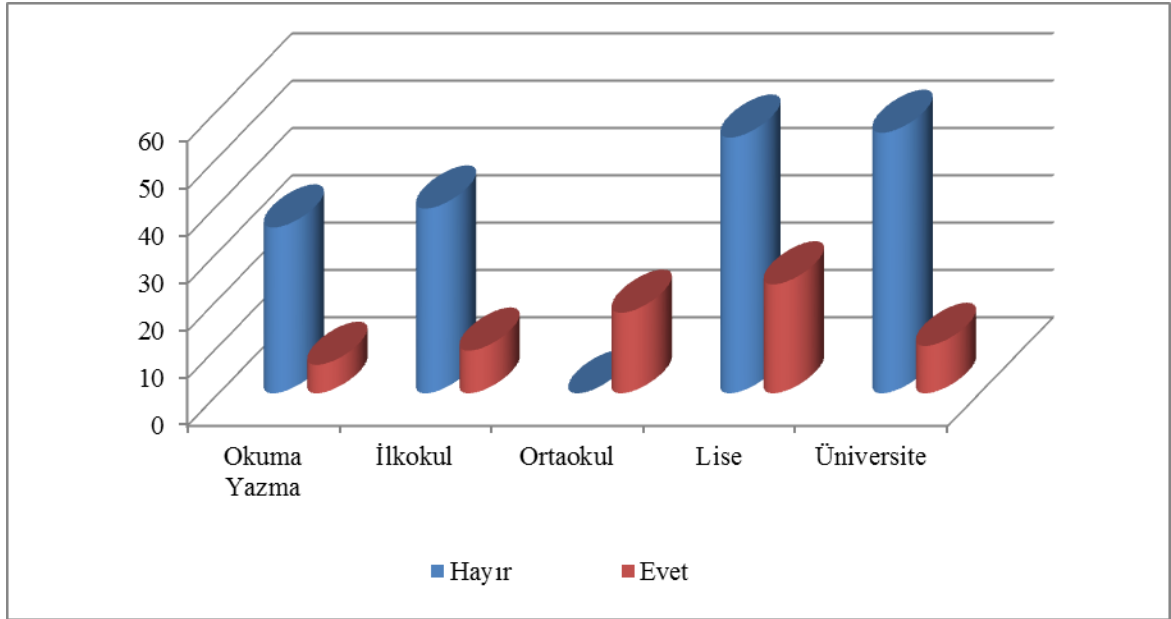
4.2.2.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu

Avcıların eğitim durumlarına göre av cezasına maruz kalma durumuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 63 ve Şekil 62’de verilmiştir.

Tablo 63: Eğitime göre av cezasına maruz kalma durumu.

Av Cezasına Maruz Kalma*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Hayır	35	39	0	54	55
Evet	6	9	17	23	10
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 62: Eğitime göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.

Denetimler sonucunda av cezası alan toplam avcı sayısı 65 kişi olarak tespit edilmiştir. Ortaokul seviyesinde ankete katılan tüm bireyler av cezasına maruz kaldıklarını belirtmişlerdir. En çok av cezasına çarptırılan grup ise lise seviyesinde eğitim almış

avcılardan oluşmaktadır. En az av cezasına uğrayan grup ise altı kişi ile okuma yazma seviyesinde olan avcı bireylerdir.

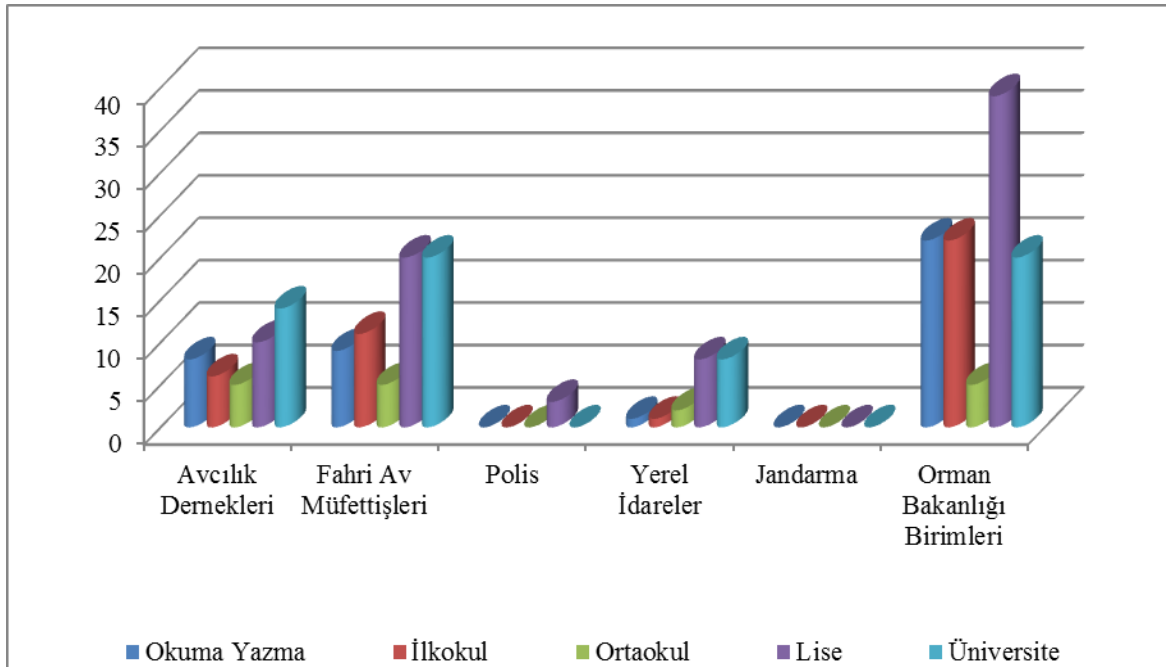
4.2.2.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?

Avcıların eğitim durumlarına göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 64 ve Şekil 63’te verilmiştir.

Tablo 64: Eğitime göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.

Denetimleri Kimler Yapmalı*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Avcılık Dernekleri	8	6	5	10	14
Fahri Av Müfettişleri	9	11	5	20	20
Polis	0	0	0	3	0
Yerel İdareler	1	1	2	8	8
Jandarma	0	0	0	0	0
Orman Bakanlığı Birimleri	22	22	5	39	20
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					239

*21 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 63: Eğitime göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna verilen cevapların dağılımı.

Genel olarak av denetimlerini orman bakanlığı birimlerini isteyen avcılar en fazla kişi sayısı ile lise düzeyinde (39 kişi) olan avcılardır. Onu takiben 22 kişi ile okuma yazma ve yine 22 kişi ile ilkokul seviyesinde avcılar istemektedir. Denetimi fahri av müfettişlerinin yapmasını isteyen 20 kişi lise ve 20 kişi üniversite seviyesinde eğitim düzeyine sahip olmak üzere toplam 40 avcı bireyden oluşmaktadır. Polisin av denetimi yapmasını isteyen 3 kişi ise yine lise seviyesinde eğitim alan bireyler içindedir.

4.2.2.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler

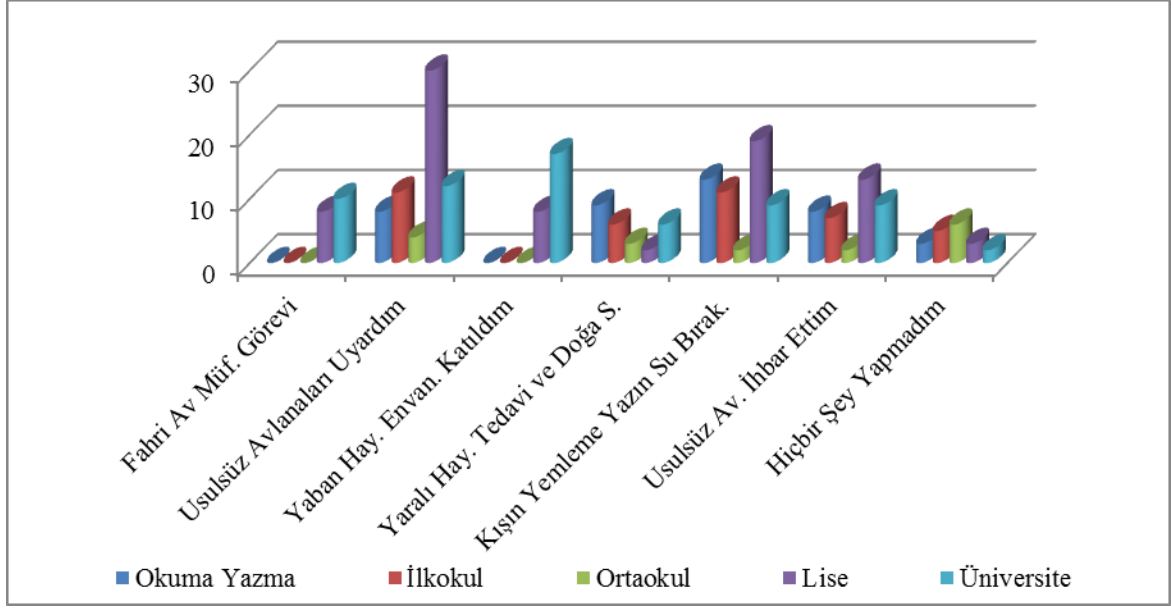
Avcıların eğitim durumlarına av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlere ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 65 ve Şekil 64’de verilmiştir.

Tablo 65: Eğitime göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

Korumaya Yönelik Faaliyet*	Okuma Yazma	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Fahri Av Müfettişliği Görevi	0	0	0	8	10
Usulsüz Avlananları Uyardım	8	11	4	30	12
Yaban Hay. Envan. Katıldım	0	0	0	8	17
Yaralı Hay. Tedavi ve Doğa S.	9	6	3	2	6
Kışın Yemleme Yazın Su Bırak.	13	11	2	19	9
Usulsüz Av. İhbar Eттіm	8	7	2	13	9
Hiçbir Şey Yapmadım	3	5	6	3	2
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:					246

*14 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların av yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlerinden fahri av müfettişliği görevini 10 kişi ile üniversite ve 8 kişi ile lise seviyesinde eğitim almış avcı bireyler oluşturmaktadır. Yaban hayatı envanterine en fazla rağbet 17 kişi ile üniversite seviyesinde eğitim almış bireylerken, usulsüz avlananları en fazla uyaran avcı grubu ise 30 kişi ile lise seviyesinde eğitim görmüş katılımcılardan oluşmaktadır. Yaban hayvanlarının korunmasına yönelik kışın yapılan yemleme ve yazın yapılan su bırakma işlevini bir görevmiş gibi yapan iki kesim vardır. Bunlar sırasıyla 19 kişi ile lise ve 13 kişi ile okuma yazma seviyesinde avcılardan oluşmaktadır.

Şekil 64: Eğitime göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

4.2.3 Mesleğe Göre Değerlendirmeler

Avcıların meslek grupları belirlenmiş olup meslek gruplarına göre avcılarının belli sorulara verdikleri cevapların irdelenmesi amaçlanmıştır.

4.2.3.1 Avlanma Nedenleri

Avcıların meslek gruplarına göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 66 ve Şekil 65'te verilmiştir.

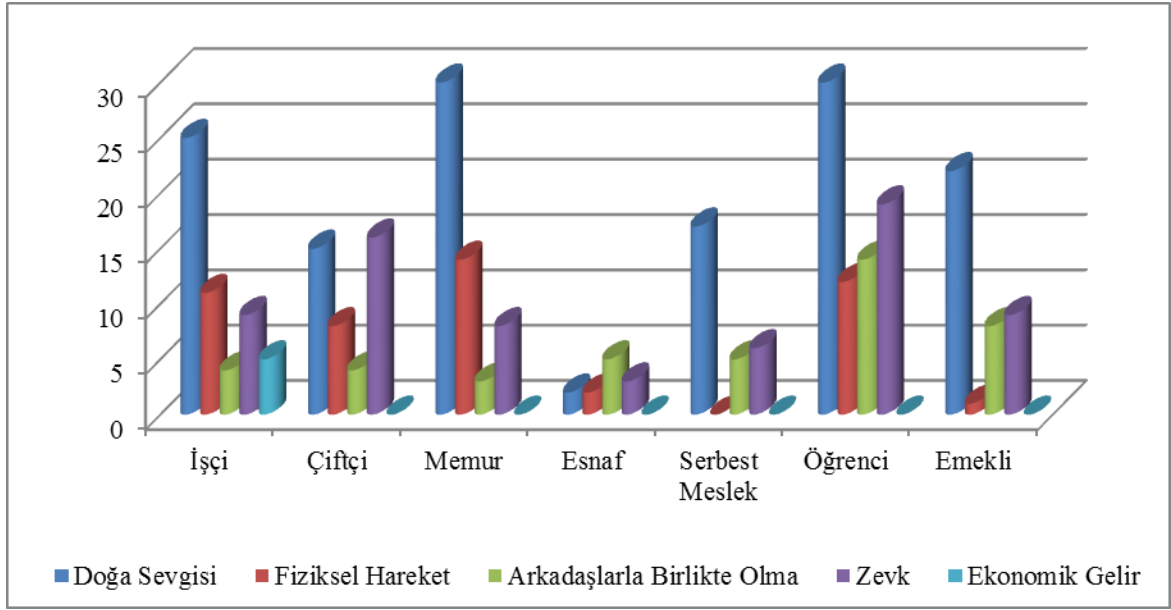
Tablo 66: Meslek gruplarına göre avlanma nedenleri.

Avlanma Nedenleri*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Doğa Sevgisi	25	15	30	2	17	30	22
Fiziksel Hareket	11	8	14	2	0	12	1
Arkadaşlarla Bir. Olma	4	4	3	5	5	14	8
Zevk	9	16	8	3	6	19	9
Ekonomik Gelir	5	0	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							307

*47 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Meslek gruplarına göre memur ve öğrenciler eşit sayıda doğa sevgisini işaretlerken onları sırasıyla 25 kişi ile işçiler, 22 kişi ile emekli grubundaki avcı bireylerin izlediği Tablo

4.64’de görülmektedir. Fiziksel hareket amaçlı avlanma nedenini en fazla işaretleyenler ise 14 kişi ile memur grubu olmuştur. Bunun sebebini ise memuriyet hayatında uzun süre masa başında kalmalarından dolayı hareket etmek amacı ile ava çıkmanın iyi olduğunu düşünceleri olarak yorumlanmıştır. Serbest meslek ve emekli grubu ise avlanma nedeni olarak fiziksel hareketi tercih etmemişlerdir. Arkadaşlarla birlikte olma isteği en fazla öğrenci grubunda görülmektedir. Bunun da sebebi sosyal aktivitenin öğrenciler içinde daha fazla olmasından kaynaklanmaktadır. Ekonomik gelir elde etme amaçlı avlanma ise dikkate değer ölçüde değildir.

Şekil 65: Meslek gruplarına göre avlanma nedenlerinin dağılımı.

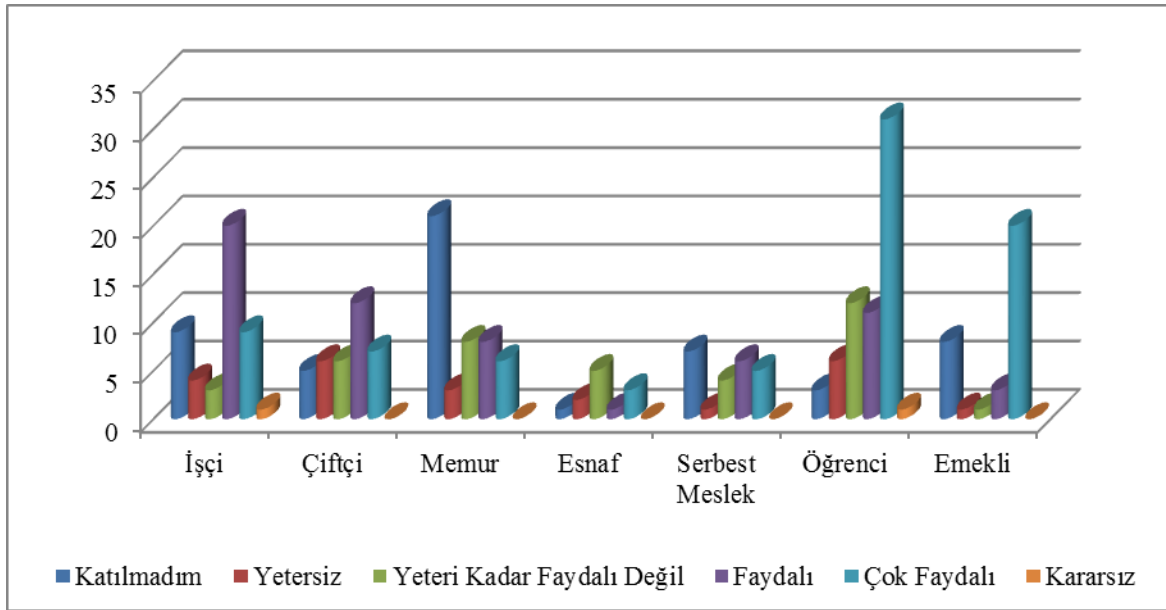
4.2.3.2 Eğitim Kursunun Değerlendirilmesi

Avcıların meslek gruplarına göre eğitim kursunun faydalı olup olmamasına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 67 ve Şekil 66’da verilmiştir.

Bu konuda dikkati çeken en önemli kısım eğitim kursuna katılmayanların en çok memur kesimindeki avcılardan oluşmasıdır. Ayrıca memur kesimini oluşturan avcılardan eğitim kursunu faydalı veya çok faydalı bulanların sayısı 14 kişi ile sınırlı kalmıştır. İşçi sınıfı avcılar ise kursun faydalı olduğunu ifade ederken, öğrenci grubu avcılardan 31’i eğitim kurslarını çok faydalı bulmuşlardır. Emeklilerin de eğitim kurslarını çok faydalı buldukları görülmektedir.

Tablo 67: Meslek gruplarına göre kursların durumu.

Eğitim Kursu Faydalı mı?	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Katılmadım	9	5	21	1	7	3	8
Yetersiz	4	6	3	2	1	6	1
Yeteri Kadar Faydalı Değil	3	6	8	5	4	12	1
Faydalı	20	12	8	1	6	11	3
Çok Faydalı	9	7	6	3	5	31	20
Kararsız	1	0	0	0	0	1	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							260

Şekil 66: Meslek gruplarına göre kursların durumunun değerlendirilmesi.

4.2.3.3 Av Hayvanı Tercihleri

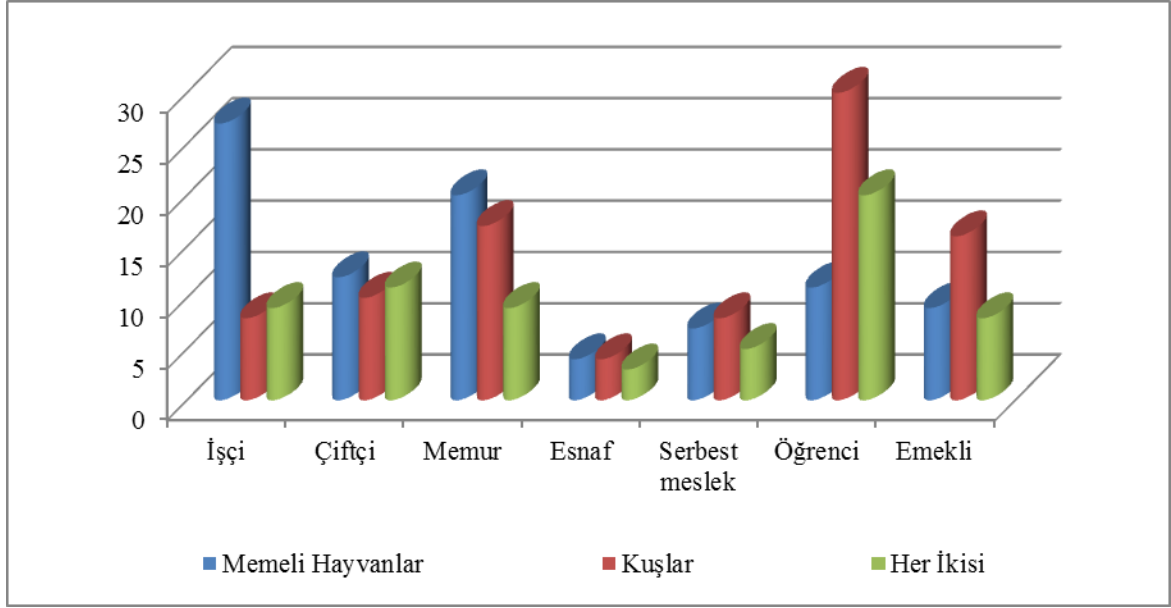
Avcıların meslek gruplarına göre av tercihlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 68 ve Şekil 67'de verilmiştir.

Tablo 68: Meslek gruplarına göre av tercihleri.

Av Tercihleri*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Memeli Hayvanlar	27	12	20	4	7	11	9
Kuşlar	8	10	17	4	8	30	16
Her İki	9	11	9	3	5	20	8
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Avcıların av hayvanları tercihlerine baktığımızda işçilerin memeli hayvanları daha çok tercih ettikleri, öğrencilerin ise tercihlerini kuşlar yönünde yaptığını görmekteyiz. Çiftçilerin, serbest meslek ve esnaf gruplarındaki avcıların memeli hayvanları ve kuşları neredeyse eşit oranda tercih ettiği görülmektedir. Emekli grubundaki avcılar ise daha çok olarak kuşları avlamayı tercih etmektedirler.

Şekil 67: Meslek gruplarına göre av tercihleri durumu.

4.2.3.4 Avlak Tipleri

Avcıların meslek gruplarına göre tercih ettikleri avlak tiplerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 69 ve Şekil 68’de verilmiştir.

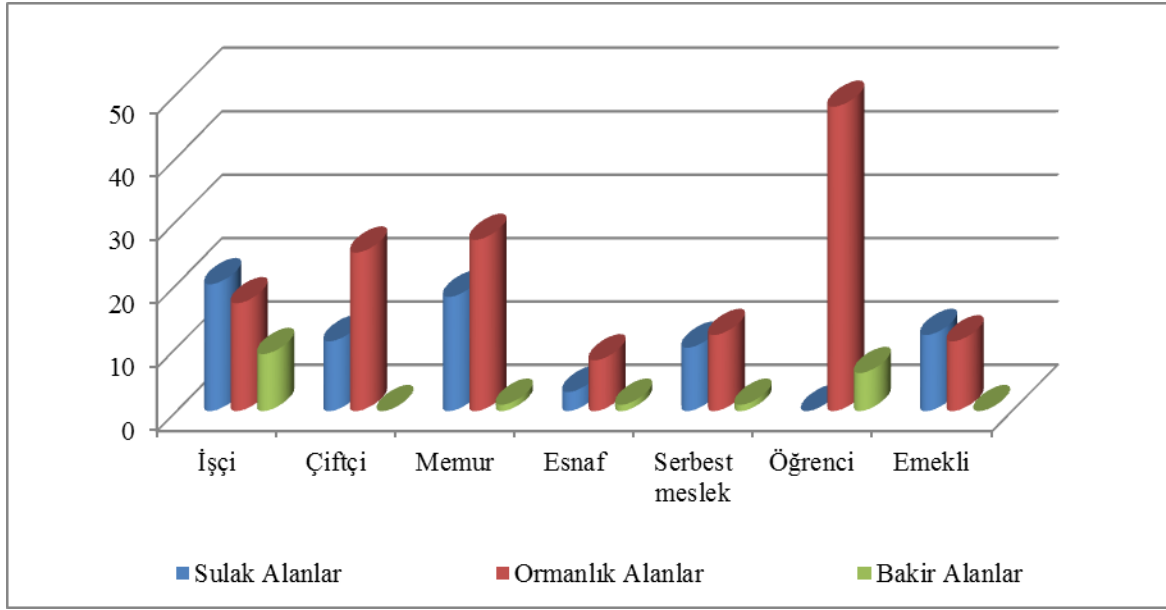
Tablo 69: Meslek gruplarına göre avlak tipleri seçimi.

Avlak Tipleri*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Sulak Alanlar	20	11	18	3	10	0	12
Ormanlık Alanlar	17	25	27	8	12	48	11
Bakir Alanlar	9	0	1	1	1	6	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							240

*20 avcı cevap vermemiştir.

Avlak tipleri incelendiğinde bu soruya cevap veren öğrencilerin tamamına yakını ormanlık alanlarda avlanmayı tercih etmektedirler. Emeklilerin ve serbest meslekle uğraşan avcılarının

sulak alanlar ve ormanlık alanlarda avlanmayı tercih ettikleri görürken, bakir alanları daha ziyade işçi gurubunda avcıların tercih ettiği görülmektedir. İşçi gurubundaki avcıların bakir alanları tercih etmelerinin en önemli sebebi ise bakir alanlarda daha büyük av hayvanlarını bulabilme olasılığından kaynaklanmaktadır. Bu durum işçi gurubunun memeli av hayvanları tercihi ile de uyum göstermektedir.

Şekil 68: Meslek gruplarına göre avlak tiplerinin seçimi.

4.2.3.5 Avlanma Sıklığı

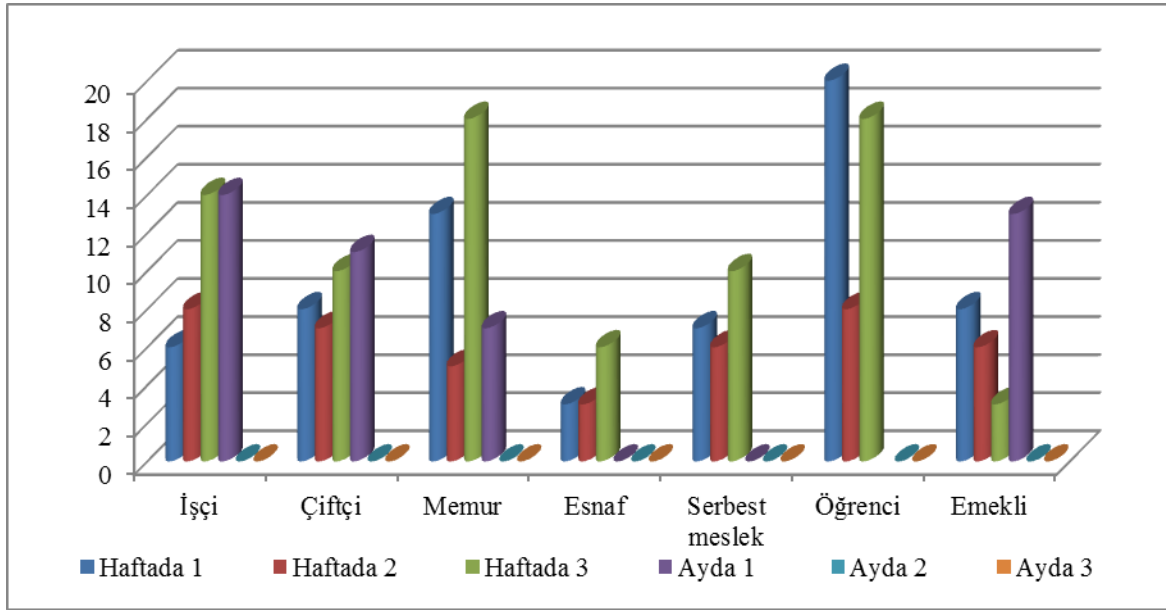
Avcıların meslek gruplarına göre avlanma sıklıklarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 70 ve Şekil 69'da verilmiştir.

Haftada en az 1 defa ava çıkanlardan öğrenci grupları 20 kişi ile birinci, memur sınıfı avcılar 13 kişi ikinci, çiftçi ve emekli grubundaki avcılar ise 8'er kişi olmak üzere toplam üçüncü sırada yer almıştır. Haftada en az iki defa ava çıkanlar ise 8'er kişi ile işçi ve öğrenci gruplarındaki avcılardan oluşmaktadır. Genel olarak yöre halkı haftada üç defa ava çıkmayı tercih etmektedirler. Ayda 2 veya 3 defa ava çıkan avcılara çalışmalar sırasında rastlanılmamıştır.

Tablo 70: Meslek gruplarına göre avlanma sıklığı.

Av Sıklığı*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Haftada 1	6	8	13	3	7	20	8
Haftada 2	8	7	5	3	6	8	6
Haftada 3	14	10	18	6	10	18	3
Ayda 1	14	11	7	0	0	0	13
Ayda 2	0	0	0	0	0	0	0
Ayda 3	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							232

*28 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 69: Meslek gruplarına göre avlanma sıklığının dağılımı.

4.2.3.6 Avlanma Günleri

Avcıların meslek gruplarına göre avlanma günleri tercihine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 71 ve Şekil 70’te verilmiştir.

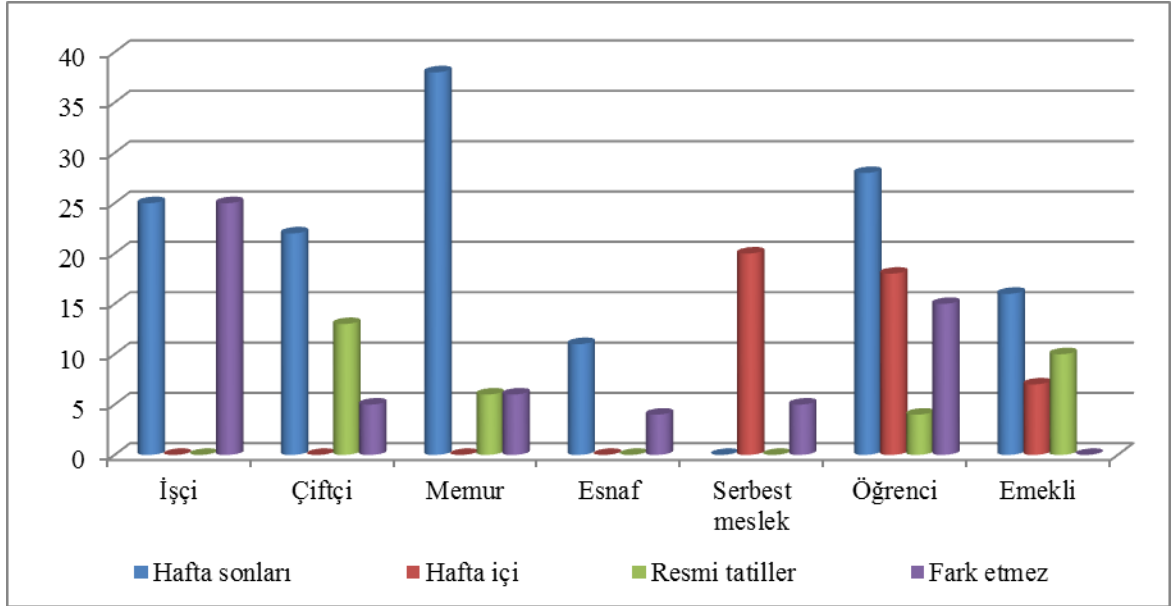
Avlanma günleri irdelendiğinde serbest meslek gurubu hariç tüm meslek guruplarındaki avcıların çoğunlukla hafta sonları avlanmayı tercih ettikleri görülmektedir. Serbest meslek grubundaki avcıların ise hafta içi günleri avlanmak için seçmektedirler. Resmi tatillerde ise işçi, esnaf ve serbest meslek grubundaki avcılar avlanmamayı seçerken; diğer gruplardaki avcıların az da olsa resmi tatillerde de avlanmayı tercih ettikleri göze çarpmaktadır. Ayrıca

işçi sınıfındaki avcıların %50'sinin avlanma günlerinde ayırım yapmadıkları gözlemlenebilir.

Tablo 71: Meslek gruplarına göre avlanma günleri tercihi.

Avlanma Günleri*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Hafta sonları	25	22	38	11	0	28	16
Hafta içi	0	0	0	0	20	18	7
Resmi tatiller	0	13	6	0	0	4	10
Fark etmez	25	5	6	4	5	15	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							278

*18 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Şekil 70: Meslek gruplarına göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.

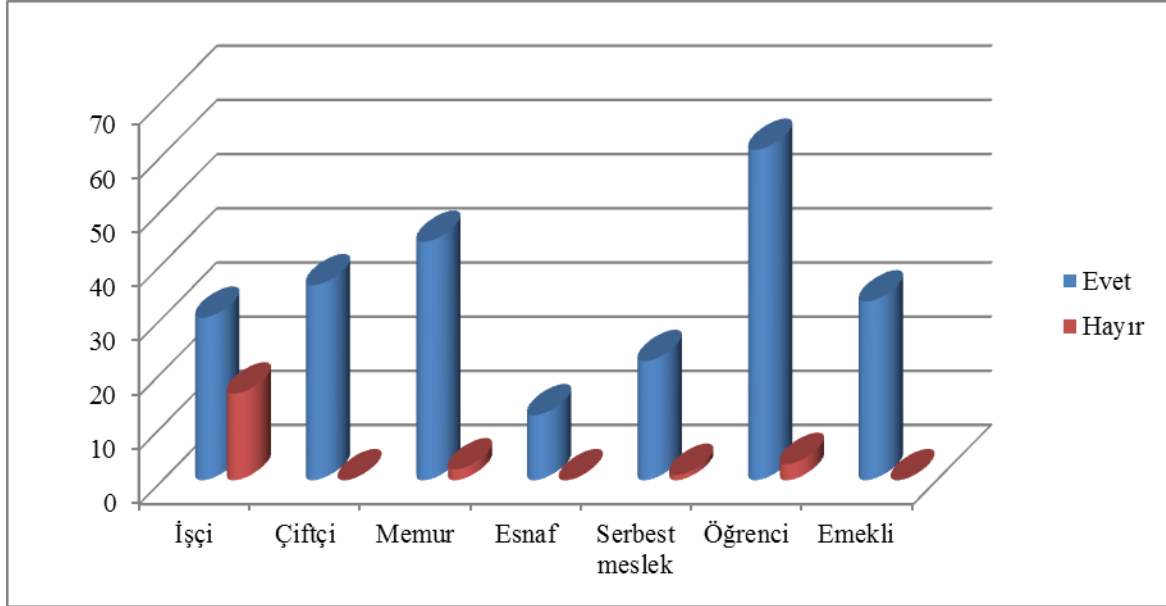
4.2.3.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler

Avcıların meslek gruplarına göre avlanmanın yasak olduğu yerleri bilip bilmeme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 72 ve Şekil 71'de verilmiştir.

İşçi gurubu hariç tüm meslek gurubundaki avcılarının avlanmanın yasak olduğu yerleri bildikleri görülmektedir. Ancak işçi sınıfı avcılarının üçte birlik kısmının avlanmanın yasak olduğu yerleri bilmedikleri görülmektedir.

Tablo 72: Meslek gruplarına göre yasak olan yerler.

Yasak Olan Yerler	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Evet	30	36	44	12	22	61	33
Hayır	16	0	2	0	1	3	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							260

Şekil 71: Meslek gruplarına göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.

4.2.3.8 Devlet Kurumları İle İrtibat

Avcıların meslek gruplarına göre devlet kurumları ile irtibata geçebilme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 73 ve Şekil 72’de verilmiştir.

Avcıların DKMP ile kolay irtibat kurabilme oranlarına baktığımızda; işçi, çiftçi, memur ve öğrenci avcı grupları bu kurum ile kolay iletişime geçtiklerini belirtirken esnaf, serbest meslek ve emekli grubundaki avcılar iletişim kopuklukları yaşadıklarını ve sağlıklı iletişim kuramadıklarını belirtmişlerdir.

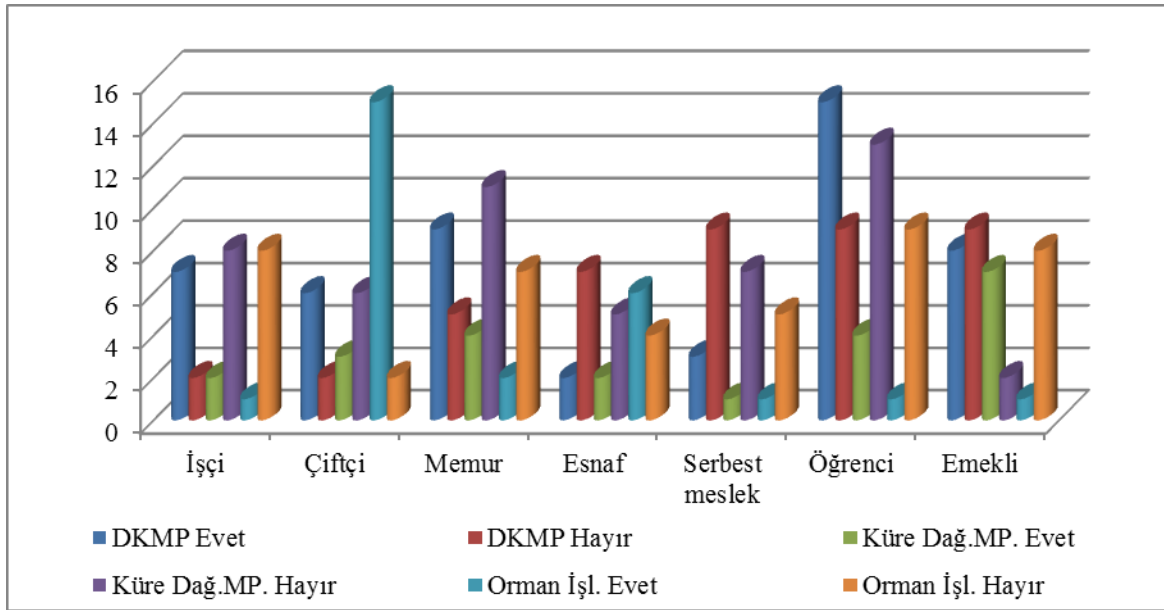
Tablo 73: Meslek gruplarına göre devlet kurumları ile irtibat.

Devlet Kurumları ile İrtibat*		İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
DKMP	Evet	7	6	9	2	3	15	8
	Hayır	2	2	5	7	9	9	9
KDMP	Evet	2	3	4	2	1	4	7
	Hayır	8	6	11	5	7	13	2
Orman İşletmesi	Evet	1	15	2	6	1	1	1
	Hayır	8	2	7	4	5	9	8
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı								238

*22 avcı cevap vermemiştir.

KDMP Müdürlüğüne baktığımızda ise emekli grubu avcılarının bu kurum ile iletişim kurabildiklerini belirtirken, diğer tüm gruplarda iletişimin neredeyse hiç olmadığı görülmektedir.

Orman işletmeleri ile olan ilişkiler açısından durum çiftçiler yönünden olumlu iken diğer gruplarda KDMP'deki durumlar ile paralellik olduğu açıkça görülmektedir.

Şekil 72: Meslek gruplarına göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.

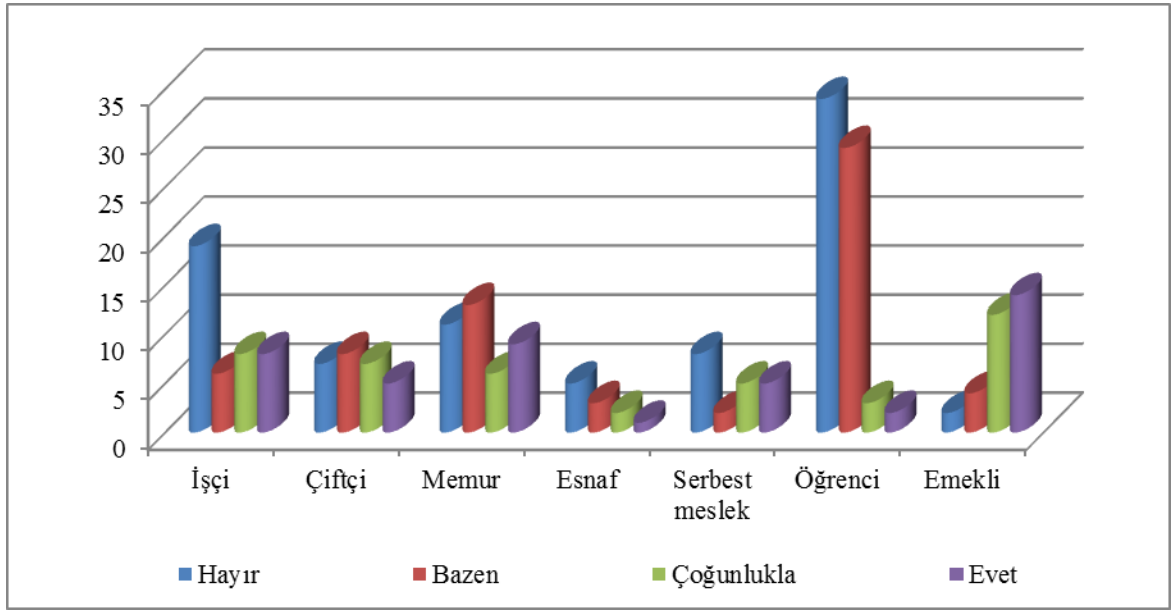
4.2.3.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi

Avcıların meslek gruplarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 74 ve Şekil 73'te verilmiştir.

Tablo 74: Meslek gruplarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.

Avcı Der. İhtiyaç Duyma*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Hayır	19	7	11	5	8	34	2
Bazen	6	8	13	3	2	29	4
Çoğunlukla	8	7	6	2	5	3	12
Evet	8	5	9	1	5	2	14
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							238

*22 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 73: Meslek gruplarına göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.

Mesleği işçi olan avcılardan 19'u avcılık derneklerine ihtiyaç duymazken, ihtiyaç duyanların sayısı 8 kişide kalmıştır. Çiftçiler ve memurların birçoğu ise bazen avcılık ve atıcılık derneklerine ihtiyaç duyduklarını belirtirken, öğrenci gruplarında ihtiyaç duymayan kişi sayısı otuz dörtlere kadar yükselmiştir. Diğer gruplara oranla derneklere emekli grubundaki avcıların daha çok ihtiyaç duydukları görülmektedir. Bunun en önemli sebebi

ise bu gurup avcılarının evde durmaktansa en azından birlikte olabileceğimiz bir yer olsun kanaatiyle derneklere ihtiyaç duydukları şeklinde yorumlanmıştır.

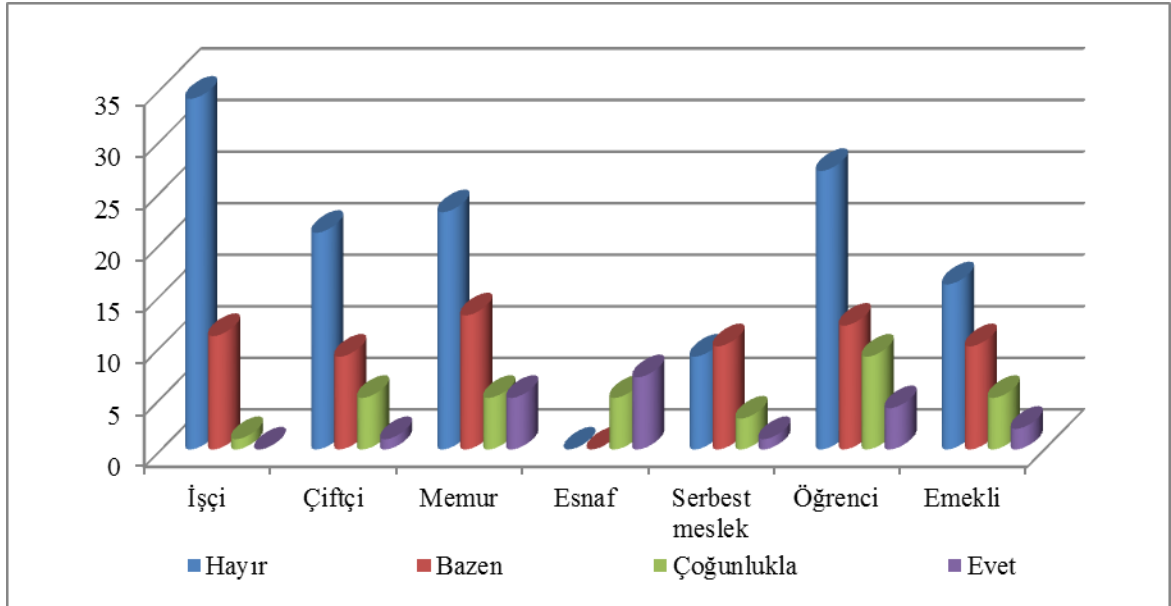
4.2.3.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu

Avcıların meslek gruplarına göre avcılık derneklerinin hizmet durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 75 ve Şekil 74’te verilmiştir.

Tablo 75: Meslek gruplarına göre avcılık dernekleri hizmet durumu.

Der. Hizmet Durumu*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli	
Hayır	34	21	23	0	9	27	16	
Bazen	11	9	13	0	10	12	10	
Çoğunlukla	1	5	5	5	3	9	5	
Evet	0	1	5	7	1	4	2	
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı								248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 74: Meslek gruplarına göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.

Derneklerin hizmet verme durumuna göre esnaf olan avcılar hizmetlerden oldukça memnunken işçi, çiftçi, memur ve öğrenci grubundaki avcılar avcılık ve atıcılık kulüplerinin hizmet durumlarını hiç beğenmemektedirler. Serbest meslekle uğraşan avcılar ise bazen hizmet durumlarının iyi olduğu kanısındadırlar. Çalışmalar sırasında birçok

avcının ortak kanısı derneklerin sadece MAK toplantısı ve av sezonu açılışlarında aktif olduğunu dile getirmişlerdir.

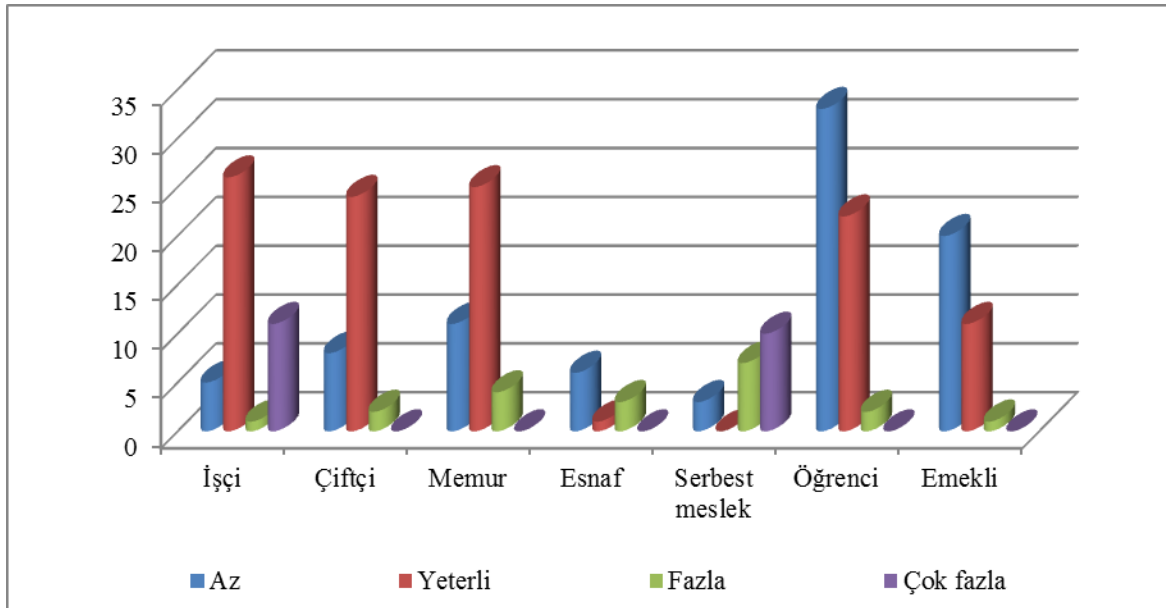
4.2.3.11 Av Denetimleri

Avcıların meslek gruplarına göre av denetimleri hakkında görüşlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 76 ve Şekil 75’te verilmiştir.

Tablo 76: Meslek gruplarına göre av denetimleri.

Av Denetimleri*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Az	5	8	11	6	3	33	20
Yeterli	26	24	25	1	0	22	11
Fazla	1	2	4	3	7	2	1
Çok fazla	11	0	0	0	10	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							236

*24 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 75: Meslek gruplarına göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.

Av denetimlerini öğrencilerden 33 kişi ve emeklilerden 20 kişi çok az bulurken, işçi (11 birey) ve serbest meslek (10 birey) grubundakiler çok fazla bulduklarını belirtmişlerdir. Serbest meslek grubundaki avcılarının tamamına yakını denetimlerin çok sık olduğunu

belirtmişlerdir. Çiftçi, memur ve öğrencilerin büyük çoğunluğu denetimleri yeterli bulmaktadır.

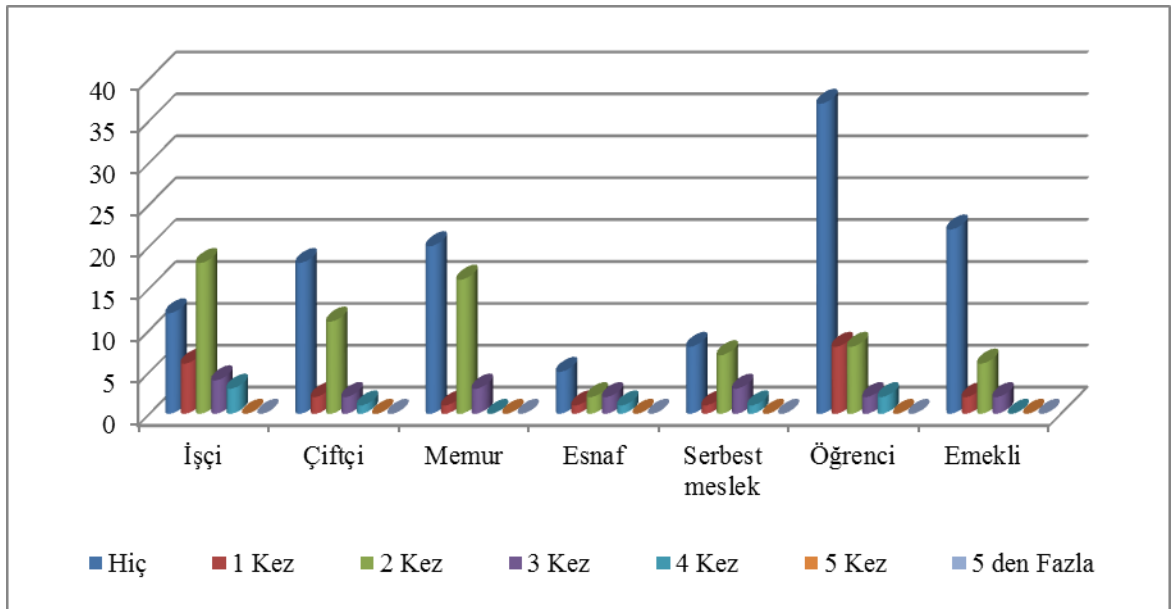
4.2.3.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı

Avcıların meslek gruplarına göre av denetimine uğrama sıklığına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 77 ve Şekil 76’da verilmiştir.

Tablo 77: Meslek gruplarına göre av denetimlerine uğrama sıklığı.

Av Den. Sıklığı*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest Meslek	Öğrenci	Emekli
Hiç	12	18	20	5	8	37	22
1 Kez	6	2	1	1	1	8	2
2 Kez	18	11	16	2	7	8	6
3 Kez	4	2	3	2	3	2	2
4 Kez	3	1	0	1	1	2	0
5 Kez	0	0	0	0	0	0	0
5 den Fazla	0	0	0	0	0	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı							237

*23 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 76: Meslek gruplarına göre av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.

Ankete katılan avcılar arasında 5 defa veya daha fazla denetime uğrayan avcı bulunmamaktadır. En fazla denetlenen avcıların işçi grubundan olduğu görülmektedir. Bu

soruya cevap veren tüm avcılarının yaklaşık %51'i hiç denetime uğramadığını belirtirken bunlarında %30'unu öğrenci grubundaki bireyler oluşturmaktadır. 2 defa denetime uğrayanların 18'i işçi grubu avcılarken, 2'si esnaf olan avcı grubu bireyleridir. Tablo incelediğinde her meslek gurubundaki avcılarının en az bir kez denetime uğradığı görülmektedir.

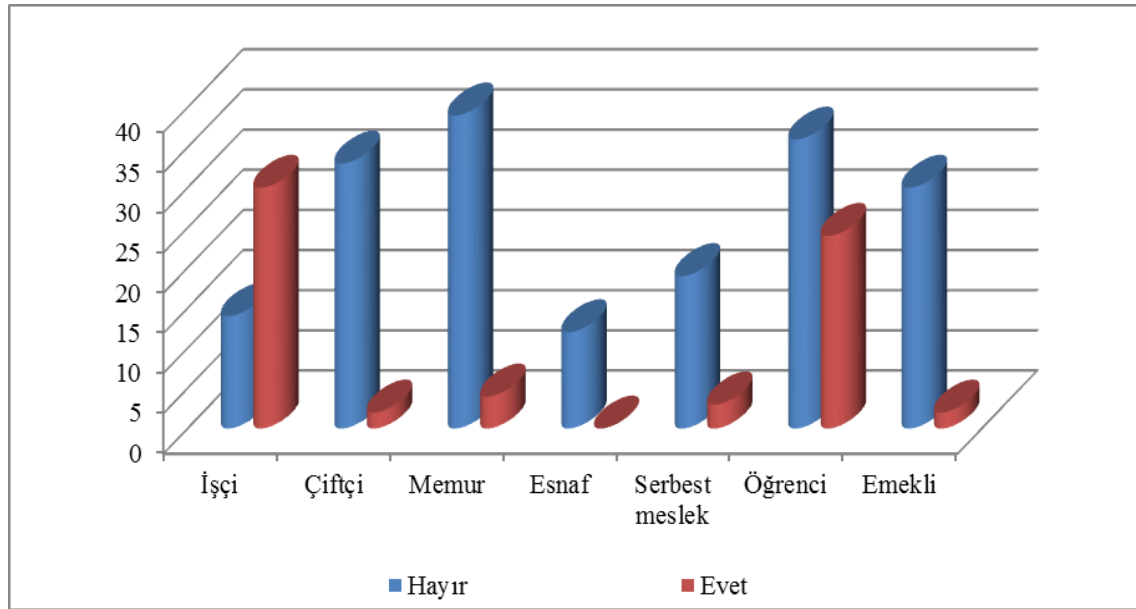
4.2.3.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu

Avcıların meslek gruplarına göre av cezasına maruz kalma durumuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 78ve Şekil 77'de verilmiştir.

Tablo 78: Meslek gruplarına göre av cezasına maruz kalma durumu.

Av Cezasına Maruz Kalma*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Hayır	14	33	39	12	19	36	30
Evet	30	2	4	0	3	24	2
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 77: Meslek gruplarına göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.

Ankete katılan işçi grubu avcılarının 30'u, öğrenci grubu avcılarının 24'ü, çiftçi grubu avcılarının 2'si emekli grubu avcılarının 2'si, memur grubu avcılarının 4'ü ve serbest meslek

grubu avcılarının 3'ü av cezasına maruz kalmıştır. Esnaf grubu avcılarının tamamının av cezasına uğramadıkları görülmektedir. Av cezalarına maruz kalanlara yöneltilen diğer bir soru ise “ne cezası aldınız?” yönünde olmasına rağmen, avcılarının %100'ü bu soruya cevap vermek istememişlerdir. Bunu sebebi olarak yörede kendi avcı gruplarından dışlanma korkusundan veya bazı avcılarının bu durumu kabullenememesinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

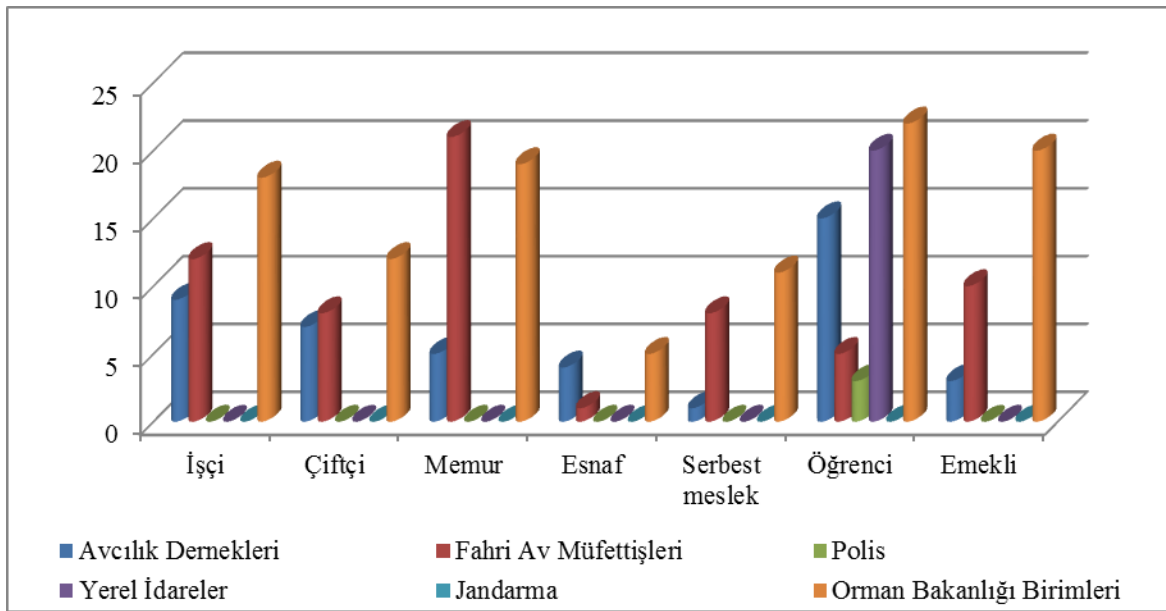
4.2.3.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalıdır?

Avcıların meslek gruplarına göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 79 ve Şekil 78’de verilmiştir.

Tablo 79: Meslek gruplarına göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.

Denetimleri Kimler Yap.*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Avcılık Dernekleri	9	7	5	4	1	15	3
Fahri Av Müfettişleri	12	8	21	1	8	5	10
Polis	0	0	0	0	0	3	0
Yerel İdareler	0	0	0	0	0	20	0
Jandarma	0	0	0	0	0	0	0
Orman Bakanlığı Birimleri	18	12	19	5	11	22	20
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							238

*22 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 78: Meslek gruplarına göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna verilen cevapların dağılımı.

Av denetimlerini avcılık ve atıcılık kulüplerinin yapmasını isteyenler en fazla öğrenci grubu avcılar oluşturmuştur. Fahri av müfettişlerinin denetim yapmasını isteyenlerin çoğunluğunu 21 kişi ile memur kesimi avcılar oluştururken, yerel idarelerin denetim yapmasını isteyen tek meslek gurubu ise öğrenci grubu avcılar olarak belirlenmiştir. Kolluk güçlerinin denetim yapmasını isteyenler ise yok denecek kadar az olup (%1,27), orman bakanlığı birimlerinin denetim yapmasını isteyenler ise yaklaşık %45 oranındadır. Bu soruya en yoğun ilgi emekli ve öğrenci grubu avcılarında olmaktadır.

4.2.3.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler

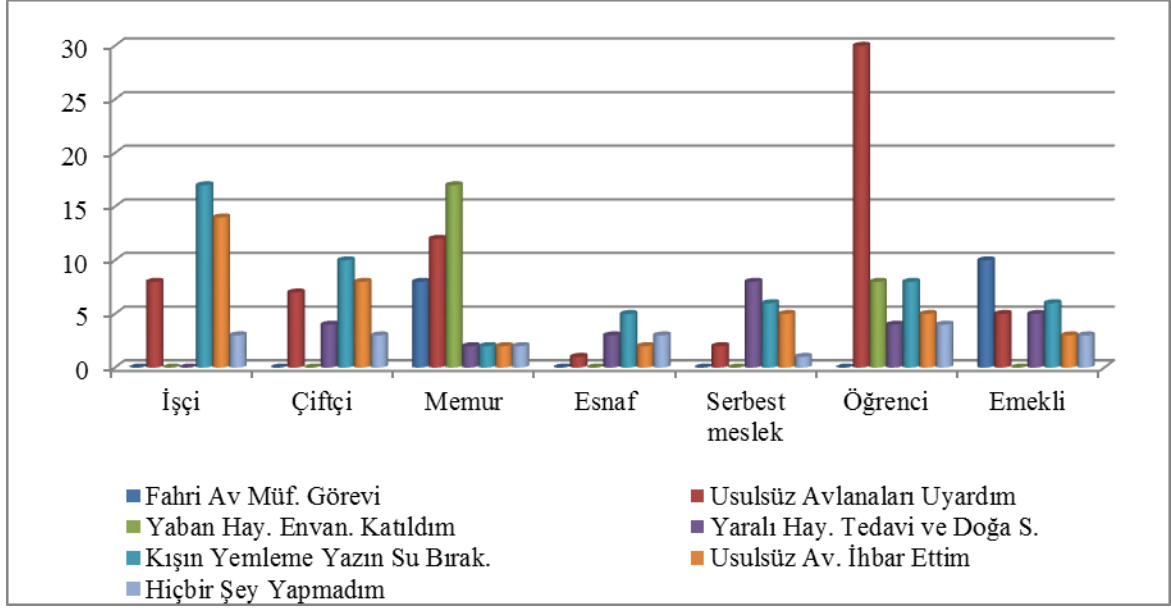
Avcıların meslek gruplarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlere ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 80 ve Şekil 79’da verilmiştir.

Tablo 80: Meslek gruplarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

Korumaya Yönelik Faaliyet*	İşçi	Çiftçi	Memur	Esnaf	Serbest meslek	Öğrenci	Emekli
Fahri Av Müf. Görevi	0	0	8	0	0	0	10
Usulsüz Avlananları Uyardım	8	7	12	1	2	30	5
Yaban Hay. Envan. Katıldım	0	0	17	0	0	8	0
Yaralı Hay. Tedavi ve Doğa S.	0	4	2	3	8	4	5
Kışın Yemleme Yazın Su Bırak.	17	10	2	5	6	8	6
Usulsüz Av. İhbar Ettim	14	8	2	2	5	5	3
Hiçbir Şey Yapmadım	3	3	2	3	1	4	3
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:							246

*14 avcı cevap vermemiştir.

Av ve yaban hayatının korunmasına yönelik yapılanlar içerisinde fahri av müfettişi olarak görev yapan 18 kişinin 8’i memur, 10’u emekli avcı grubunda olan bireylerdir. Usulsüz avlananları uyaran meslek gurupları sırasıyla 30 kişi ile öğrenci grubu, 12 kişi ile memur gurubu ve 8 kişi ile işçi gurubu avcılar oluşturmaktadır. Yaban hayatı envanterine yine memur ve öğrenci grubundan bireyler katılım gösterirken, diğer avcı gurupları envanter sorusunu boş bırakmışlardır. Kışın yemleme ve yazın doğaya su bırakma işini işçi ve çiftçi grubu avcılar çoğunlukla işletmişlerdir. Usulsüz avlananları ihbar edenler uyananlarla farklılık gösterip çoğunluk olarak işçi sınıfı avcı bireyelerine kaymıştır.

Şekil 79: Meslek gruplarına göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

4.2.4 Avcılık Belgesine Göre Değerlendirmeler

Avcılık belgesi olup olmamasına göre avcılarının vermiş olduğu cevaplar karşılıklı olarak irdelenmiştir.

4.2.4.1 Avlanma Nedenleri

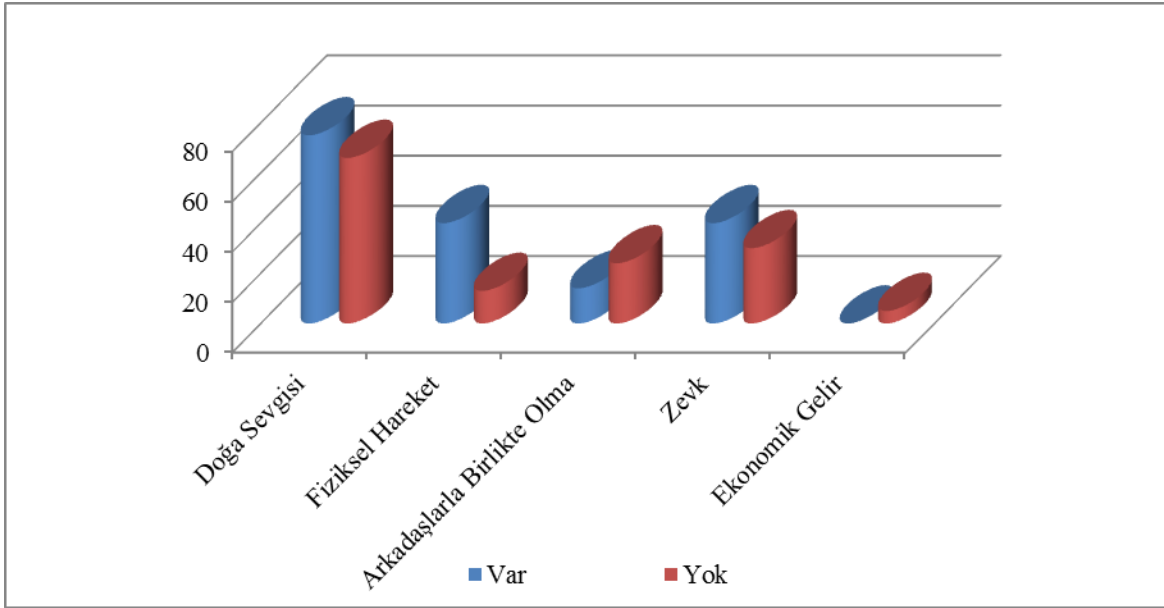
Avcıların avcılık belgesine göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 81 ve Şekil 80’de verilmiştir.

Avcılık belgesi olan avcılar, belgesiz avcılara göre doğa sevgisi, fiziksel hareket ve zevk için avlanma seçeneklerini daha çok tercih etmişlerdir. Avcılık belgesi olanlar için arkadaşlarla birlikte olma isteğinin daha geri planda kaldığı görülürken, bu durum avcılık belgesi olmayan avcılarda ön plana çıkmıştır. Avcılık belgesi olanlar ekonomik gelir için avlanma tercihi yapmazken avcılık belgesi olmayanlar ekonomik gelir için de avlanabileceklerini belirtmişlerdir.

Tablo 81: Avcılık belgesine göre avlanma nedenleri.

Avlanma Nedenleri*	Var	Yok
Doğa Sevgisi	75	66
Fiziksel Hareket	40	13
Arkadaşlarla Birlikte Olma	14	24
Zevk	40	30
Ekonomik Gelir	0	5
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		307

*23 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 80: Avcılık belgesine göre avlanma nedenlerinin dağılımı.

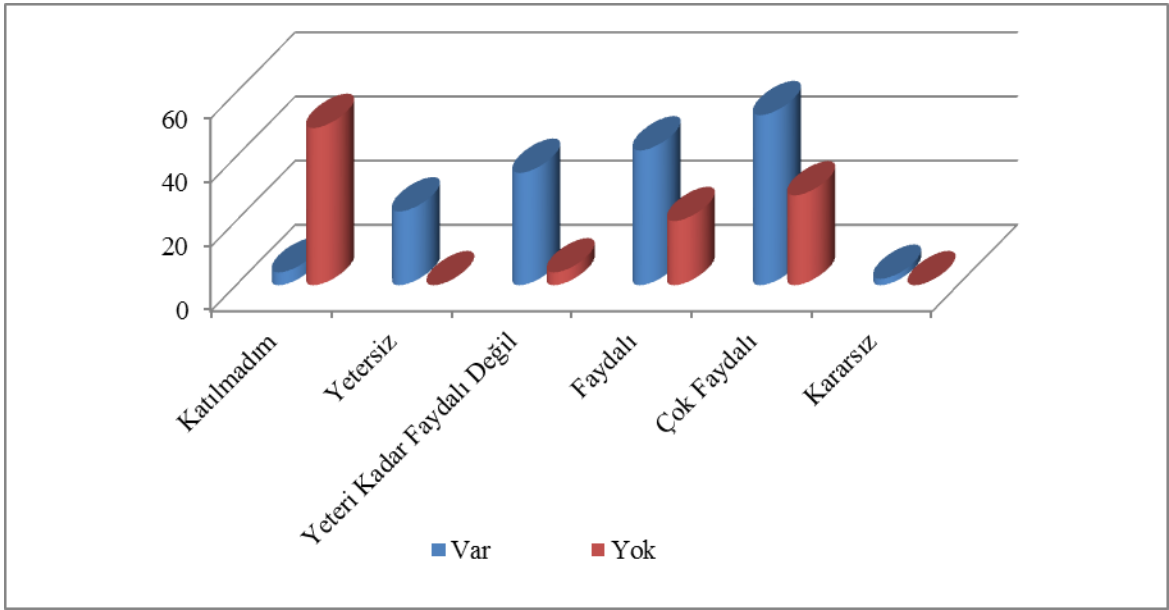
4.2.4.2 Eğitim Kursu Değerlendirmesi

Avcıların avcılık belgesine göre eğitim kursunun faydalı olup olmamasına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 82 ve Şekil 81’de verilmiştir.

Eğitim kursuna katılmayanların çoğunluğu avcılık belgesi olmayan avcılardan oluşmaktadır. Avcılık belgesi olup da kursu yetersiz bulan avcılarının sayısı 23’dür. Buna rağmen avcılık belgesi olmayan avcı bireylerden hiç kimse kursu yetersiz buldum seçeneğini işaretlememiştir. Eğitim kursunu faydalı bulan avcılık belgesi olan birey sayısı 53 iken belgesiz avcılarının sayısı 28 kişi civarında kalmıştır.

Tablo 82: Avcılık belgesine göre eğitim kursu değerlendirmesi.

Eğitim Kursu Değerlendirmesi	Var	Yok
Katılmadım	4	49
Yetersiz	23	0
Yeteri Kadar Faydalı Değil	35	4
Faydalı	42	20
Çok Faydalı	53	28
Kararsız	2	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:	260	

Şekil 81: Avcılık belgesine göre eğitim kurslarının değerlendirilmesi.

4.2.4.3 Av Tercihleri

Avcıların avcılık belgesine göre av tercihlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 83 ve Şekil 82’de verilmiştir.

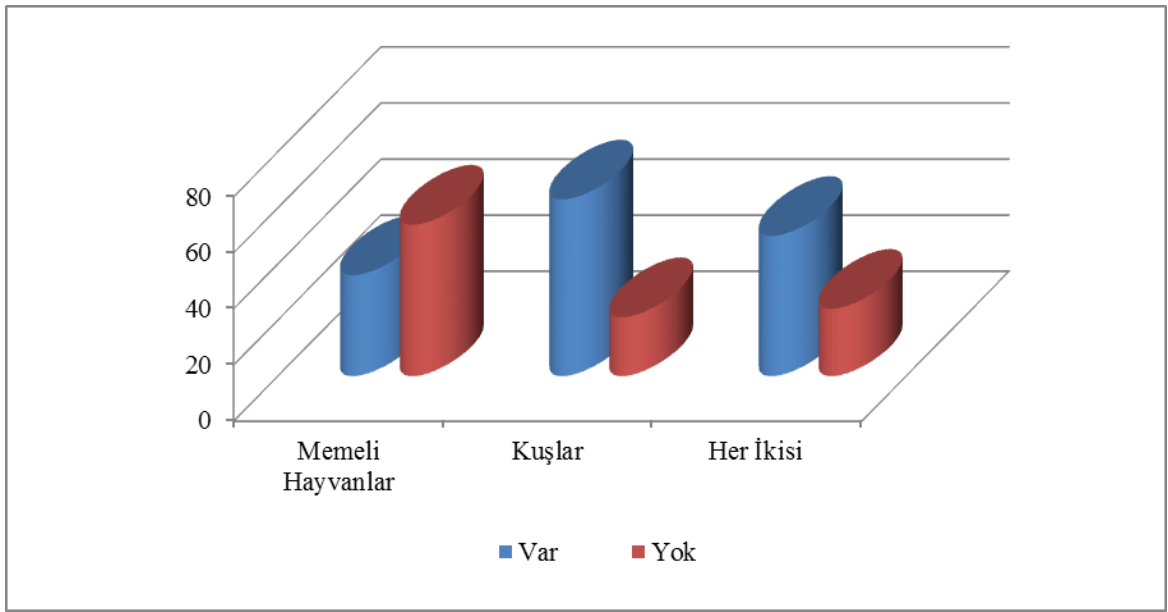
Belgeli avcılarının çoğunluğu av tercihi olarak kuş türlerini avlamak isterken, belgesiz avcılarda bu durum memeli hayvanlar yönündedir. Yine Tabloda görüleceği üzere her iki av tercihi için belgeli avcılarının fazla bir ayırım yapmadığı görülmektedir. Buna karşın belgesiz avcılar için bu yorumu yapmak yanlış olacaktır. Çünkü görüşmeler kapsamında

belgesiz avcılar kesin yargı ile konuşurken belgeli avcılar zamana ve yere göre av tercihlerinde değişiklik yapabileceklerini açıkça ifade etmişlerdir.

Tablo 83: Avcılık belgesine göre av tercihleri.

Av Tercihleri*	Var	Yok
Memeli Hayvanlar	36	54
Kuşlar	63	21
Her İkisi	50	24
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:	248	

*22 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 82: Avcılık belgesine göre av tercihleri durumu.

4.2.4.4 Avlak Tipleri

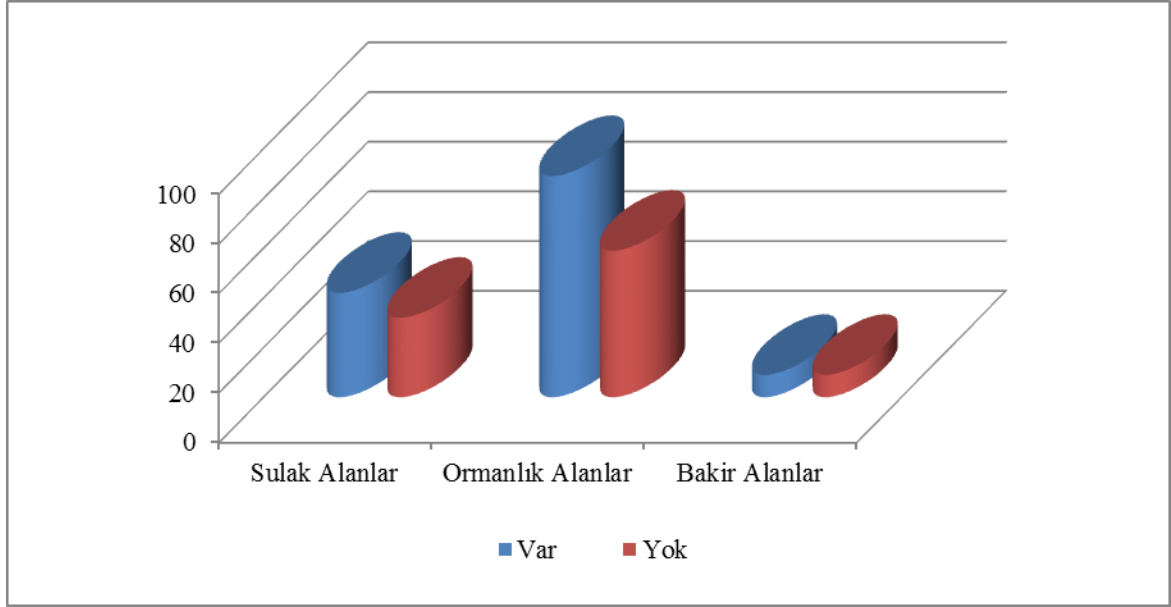
Avcıların avcılık belgesine göre tercih ettikleri avlak tiplerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 84 ve Şekil 83'te verilmiştir.

Avcılık belgesi olan avcılardan 89 kişi ormanlık alanları tercih ederken 42'si sulak alanları; belgesiz avlananlarda ise bu durum, 59 kişi ormanlık alanı tercih ederken 32'si avlanma için sulak alanları tercih etmiştir. Bakir alanlar için belgeli ve belgesiz avcılar aynı oranda tercih yapmışlardır.

Tablo 84: Avcılık belgesine göre avlak tipleri seçimi.

Avlak Tipleri*	Var	Yok
Sulak Alanlar	42	32
Ormanlık Alanlar	89	59
Bakir Alanlar	9	9
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:	240	

*20 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 83: Avcılık belgesine göre avlak tiplerinin seçimi.

4.2.4.5 Avlanma Sıklığı

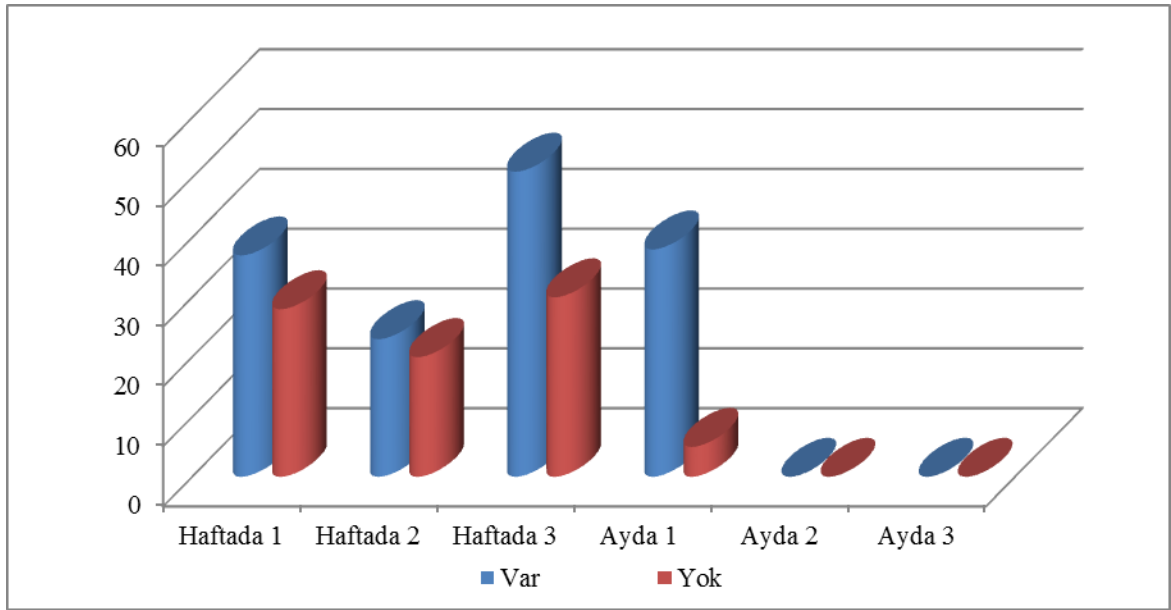
Avcıların avcılık belgesine göre avlanma nedenlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 85 ve Şekil 84'de verilmiştir.

Avcılık belgesi olan avcılarının 51'i haftada 3 defa ava çıktıklarını, 37'si haftada 1 defa ava çıkmanın yeterli olduğunu belirtmişlerdir. Belgeli avcılardan Ayda 1 defa ava çıkanların sayısı belgesiz avlanan avcı sayısının yaklaşık 7 katını oluşturmaktadır. Tüm belgeli veya belgesiz avcılardan ayda 2 veya ayda 3 defa ava çıkan bulunmamaktadır. Genel olarak en az ayda 1 kere tüm avcılarının ava çıktığı görülmektedir.

Tablo 85: Avcılık belgesine göre avlanma sıklığı

Av Sıklığı*	Var	Yok
Haftada 1	37	28
Haftada 2	23	20
Haftada 3	51	30
Ayda 1	38	5
Ayda 2	0	0
Ayda 3	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		232

*28 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 84: Avcılık belgesine göre avlanma sıklığının dağılımı.

4.2.4.6 Avlanma Günleri

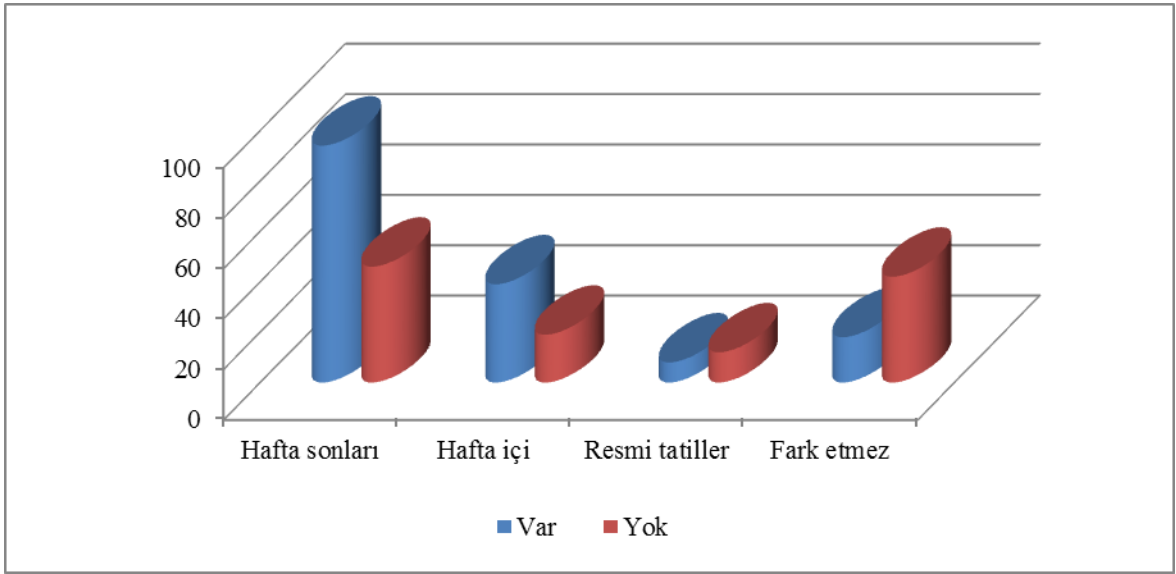
Avcıların avcılık belgesine göre avlanma günleri tercihine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 86 ve Şekil 85’te verilmiştir.

Avlanma günleri olarak belgeli avcılardan 94’ü hafta sonlarını tercih ederken, hafta içi günleri tercih edenler 39 kişide kalmıştır. Belgesiz avcılarda ise bu durum dağınık bir dağılım göstermektedir.

Tablo 86: Avcılık belgesine göre avlanma günleri tercihi.

Avlanma Günleri*	Var	Yok
Hafta sonları	94	46
Hafta içi	39	19
Resmi tatiller	8	12
Fark etmez	18	42
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		278

*18 avcı birden fazla cevap vermiştir.

Şekil 85: Avcılık belgesine göre avlanma günleri tercihinin dağılımı.

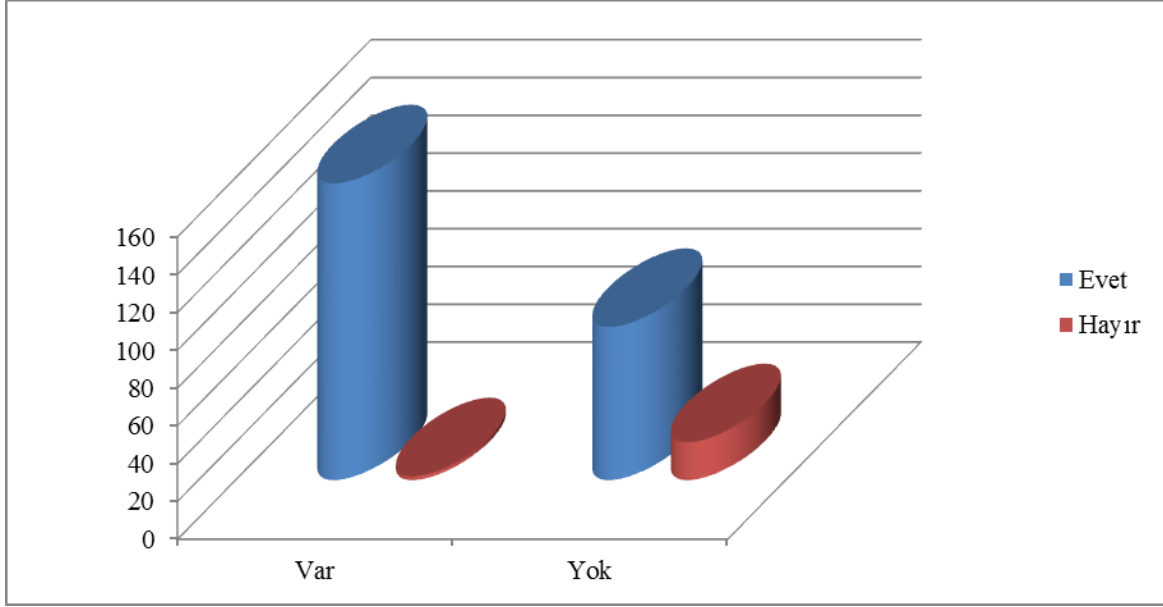
4.2.4.7 Avlanmanın Yasak Olduğu Yerler

Avcıların avcılık belgesine göre avlanmanın yasak olduğu yerleri bilip bilmeme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 87 ve Şekil 86'da verilmiştir.

Tablo 87: Avcılık belgesine göre yasak olan yerler.

Yasak Olan Yerler	Var	Yok
Evet	157	81
Hayır	2	20
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		260

Avlanmanın yasak olduğu alanları belgeli avcılardan sadece 2 kişi bilmediğini söylerken belgesiz avcılarda 20 kişi avlanmanın yasak olduğu alanları bilmediğini belirtmiştir. Genel olarak yöre avcılarının çoğu avlanmanın yasak olduğu yerleri çok iyi bildiklerini ifade etmişlerdir.

Şekil 86: Avcılık belgesine göre yasak olan yerlerin bilinip bilinmeme durumunun dağılımı.

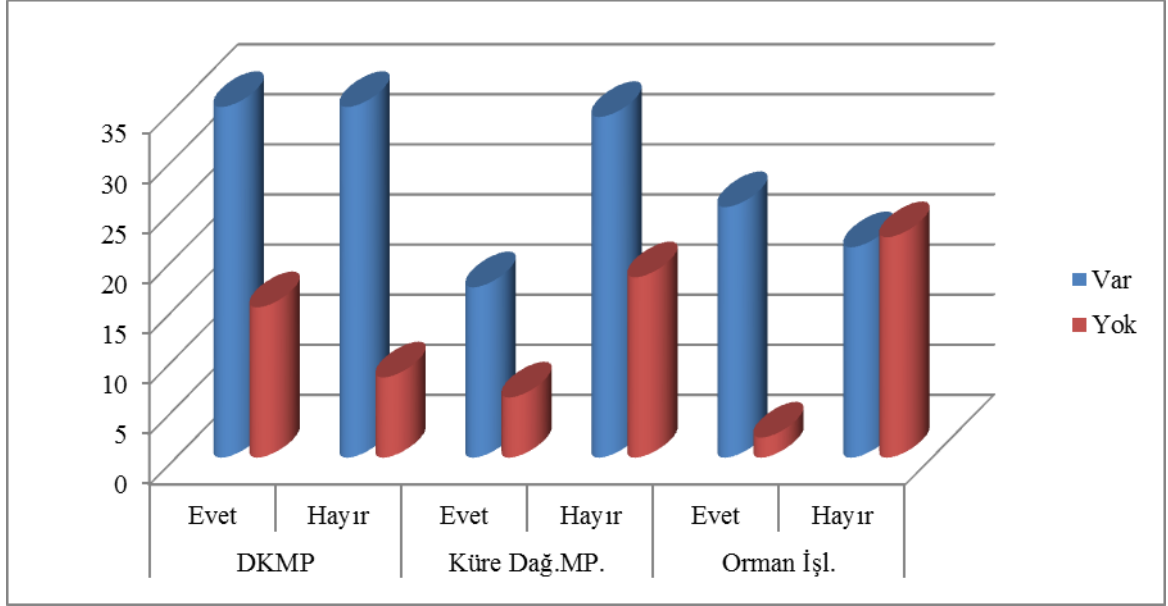
4.2.4.8 Devlet Kurumları İle İrtibat

Avcıların avcılık belgesine göre devlet kurumları ile irtibata geçebilme durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 88 ve Şekil 87’de verilmiştir.

Tablo 88: Avcılık belgesine göre devlet kurumları ile irtibat.

Devlet Kurumları İle İrtibat		Var	Yok	Toplam
DKMP	Evet	35	15	50
	Hayır	35	8	43
KDMP	Evet	17	6	23
	Hayır	34	18	52
Orman İşletmesi	Evet	25	2	27
	Hayır	21	22	43

Ankete katılan belgeli avcılarının yarısı DKMP ile iletişimi kolay sağladığını belirtirken diğer yarısı bu görüşe katılmamaktadır. Belgesiz avcılarda ise DKMP ile iletişim kuranların sayısı kuramayanların sayısının yaklaşık iki katıdır. Tabloyu incelediğimizde hem belgeli, hem de belgesiz avcılarının KDMP ile iletişim kurmakta zorlandıklarını görmekteyiz. Orman işletme ile iletişim kurma belgeli avcılarda neredeyse yarı yarıya iken, belgesiz avcılarda orman işletme ile iletişimin neredeyse yok denecek kadar azdır.

Şekil 87: Avcılık belgesine göre devlet kurumları ile irtibat kurma durumunu gösteren değerler.

4.2.4.9 Avcılık Derneklerine İhtiyaç Duyma Eğilimi

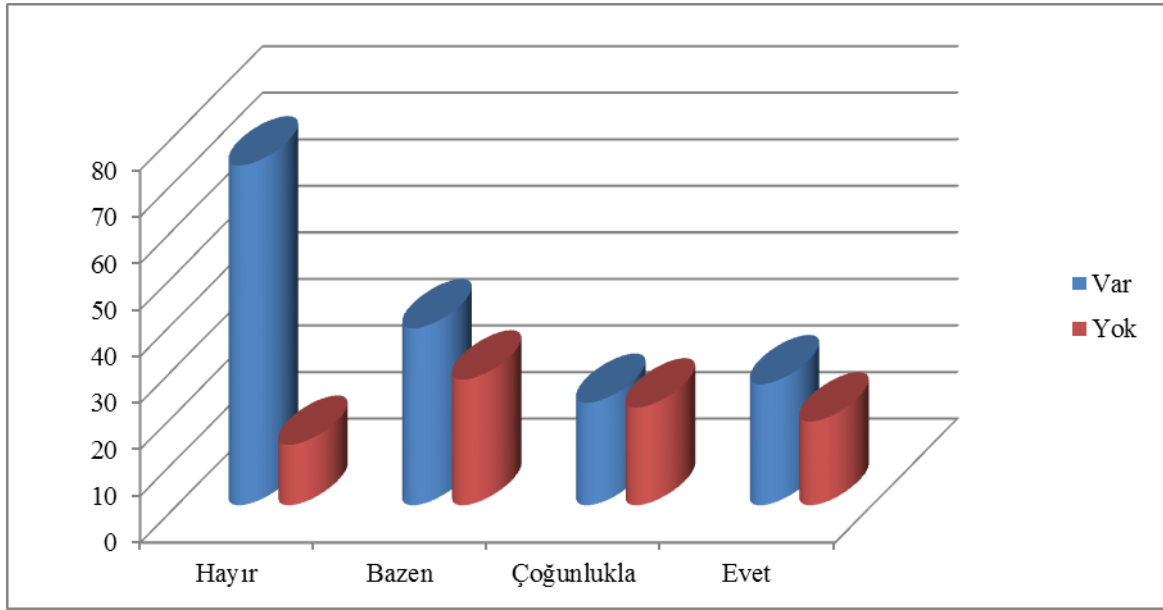
Avcıların avcılık belgesine göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 89 ve Şekil 88’de verilmiştir.

Belgeli avcılar avcılık derneklerine çoğunluk olarak ihtiyaç duymazken, belgesiz avcılar avcılık derneklerine ihtiyaç duymaktadırlar. Bunun sebebi ise belgesiz avcılarının avla ilgili haberlerden faydalanmak istemeleridir. Fakat belgesiz avcılarının %70’inin av hayatı boyunca bir kere belgeye sahip oldukları ve aslında av harçlarının pahalı olmasından ve denetim eksikliğinden avcılık belgesi almak istemediklerini anketler sırasında anlaşılmaktadır.

Tablo 89: Avcılık belgesine göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğilimi.

Avcı Der. İhtiyaç Duyma*	Var	Yok
Hayır	73	13
Bazen	38	27
Çoğunlukla	22	21
Evet	26	18
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		238

*22 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 88: Avcılık belgesine göre avcılık derneklerine ihtiyaç duyma eğiliminin dağılımı.

4.2.4.10 Avcılık Dernekleri Hizmet Durumu

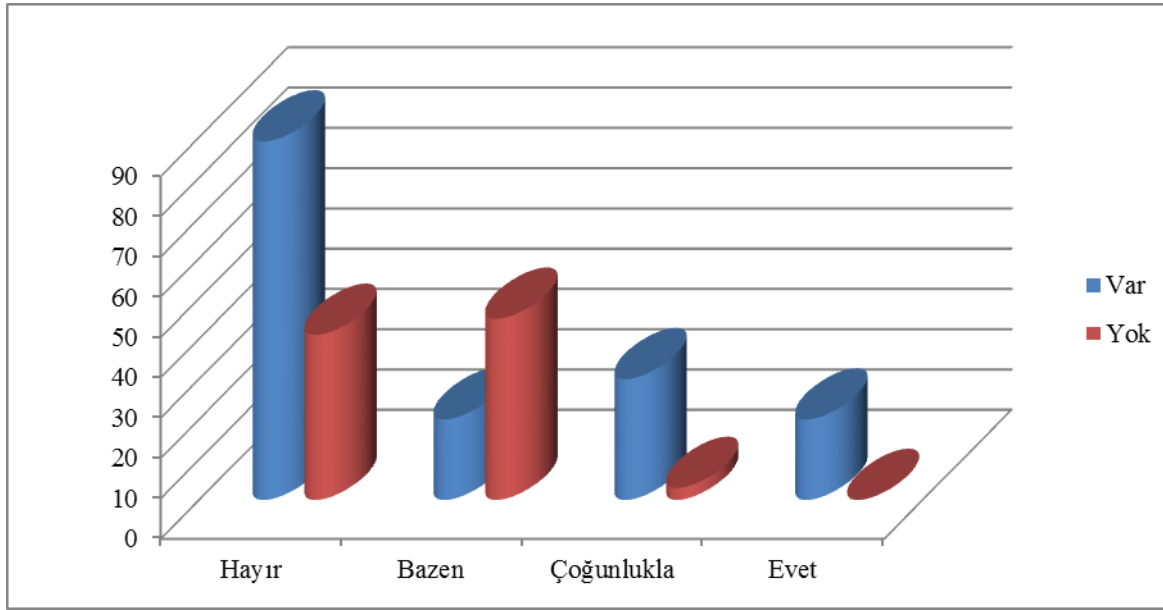
Avcıların avcılık belgesine göre avcılık derneklerinin hizmet durumlarına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 90 ve Şekil 89’da verilmiştir.

Avcılık derneklerinin hizmet durumunu belgeli avcılarının 89’u vasat olarak değerlendirirken, 20’si yeterli olduğunu belirtmiştir. 50 kişi ise ortalama yanıt vermiştir. Avcılık belgesi olmayanlar ise hizmet durumunun bazen yeterli olduğu kanısındadırlar. Avcılık hizmetleri her iki grup içinde çok iyi olarak belirten avcı sayısı çok azdır.

Tablo 90: Avcılık belgesine göre avcılık dernekleri hizmet durumu.

Avcı Der. Hizmet Durumu*	Var	Yok
Hayır	89	41
Bazen	20	45
Çoğunlukla	30	3
Evet	20	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		248

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 89: Avcılık belgesine göre avcılık dernekleri hizmet durumunu gösteren değerler.

4.2.4.11 Av Denetimleri

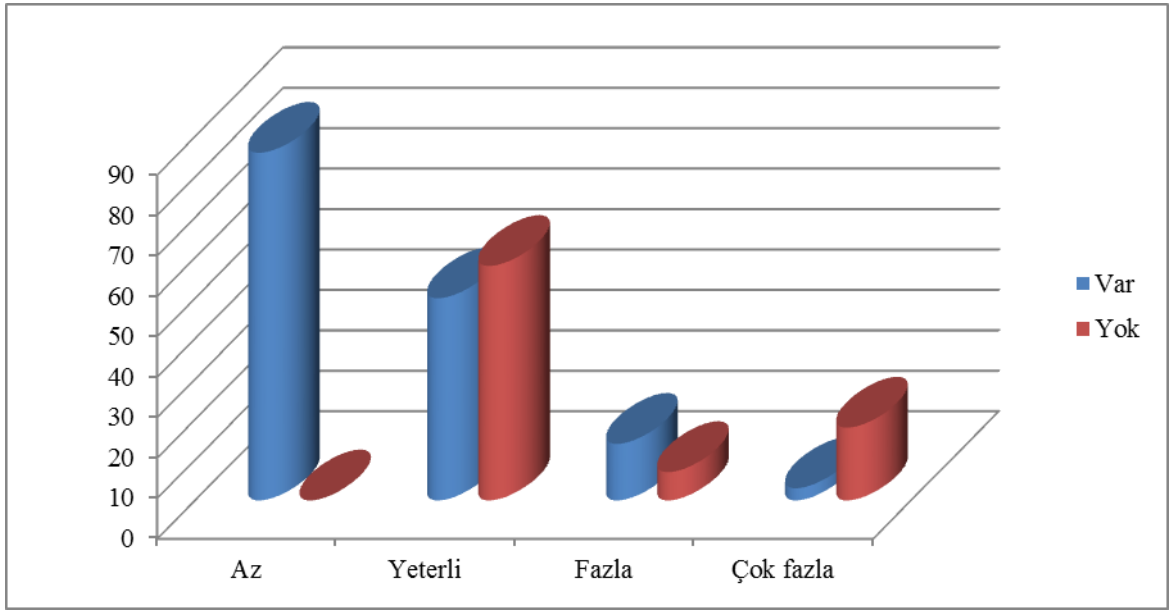
Avcıların avcılık belgesine göre av denetimleri hakkında görüşlerine ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 91 ve Şekil 90'da verilmiştir.

Av denetimleri belgeli avcılardan 86 kişiye göre az iken, belgesiz avcılardan 58 kişiye göre yeterli olarak belirtilmiştir. Belgeli avcılardan 14 katılımcıya göre denetim fazla iken, 18 belgesiz avcıya göre denetimler çok fazla olarak ankette işaretlenmiştir. Belgeli avcılardan denetim fazla diyenlerin sayısı belgesiz avcıların iki katı kadardır.

Tablo 91: Avcılık belgesine göre av denetimleri.

Av Denetimleri*	Var	Yok
Az	86	0
Yeterli	50	58
Fazla	14	7
Çok fazla	3	18
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı		236

*24 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 90: Avcılık belgesine göre av denetim yeterliliğinin dağılımı.

4.2.4.12 Av Denetimine Uğrama Sıklığı

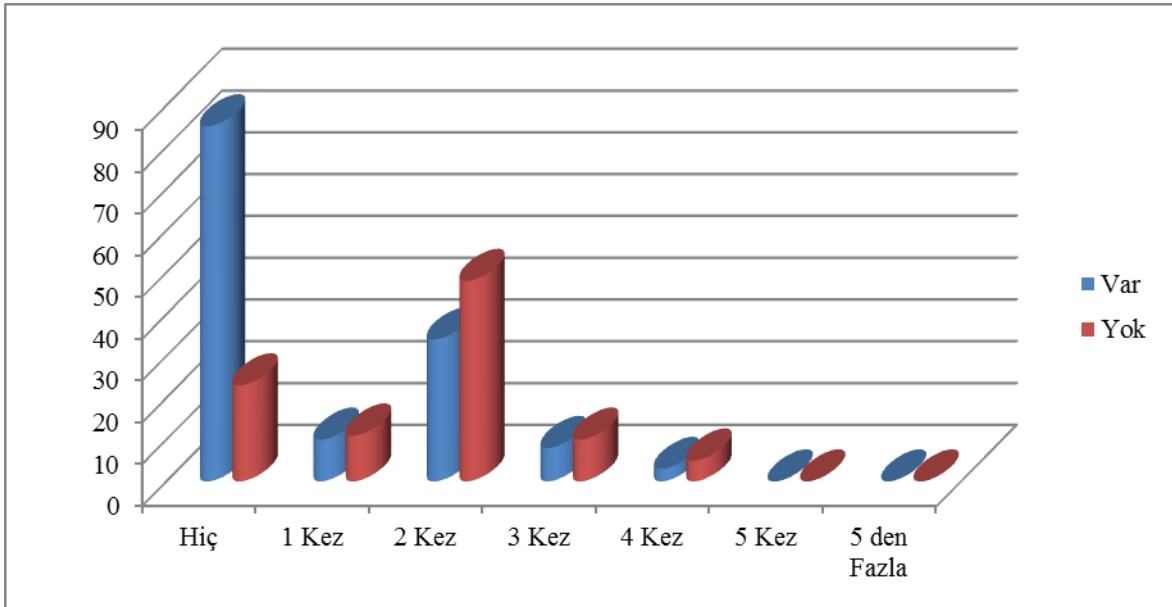
Avcıların avcılık belgesine göre av denetimine uğrama sıklığına ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 92 ve Şekil 91’de verilmiştir.

Av hayatların boyunca av denetimine uğrama sıklığına göre belgeli avcılardan 85 kişi, belgesiz avcılardan 23 kişi hiç denetime uğramadıklarını söylemişlerdir. En az 1 kere denetime uğrayanlar belgeli ve belgesiz avcı sayıları için neredeyse eşittir. Avcılık hayatları boyunca 4 defadan fazla denetime uğrayan avcı görülmediğinden denetimleri çok zayıf olduğu kanaatine varabiliriz.

Tablo 92: Avcılık belgesine göre av denetimlerine uğrama sıklığı.

Av Den. Uğrama Sıklığı*	Var	Yok
Hiç	85	23
1 Kez	10	11
2 Kez	34	48
3 Kez	8	10
4 Kez	3	5
5 Kez	0	0
5 den Fazla	0	0
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		237

*23 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 91: Avcılık belgesine göre av denetimlerine uğrama sıklığını gösteren değerler.

4.2.4.13 Av Cezasına Maruz Kalıp Kalmama Durumu

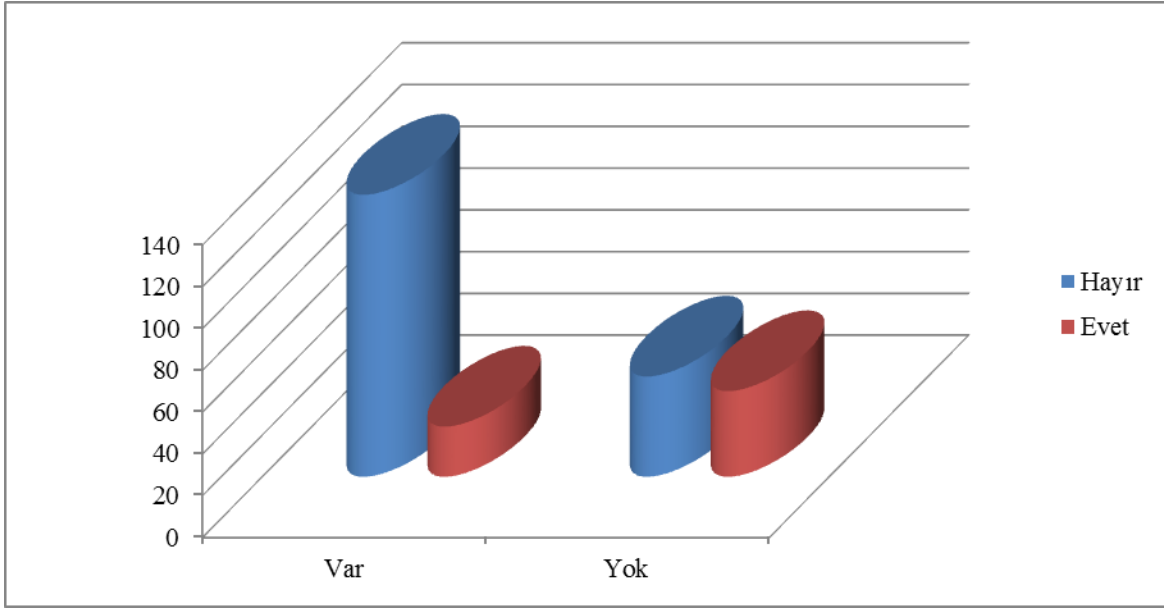
Avcıların avcılık belgesine göre av cezasına maruz kalma durumuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 93 ve Şekil 92’de verilmiştir.

Av cezasına belgeli avcılarının 24’ü, belgesiz avcılarının ise 41’i maruz kalmıştır. Ancak ne ceza verildiği hakkında hiçbir avcı yorum yapmamış hatta yorum yapmaktan kaçınmıştır. Av denetim sıklığına göre düşündüğümüzde aslında av cezasına maruz kalanların sayısı oldukça yüksek rakamlara ulaşmaktadır.

Tablo 93: Avcılık belgesine göre av cezasına maruz kalma durumu.

Av Cezasına Maruz Kalma*	Var	Yok
Hayır	135	48
Evet	24	41
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:	248	

*12 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 92: Avcılık belgesine göre av cezasına maruz kalma durumunun dağılımı.

4.2.4.14 Av Denetimlerini Kimler Yapmalı?

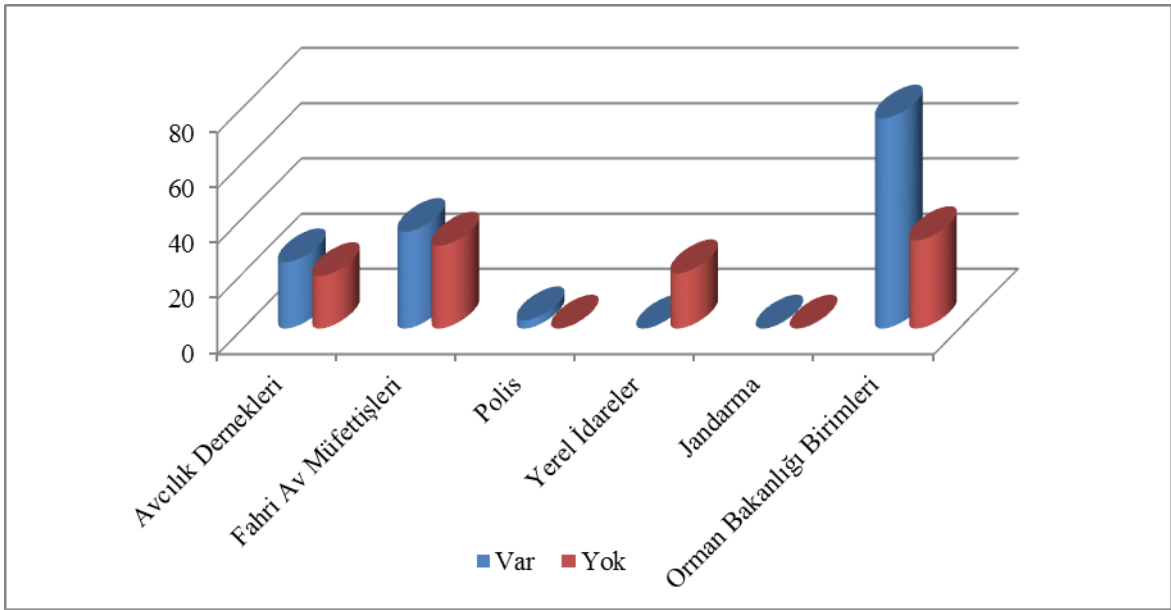
Avcıların avcılık belgesine göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 94 ve Şekil 93’te verilmiştir.

Avcılık belgesi olan avcılardan 76’sı orman bakanlığı birimlerinin denetim yapmasını isterken onu sırasıyla 35 kişi ile fahri av müfettişlerinin, 24’ünün ise avcılık derneklerinin denetim yapmasının uygun olacağı kanaatindedir. Avcılık belgesi olmayanlarda bu durum 32 kişi ile orman bakanlığı birimlerini uygun görürken, ikinci olarak fahri av müfettişlerinin denetim yapmasını istemektedirler. Avcılık belgesi olanlar yerel idarelerin denetim yapmasını tercih etmezken avcılık belgesi olmayanlar yerel idarelerin denetim yapmasının daha uygun olduğunu bildirmişlerdir.

Tablo 94: Avcılık belgesine göre “ av denetimlerini kimler yapmalıdır?”.

Denetimleri Kimler Yap.*	Var	Yok
Avcılık Dernekleri	24	19
Fahri Av Müfettişleri	35	30
Polis	3	0
Yerel İdareler	0	20
Jandarma	0	0
Orman Bakanlığı Birimleri	76	32
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı		239

*21 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 93: Avcılık belgesine göre “av denetimlerini kimler yapmalıdır?” sorusuna verilen cevapların dağılımı.

4.2.4.15 Av ve Yaban Hayatının Korunmasına Yönelik Faaliyetler

Avcıların avcılık belgesine göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetlere ilişkin verdikleri cevapların sayısal dağılımları Tablo 95 ve Şekil 94’de verilmiştir.

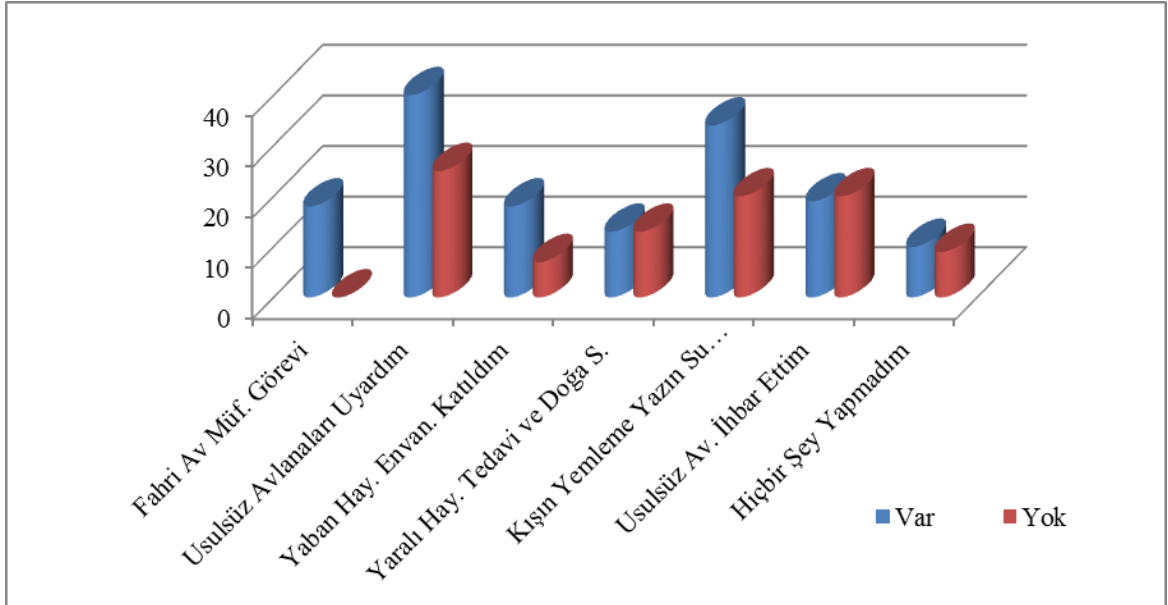
Avcılık belgesi olup olmaması durumuna göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik avcılara yaptıkları faaliyetleri sorduğumuzda fahri av müfettişliği görevi yapanların tamamının avcılık belgesi olan avcılardan oluştuğu görülmektedir. Usulsüz avlananları uyarılar her iki kesimde de olmasına rağmen avcılık belgesi olanların sayısı avcılık

belgesi olmayan avcılara nazaran daha fazladır. Yaban hayatı envanterine avcılardan en fazla katılım yine avcılık belgesi olan bireylerdir. Yaralı hayvanları tedavi ettim ve doğaya saldım seçeneğine her iki avcı grubu da eşit sayıda cevap vermiştir. Buradan her iki avcı grubu için doğada yaralı hayvan gördüklerinde kayıtsız kalmadıkları ve onları iyileştirmek için çaba sarf ettikleri görülmektedir. Ancak yaban hayvanlarının sürdürülebilirliği için avcılık belgesi olanlar kışın yemleme yapıp, yazın doğaya su bırakma işini bir görev gibi üstlendiklerini görmekteyiz.

Tablo 95: Avcılık belgesine göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

Korumaya Yönelik Faaliyet*	Var	Yok
Fahri Av Müfettişliği Görevi	18	0
Usulsüz Avlananları Uyardım	40	25
Yaban Hay. Envan. Katıldım	18	7
Yaralı Hay. Tedavi Ettim ve Doğaya Saldım	13	13
Kışın Yemleme Yazın Su Bıraktım	34	20
Usulsüz Av. İhbar Ettim	19	20
Hiçbir Şey Yapmadım	10	9
Toplam Cevap Veren Kişi Sayısı:		246

*24 avcı cevap vermemiştir.

Şekil 94: Avcılık belgesine göre av ve yaban hayatının korunmasına yönelik faaliyetler.

BÖLÜM 5

SONUÇ VE TARTIŞMA

Ormancılıkta fonksiyonel planlama yaklaşımlarının ortaya çıkmasıyla yeni yer edinmeye başlayan av yaban hayatı fonksiyonu, bu konudaki çalışmaların yetersizliğini de göstermiştir. Türkiye av yaban hayatı kaynakları bakımından gerek tür çeşitliliği, gerekse habitatında barındırabilecek av ve yaban hayvanı sayısı bakımından oldukça zengin bir potansiyele sahiptir. Tam anlamıyla henüz envanteri yapılmadan çok sayıda hayvan türü zaman içinde yok olmaktadır. Envanter çalışmalarının yapılmamış olmasının yanında, bu kaynaklardan yararlanan avcılarında profilinin belirlenememiş olması, kaynakların geri dönüşü olmayan bir şekilde zarar görmesine neden olmaktadır. Bu eksik bilgiler tamamlanmadan yapılan planlamalar ile gerçeklerden veya uygulanabilirlikten uzak olmak özellikle av ve yaban hayatını olumsuz etkilemektedir. Bartın ilindeki avcılardan elde edilen bulguların genel bir değerlendirmesi yapıldığında; geçmiş yıllara göre av hayvanlarının popülasyon yoğunluklarının çok azaldığının, hatta uzun yıllar önce avladıkları bazı av hayvanlarının neslinin tükenmiş oldukları görülmektedir. Bunun yanında ildeki avcı sayısının her geçen gün arttığı ve birçok avcının hırsları sebebi ile otokontrollerini yitirdikleri dikkati çekmektedir.

Yapılan anket çalışmaları sırasında ankete katılan avcılarının öğrenim düzeyinin çok düşük olmadığı, çoğunluğun lise ve üzeri eğitim seviyesindeki (%59) kişilerden oluştuğu görülmektedir. Avcıların eğitim düzeyinin yüksek olması verilen avcılık eğitimlerinin de başarısını etkilemesi, anlatılan derslerin avcılar tarafından daha fazla oranda algılanması bakımından önem arz etmektedir. Bu durum ankete katılanların genel olarak kursların faydalı olduğunu belirtmeleri ile de desteklenmiştir. Fidan vd.ve Iğircik vd.'nin yaptığı çalışmalarda benzer sonuçların ve oranların ortaya çıktığı görülmektedir.

Anket değerlendirmeleri sırasında avcılık eğitimlerine katılımın oranının %80'lerde olmasına rağmen bu eğitimi faydalı bulan avcılarının oranı %55'lerde kalmıştır. Avcılık eğitimlerinin avcılarının doğaya bakış açısına çok önemli katkılarda bulunduğu, av ve yaban hayatının tanınmasına katkı sağladığı ve sürdürülebilir bir av yaban hayatı yönetimi için gerekli olduğu tüm avcılarının ortak görüşü olarak tespit edilmiştir. Bu nedenle avcılık

eğitimlerinin çeşitli zaman periyotlarında tekrarlanması, avcılara zorunlu eğitimler yanında brifing ve seminerler verilmesi bu sürecin ilerlemesine ve de gelişmesine büyük fayda sağlayacaktır.

Yaş konusu ele alındığında; ankete katılan genç avcılarının oranının çok fazla olduğu görülmektedir. Bu durum, genç kuşağın da avcılık faaliyetlerine doğru bir yönelim içinde olduğunu göstermektedir. Her yaş gurubundaki avcılarının, boş zamanlarını geçirmek için kahvehane, kafe vb. yerlere gitmek yerine avlalara gitmeyi tercih ettikleri belirlenmiştir. Bu hem zaman değerlendirmesi açısından hem de hareketlilik açısından avcılara olumlu yönde etki göstermektedir.

Ankete katılan avcılarının %25'inin avcı çocuğu olduğu görülürken, %24'ünün ise ailedeki tek avcı fert olduğu belirlenmiştir. Bu durum avlanmanın insanın içinde olan bir olgu olduğunu, dışarıdan gelecek olan etki ve isteklerin çok da büyük bir önem taşımadığını göstermektedir. Bunun yanında ailesinde avcı olduğu halde avlanmayan birçok kişinin olduğu yapılan sözlü görüşmeler sonucunda öğrenilmiştir. Avcılık deneyimleri açısından bölgedeki avcılar değerlendirildiğinde bunların %71'inin 11-30 yıldan beri av faaliyetleri ile uğraştıkları anlaşılmıştır. Bu sonuçlar bölgedeki avcılarının Jackson ve Norton'un belirlediği sportmenlik basamağına ulaşmış olduklarını göstermektedir (Anonim,1987). Ancak unutulmaması gereken husus avcılıkta sportmenlik basamağı sadece geçen zamanla değerlendirilmeyip daha önemli olarak avcılık etik ve kurallarına bağlılıkla belirlenmelidir. Ankete katılan avcılarının avlanma nedenleri sorgulandığında doğa sevgisi ve zevk için avlanmanın ilk sıralarda gelmesi sportmenlik basamağı yolunda bir adım olarak görülebilir.

Her ne kadar farklı demografik yapıdaki avcılarının farklı nedenlerle avlandıkları görülse de halen avcılar arasında ekonomik gelir elde etmek amacıyla (%2) avcılık yapanların bulunması da üzerinde durulması gereken sonuçlardan biridir. Avcıların ortalama gelirinin asgari ücret seviyesinde olması bu %2'lik avcı gurubunun besin ihtiyacını karşılamak için avlandığı olgusunu doğurmaktadır. 21.yüzyıl içinde bu tip bir davranış oldukça düşündürücüdür. Bunun yanında, çok yüksek gelir gruplarından olan avcılara da anket çalışmaları sırasında karşılaşılmıştır. Ancak gelir durumları değerlendirilir iken tüm gelir gruplarındaki avcılarının pul, ruhsat ve izinlerini pahalı bulması ve de bürokratik işlemlerin yoğunluğundan şikâyetçi olmaları bu konuda oldukça önemli bir sorun olarak

görülmektedir. Bunun yanında avcılarla ilgili kurum ve kuruluşların ilişkilerinin yeteri kadar iyi olmamasından ve avcılık eğitim kurslarının yetersizliğinden kaynaklanan sorunlarda avcılar tarafından dile getirilmiştir.

Anket çalışmaları sonucuna göre çalışma alanındaki avcıların av hayvanı tercihleri dikkate alındığında, Bartın ilinde tercihen en fazla olarak memeli av hayvanlarından avlanan domuz, tilki, tavşan; kuşlardan ise çulluk, bıldırcın, ördek ve kaz türleri avlanmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde ankete katılan avcılarının %35'i haftada üç kere ava gittiklerini belirtmişlerdir. Bununla birlikte yasal avlanma günleri dışındaki günlerde de çok sayıda avcının avlandığı hem anket değerlendirmeleri hem de birebir görüşmeler sırasında ortaya çıkmıştır. Bu durum kaçak avcılığın halen devam ettiğinin önemli bir kanıtıdır. Bunun sebepleri irdelendiğinde ise özellikle göçmen kuşların sahada çok az ve uygun hava koşullarında kaldığı bu yüzden ava kapalı günlerin avlanmak için uygun olması durumunda avcılarının bu fırsatı değerlendirdiği kanaatine varılmıştır. Esas itibarı ile ankete katılan tüm avcılarının av günlerine uymaya çalıştıkları da gözlenmiştir.

Anket sonuçlarından zamansız ve usulsüz avlanmalarda denetim mekanizmasının yeterli ve etkin olmadığı açıkça görülmektedir. Yapılan ihbarların ya dikkate alınmadığı ya da ekiplerin yetersizliği sebebi ile değerlendirilemediği, bu sebeple de yasa dışı avlananların ceza ve yaptırımlara istenilen ölçüde maruz kalmadığı çalışmalar sırasında belirlenmiştir. Bu durum avcılar arasında “şikâyet mekanizması nasıl olsa işlemiyor” inancı ile kaçak avlanmanın normal gibi görülmesine olanak kılmıştır. Sonuç olarak bu durum bilinçli ve yasal avcılarının kaçak avlananlara karşı gösterdikleri uyarı ve ikazların azalmasına neden olmaktadır.

Anket çalışması sırasında elde edilen bir diğer husus ise ava açık ve kapalı alanların bilinip bilinmemesi yönündedir. Ankete katılan avcılarının genelinin bölgelerinde avlanmanın yasak olduğu yerleri bildikleri tespit edilmiştir.

Avcıların organizasyonu, hakları ve dayanışmaları için oldukça önemli olan avcı kulüplerinin araştırma alanındaki avcılar üzerinde önemli bir etkisinin bulunmadığı ve avcılarının büyük bir kısmının üye oldukları avcılık kulüplerine tam bir bağlılıkla bağlanmadıkları çalışmalar sırasında belirlenmiştir. Avcı kulüplerinin gerek tüzük gerekse

de işleyiş açısından yeniden düzenlenmesi ve bir üst kurul tarafından denetlenmesi gerektiği söyleyen birçok avcı ile karşılaşmıştır. Bu durumun devam etmesi halinde avcılar ve avcı kulüpleri arasında önemli problemlerin ortaya çıkacağı görülmektedir. Avcı kulüplerinin ciddi bir takım düzenlemelerle iyileştirilmesi, kulüp başkanlarına ve idarecilerine geniş kapsamlı eğitimlerin verilmesi avcıların yararına olacaktır. Yine avcı kulüplerinin Türkiye'nin bir çok kulübünde olduğu gibi, kahvehane ya da lokal görünümünden çıkartılması, avcılık faaliyetlerinin tartışıldığı, avcılarının deneyimlerini paylaştıkları mekânlar haline getirilmesi gerekmektedir. Şayet bu durum düzeltilenirse Ege Bölgesi örneğindeki gibi Milli Parklar ve Av-Yaban Hayatı idaresi belli konularda bu kulüplerden destek alma şansına dahi kavuşacaktır. Böylece katılımcılığın artması, kaynağı yönetenlerle kullananlar arasında ilişkilerin düzeltilebileceği ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak Türkiye'de Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na bağlı Araştırma Müdürlükleri'nde ve ilgili fakülte ve yükseköğrenim kurumlarında Av-Yaban hayatı konusunda yapılan araştırmalar daha çok av yaban hayvanlarının biyolojik özelliklerine yönelik olarak planlanmakta ve yürütülmektedir. Av yaban hayatının yönetimi ve sürdürülebilirliği konusundaki çalışmalar yeterli ölçüde yapılamamaktadır. Av yaban hayatının yönetimi ve sürdürülebilirliği konusuna avcılığın da dahil edilmesi ile bu konunun geliştirilmesine önemli ölçülerde katkı sağlayacaktır.

İnsanoğlunun doğasıyla özdeşleştirilen avcılığın uzun bir süre daha devam edebilmesi avcılarının istek ve yönelimlerinin belirlenmesiyle daha planlı ve güvenli avcılığa olanak sağlayacaktır. Avcılığın belirli bir düzen ve plan dahilinde yapılması ekosisteme zarardan çok yarar sağlayacaktır. Bu bağlamda yapılan bu çalışma ile Bartın ilinin avcı profili belirlenmeye çalışılmıştır. Bu süreç dahilinde ülkemizdeki farklı bölgelerde bulunan avcılarının profillerinin ve eğilimlerin belirlenmesi oldukça önem taşımaktadır.

Elde edilen sonuçlar dikkate alındığında, Bartın'da sürdürülebilir bir av yaban hayatı yönetimi için aşağıdaki hususlara dikkat edilmesi ve yürürlüğe sokulması oldukça önemlidir.

1. Bilinçli avcılık yapılması,
2. Avcılığın gelecek nesillere kaliteli bir ortam sağlaması,
3. Avcıların yasalara ve kurallara uygun olarak etik bir şekilde avlanması,

4. Ekolojik dengenin korunması için, yaban hayatına yönelik üretim, koruma ve envanter çalışmalarında avcılar ile işbirliğine girilmesi,
5. Avcıların, kaçak avlanan avcılara karşı uyarılarda ve şikayette bulunmaya teşvik edilmesi,
6. Av ve yaban hayatının kullanıcı (avcı) kaynaklı korunması,
7. Avcılık kulüplerinin daha aktif ve akademik boyutlu çalışmasının sağlanması,
8. Denetim mekanizmasının yeterli ölçüde ve düzgün bir şekilde çalışması,
9. İlgili kurum ve kuruluşların avcılar ile daha etkin olarak ilişki ve iş birliği içine girmesi,
10. Bölge için kurulacak bir kurul ile av alanları ve avlanacak olan av hayvanlarının envanterinin yapılarak yeni düzenlemelere gidilmesi gerekmektedir.

Bu tip çalışmaların tüm ülke bazında yapılması sürdürülebilir bir av ve yaban hayatı yönetimi için hem gerekli hem de faydalı olacaktır.

KAYNAKLAR

- Anonim, (1987). Türkiye’de ve Balkan ülkelerinde yaban hayatı, *Uluslararası Sempozyum*, 16-20 Eylül 1987, İstanbul.
- Anonim, (2000). *Türkiye’de Yaşayan Kuşlar*, Milli Parklar Ve AYH Genel Müdürlüğü Personeli Güçlendirme Vakfı, Yayın No: 001, Ankara.
- Anonim, (2001). *Avcılık, Yaban Hayatı, Atıcılık, Kampçılık, Yürüyüş, Av Ve Yaban Hayatı Koruma Geliştirme ve Tanıtma Vakfı Yayınları*, 1. Baskı, Ankara.
- Anonim, (2004). *Ulusal Ormancılık Programı, 2004-2023*, 80 s. Ankara.
- Anonim, (2005a). *Sürdürülebilir Avcılık İçin Temel Eğitim Kitabı*, 1.Cilt, Eğitim Yayınları-1, Ankara.
- Anonim, (2005b). *Sürdürülebilir Avcılık İçin Temel Eğitim Kitabı*, 2.Cilt, Eğitim Yayınları-1, Ankara.
- Ay, Z., Bilgin, F., Şafak, İ., Akkaş, M.E., (2005). *Ege Bölgesi’nde Avlanma Kartı Olan Avcuların Profilinin Belirlenmesi*, Teknik Bülten No: 27, Çevre ve Orman Bakanlığı Yayın No: 259, Ege Ormancılık Araştırma Müdürlüğü Yayın No:36, İzmir.
- Aydın, T., (1999). *Kara Avcılığı Teknikleri Teknik ve Pratik Bilgiler Usta Avcı Olmanın İncelikleri*, 220 s. İzmir.
- Baş,T., (2003). *Anket*, 2.Baskı, Ankara
- Bora, M. E., (2001). *Av ve Yaban Hayatı Kaynaklarının Sürdürülebilir Yönetimi*. Orman Bakanlığı Milli Parklar ve Av- Yaban Hayatı Genel Müdürlüğü, Eğitim Yayınları:1, 640 s. Ankara.
- Enuysal, M., (1997). Avcılar kimlerdir? *Avgünü Dergisi*, 57:12, Temmuz 2001, Ankara.
- Fidan, C., Orhan, C., Yalçın, Ö., Duran, C., Gültaş, N., Çelik, Ç. (2007). *Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Kara Avcularının Profilinin Saptanması*, Çevre ve Orman Bakanlığı Yayın No: 308, GDA Yayın No:19, ISBN 1301-9538, XI+69 s. Elazığ.
- Geray, U. (1999). Av Yaban Hayatı Yönetiminde Yeni Bir Yaklaşım Gereksinimi, *Avgünü Dergisi*, Sayı 31:14.
- Geray, U., Akesen, A. (2001). Av ve Yaban Hayatı Kaynaklarının Sürdürülebilir Yönetimi.
- Heinzel, H., Fitter, R., Parslow, J., (1995). (Çev. Kerem Ali Boyla) *Türkiye ve Avrupa'nın Kuşları*, Doğal Hayatı Koruma Derneği, ISBN NO: 975-94098-28, İstanbul.
- Hocaoğlu, Ö., L. (1992). *Av Kuşlarımız*, Orman Bakanlığı Yayın Dairesi Başkanlığı, Ankara.

- Iğircık M., Bekiroğlu S., Okan T., Bucak C. (2008). *Kazdağı Yöresinde Yaban Hayatı Kaynaklarının Yönetim Çalışmalarına İlgili Kesimlerin Katkı ve Katılımlarının Araştırılması*, Bakanlık Yayın No: 331, Müdürlük Yayın No: 54 ISSN 1300-9508 VII+38, s. İzmir.
- Iğircık M., Yadigar S., Bekiroğlu S., Okan T., Akkaş M. (2004). *Marmara Bölgesi Avcı Profili*, Bakanlık Yayın No.: 258, Müdürlük Yayın No.: 38 ISSN 1300-9508 III+27 s. İzmir.
- Kızıroğlu, İ. (2001). *Ekolojik Potpuri*, Tekav Yayınevi, 391 s. Ankara.
- Oğurlu, İ. (2003). *Yaban Hayatında Envanter*, T.C. Çevre ve Orman Bakanlığı Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü Av ve Yaban Hayatı Dairesi Başkanlığı Yayınları, 208 s. Ankara.
- Ortega y Gasset, D. (1997). *Avcılık Üstüne*, Yapı Kredi Kültür Sanat Yayınları, 98 s. İstanbul.
- Özkazanç, N. K. (2002). Avlanma yöntem ve teknikleri, *Avgünü Dergisi*, 44-47.
- Özkazanç, N. K. (2011). Hantavirüs Dağılımı Gösteren Orman Ekosistemleri, *Türk Hijyen Ve Deneysel Biyoloji Dergisi*, *Hantavirüs Sempozyumu* (29 Mart 2010) Cilt: 68, Sayı: 2, ISSN 0377-9777, Basım Yılı: Haziran 2011, 19-28 s. Ankara.
- Özyuvacı, N. (1999). *Meteoroloji ve Klimatoloji*, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayınları, Rektörlük No: 4196, Fakülte No: 460, İstanbul, 369 s.
- şafak, İ., Ay, Z., Bilgin, F., Akkaş, M., E. (2011). Ege bölgesinde av ve yaban hayatı yönetimindeki sorunlar ve manisa ili avcı profili. *Sarıgöl İlçesi ve Değerleri Sempozyumu* (17-19 şubat 2010), s:377-387.
- Turan, N. (1990). *Kuşlar, Türkiye'nin Av ve Yaban Hayvanları*, 2. Kitap, Ankara.
- URL-1.(2014). <http://www.bartın.gov.tr> Erişim Tarihi: 14.05.2014
- URL-2.(2011). <http://www.kalkınma.gov.tr> Erişim Tarihi: 15.05.2014
- Yarar, M., Magnin, G. (1997). *Türkiye'nin Önemli Kuş Alanları*, Doğal Hayatı Koruma Derneği, İstanbul.
- Yıldızbakan, A., Gündoğdu E., Fakir H., Akgün C., Ulusoy H. (2010). *Cehennemdere Yaban Hayatı Geliştirme Sahasında Yaban Keçisi Capra aegagrus Erxleben 1777'nin Yayılışı ve Habitat Kullanımı*, Çevre ve Orman Bakanlığı Yayın No: 433, DOA Yayın No:59 ISBN 978-605-393-100-3, XI+43 s. Tarsus.
- Yılmaz, H.Y. (2001). Bartın Kenti ve Yakın Çevresinde Biyotopların Haritalanması. Doktora Tezi, İ.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 189 s.

EKLER

Ek 1. Anket Formu

MERHABA

Ben Gökçe Ali KELEŞ Bartın Üniversitesi, Orman Fakültesinde Yüksek Lisans eğitimi almaktayım. Ülkemizde ve Bartın'da daha iyi ve sürdürülebilir bir av yaban hayatının varlığı için "Bartın İli Av ve Yaban Hayatı Potansiyeli ve Avcı Profiline Belirlenmesi" üzerine bir yüksek lisans tez hazırlıyorum. Sizden bir avcı olarak bu konuya destek vermek ve fikirlerinizi belirtmek için aşağıdaki anketi doldurmanızı rica ederim. Bu ankette isminiz sorulmayacağı gibi verdiğiniz bilgiler de bilimsel çalışmalar dışında 3. kişiler ile paylaşılmayacaktır.

- Yaşınız: 18 yaş altı 18-24 25-35 36-50 51-59 60 yaş üzeri
- Eğitim durumunuz: Okuma yazma İlkokul Ortaokul Lise Üniversite Yüksek Lisans doktora
- İşiniz: İşçi Çiftçi Memur Esnaf Serbest meslek Öğrenci Emekli
- Aylık ortalama geliriniz: 500-1000 1000-1500 1500-2000 2000-2500 2500-3000 3000 üstü
- Avcılık belgeniz var mı? Evet Hayır
- Hangi avcı kulübüne üyesiniz?
 Bartın Amasra Ulus Kurucuşile Kozcağz Çakraz Kumluca Abidpaşa Hasankadı
- Ailedeki diğer avcı bireyler kimlerdir?
 Baba Ağabey Dede Amca Dayı Diğer akraba Tek avcı benim
- Kaç yıldır avlanıyorsunuz? 1-5 6-10 11-15 16-20 21-25 25-30 31 yıl ve üstü
- Avlanmaya nasıl başladınız? Aileden görerek Merakla Arkadaşların tavsiyesi ile
- Kaç tane av tüfeğiniz var 1 2 3 4 5 5+
- Avlanma nedenleriniz nelerdir?
 Doğa sevgisi Fiziksel hareket Arkadaşlarla birlikte olmak Zevk Ekonomik kazanım
- Avlanma belgesi almak için gerekli olan avcılık eğitim kursunu faydalı buldunuz mu?
 Katılmadım Faydası yok Yeteri kadar faydalı değil Faydalı Çok faydalı Kararsızım
- Avlanma belgesi almak için gerekli olan avcılık eğitim kursunu da eğitim veren görevlileri yeterli buldunuz mu?
 Katılmadım Yetersiz Yeteri kadar yeterli değil Yeterli Çok yeterli Kararsızım
- Hangi av hayvanlarını avlamayı tercih ediyorsunuz? Lütfen adlarını yazınız
 Memeli hayvanlar:.....
 Kuşlar :.....
- Avlanma sezonunda bir gün için izin verilen av limitleri uygun mu? Evet Hayır azaltılmalı Hayır artırılmalı
- Bir hafta için izin verilen avlanma gün sayısı uygun mu? Evet Hayır azaltılmalı Hayır artırılmalı
- Hangi tip avlalarda avlanmayı tercih ediyorsunuz? Sulak alanlar Ormanlık alanlar Bakir alanlar (ova ve bozkır)
- Bulduğunuz bölgedeki av hayvanları yeterli sayıda mı? Evet Hayır
- Ne kadar sıklıkta ava çıkarsınız Haftada 1 Haftada 2 Haftada 3 Ayda 1 Ayda 2 Ayda 3
- Tercih ettiğiniz avlanma günleri hangisidir? Hafta sonları Hafta içi Resmi tatiller Fark etmez
- Avlanmak için başka bölgelere gidiyor musunuz? Hayır Bazen Haftada 1 Ayda 1 Ayda 2 Ayda 3
- Bölgenizde avlanmanın yasak olduğu bölgeleri biliyor musunuz? Evet Hayır
- Bölgenizdeki bulunan avcılarının sayısı için yorumunuz nedir? Az Yeterli Fazla Çok fazla
- Avcılıkla ilgilenen devlet kurumları ile kolaylıkla irtibata geçebiliyor musunuz?
Doğa Koruma ve Milli Parklar Şube Müdürlüğü Evet () Hayır ()
Küre Dağları Milli Park Müdürlüğü Evet () Hayır ()
Orman İşletmesi Evet () Hayır ()

25. Avcı derneklerine ihtiyaç duyuyor musunuz? Hayır Bazen Çoğunlukla Evet
26. Avcı dernekleri yeterli ölçüde avcılara hizmet edebiliyor mu? Hayır Bazen Çoğunlukla Evet
27. Avcılık derneği dışında herhangi bir doğa koruma derneği, sosyal medya ya da başka bir kuruluşa üyelığınız var mı?
 Hayır
 Evet :
28. Sizde av denetimleri yeterli ölçülerde yapılıyor mu? Az Yeterli Fazla Çok fazla
29. Avcılık hayatınız boyunca kaç defa av denetimine denk geldiniz? Hiç 1 2 3 4 5 5+
30. Hiç av cezasına maruz kaldınız mı? Kaldıysanız ne ceza aldınız?
 Hayır
 Evet.....
31. Sizde av denetimlerini kimler yapmalıdır?
 Avcılık dernekleri Yerel idareler (muhtar, belediye vs.)
 Fahri av müfettişleri Jandarma
 Polis Orman Bakanlığı birimleri
32. Sizde göre ülkemizde avcılığın temel sorunları nelerdir? En önemli 5 tanesini yazınız
1
2
3
4
5
33. Av suçları için verilen cezalar yeterli mi? Az Yeterli Fazla Çok fazla
34. Kaçak av yapan birini görseniz ne yaparsınız? İkaz ederim İhbar ederim Bir şey yapmam
35. Şu ana kadar av ve yaban hayatının korunmasına yönelik olarak yaptığınız faaliyetler nelerdir?
 Fahri av müfettişi olarak denetimi yaptım
 Usulsüz avlananları uyardım
 Yaban hayatı envanterine katıldım
 Yaralı yaban hayvanlarını tedavi ettim ya da doğaya saldım
 Kışın yemleme yaptım ya da yazın su bıraktım
 Usulsüz avlananları ihbar ettim
 Hiçbir şey yapmadım
36. Son olarak av yaban hayatının geliştirilmesi, korunması ve sürdürülebilirliği için yapacağınız öneriler ve fikirler nelerdir?
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Gökçe Ali KELEŞ

Doğum Yeri ve Tarihi : İçel / 17.03.1987

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi : Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Bartın Orman Fakültesi
Orman Mühendisliği

Yüksek Lisans Öğrenimi : Bartın Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Orman Mühendisliği
A.B.D. Orman Entomolojisi ve Koruma Bilim Dalı

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce, Almanca

Bilimsel Faaliyet/Yayınlar :

Aldığı Ödüller :

İş Deneyimi

Stajlar : Orman ve Su İşleri Bakanlığı Fotogrametri Bölümü (I)
Bartın Orman İşletme Müdürlüğü (II)

Projeler ve Kurs Belgeleri : IELTS (Band score 4.5)

Çalıştığı Kurumlar : Hema Endüstri A.Ş. Orman Mühendisi

İletişim

E-Posta Adresi : gokcealikeles1708@hotmail.com

Tarih : 10 Temmuz 2014